

Διαδικασία για το Μνημόνιο-4

**Κι αν τους αντέξει το
σκοινί...**

ΣΕΛΙΔΑ 7

Βατοπέδι

**Ενα οικονομικό και
κοινωνικό σκάνδαλο
κλείνει μ' ένα δικαστικό
σκάνδαλο**

ΣΕΛΙΔΑ 9

Ο φίρερ Μιχαολιάκος, ο Λαγός και η
υπόλοιπη ηγετική ομάδα της ΧΑ

**Γνώριζαν, σχεδίαζαν
και φρόντιζαν για
την επιτυχή έκβαση
της φασιστικής
δολοφονικής δράσης**

ΣΕΛΙΔΑ 8

ΣΥΡΙΖΑ - σκάνδαλο Μελισσανίδη

**Σαν πολιτική «κόζα
νόστρα»**

ΣΕΛΙΔΑ 12

Ενας χρόνος συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας

**Ανοιχτές φυλακές
για τους μετανάστες
Ελλάδα και Τουρκία**

ΣΕΛΙΔΑ 4

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

21ος χρόνος - αρ. φύλλου 910 - 24 Μάρτη 2017

www.eksegersi.gr

ΠΑΡ' ΤΟ ΑΛΛΙΩΣ

**Το τι θα κάνουν οι αστικές δυνάμεις
(μνημονιακές και μη) είναι ξεκάθαρο**

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΕΙΝΑΙ «ΤΙ ΘΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ;»

Scripta... Verba...

Η Γερμανία χρωστά τεράστια ποσά στο ΝΑΤΟ. Πρέπει να πληρώσει τις ΗΠΑ για την ισχυρή και πανάκριβη ασφάλεια που προσφέρουν στη Γερμανία.

Ντόναλντ Τραμπ

Στο αγαπημένο του twitter το έγραψε, δεν το είπε παρουσία της Μέρκελ.

Η προσπάθεια είσπραξης της δυσαρέσκειας και πολιτικής αξιοποίησης της κόπωσης του ελληνικού λαού από την παρατεταμένη λιτότητα δεν συνιστά σοβαρή πολιτική και δεν πείθει πλέον κανέναν.

Στέργιος Πιτσιόρλας

Οι πρώτοι διδάξαντες ενοχλούνται τώρα επειδή τους πληρώνει η μνημονιακή αντιπολίτευση με το ίδιο νόμισμα.

Η κυβέρνηση του κ. Τσίπρα παράγει εδώ και μήνες ανασφάλεια και αβεβαιότητα στο εσωτερικό. Η αξιολόγηση δεν κλείνει. Η εμπιστοσύνη των πολιτών εξανεμίζεται. Η ύφεση επεξεργάζεται. Οι επενδύσεις δεν έρχονται. Και τώρα τελευταία υπάρχει και εξαγωγή τρομοκρατικών δεμάτων στο εξωτερικό.

Κυριάκος Μητσοτάκης

Ολα στο αντιπολιτευτικό μπλέντερ, για να είναι όσο γίνεται πιο τρομοϋστερικό το κοκτέιλ.

Ξέρετε τι φοβάμαι; Οτι θα έρθει μια ημέρα που οι Ευρωπαίοι θα πουν «δεν αντέχουμε άλλο να ασχολούμαστε με τους Έλληνες». Είμαστε πολύ κοντά στο να συμβεί αυτό.

Αδωνις Γεωργιάδης

Η ακραία εθνικοφροσύνη ήταν πάντοτε αποκάλυψη στη διακήρυξη της ξενοδουλείας.

Στη στρατηγική της κυβέρνησης δεν υπάρχει η προσφυγή σε πρόωρες εκλογές πριν από το τέλος της κοινοβουλευτικής περιόδου και πριν από την ολοκλήρωση των υποχρεώσεων που έχουμε αναλάβει με τις εκλογές του Σεπτεμβρίου 2015. Είναι σαφές, επομένως, ότι δεν θα προβούμε σε αιφνιδιαστικές κινήσεις.

Νικόλαος Βούτσας

Τα ίδια έλεγε ο Τσίπρας όταν ήταν στην αντιπολίτευση τον Ιούλιο του 1974 και σε λιγότερο από ένα μήνα είχε προκηρύξει εκλογές.

Καμία δεξιά ή κεντρώα κυβέρνηση δεν θα μπορούσε να σκεφθεί Πάσχα με τον Στρατό στο Σύνταγμα ή επανάληψη της εκπομπής «Αρετή και Τόλη». Συνέβη όμως επί αριστερής διακυβέρνησης. Το ταμπού έσπασε.

Αλέξης Παπαχελάς

Πολλά «αριστερά ταμπού» που έσπασαν επί ΣΥΡΙΖΑ αναφέρει στο άρθρο του ο Alexis. Δεν ξέρουμε αν το έκανε για καλό ή για κακό του ΣΥΡΙΖΑ.

ΡΙΠΕΣ

♦ Αν η αξιολόγηση αργήσει να κλείσει, «καήκαμε» έλεγε μέχρι πρότινος ο Τσακαλώτος ♦ Ο χρόνος δεν έχει καμιά σημασία, επαναλαμβάνουν συνεχώς Τζανακόπουλος και Παππάς ♦ Η διάσταση ανάμεσα στα δύο κέντρα είναι σαφής ♦ (και δεν έχει φανεί μόνο απ' αυτές τις δηλώσεις) ♦ Εμείς, όμως, σημειώνουμε την αντίληψή τους για την προπαγάνδα ♦ Για να κερδίσουν τις εντυπώσεις έστω και για μια μέρα δε διστάζουν να πουν ψέματα ή να αυτοδιαψεύσουν ♦ Ποιο ήταν το σαφέστατο (ποιο σαφές δε γίνεται) μήνυμα της κυβέρνησης; ♦ Οτι στη Νέα Φιλαδέλφεια δε δικαιούται να διαδηλώνει όποιος αντιτίθεται στα σχέδια του Μελισσανίδη ♦ Δικαιούται να ασχηνονεί, να τραμπουκίζει, να βανδαλίζει μόνο ο στρατός των τραμπούκων που στηρίζει τα σχέδια του Μελισσανίδη ♦ Οι Σαμαροβενιζέλοι το 2014 προσπάθησαν

να κρατήσουν κάποια προσχήματα ♦ Οι Τσιπροκαμμένοι τα πέταξαν και αυτά ♦ Εξεταστική, προανακριτική, ξανά εξεταστική, ξανά προανακριτική ♦ Σε μια απέλπιδα προσπάθεια των Τσιπροκαμμένων ν' αλλάξουν την πολιτική ατζέντα ♦ Αμ δε ♦ Ο λαός δεν μπορεί να τραφεί με κοινοβουλευτικά θεάματα ♦ Θέλει και άρτον ♦ Κι όταν θα υπογράψουν το τέταρτο Μνημόνιο, δε θα μπορούν να πουν «ναι, αλλά διερευνούμε και τα σκάνδαλα» ♦ Αγενής είναι σίγουρα ♦ Όμως εκείνο που κυρίως έδειξε ο Τραμπ στη συνάντησή με τη Μέρκελ είναι το πείσμα του κακομαθημένου παιδιού που δεν το αφήνουν να κάνει τα δικά του ♦ Οι υπουργοί του κάνουν πρακτική πολιτική σύμφωνα με τις υπαγορεύσεις των αμερικάνικων μονοπωλίων ♦ Και ο Τραμπ κάνει καγκουριές δημόσια, για να δείξει πως δήθεν κυβερνά διαφορετικά από

τους προκατόχους του ♦ Ο Τσίπρας χρησιμοποιεί τον Λεβέντη σαν «λαγό» για να εμφανίζεται στη Βουλή και να κάνει μονόλογο για διάφορα θέματα ♦ Ο Λεβέντης «ψοφάει» για «διάλογο με τον πρωθυπουργό» (όνειρο ζωής γι' αυτόν) ♦ Αν το κάνει καναδυό φορές ακόμα ο Τσίπρας, απλά θα αυτογελοιοποιηθεί ♦ Γιατί το να συνομιλεί σχεδόν αποκλειστικά με τον Λεβέντη δεν είναι... ό,τι καλύτερο ♦ Με 100% των συνεδριακών ψήφων εκλέχτηκε υποψήφιος καγκελάριος ο Μάρτιν Σουλτς ♦ Ο Ανδρέας Παπανδρέου εκλεγόταν διάβοις ♦ Αυτοί, όμως, εξακολουθούν να μιλούν για τον Στάλιν ♦ Καθάρματα ♦ Μούγκα στη συριζαϊκή στρούγκα για την μετά καταγγελιών παραίτηση Κιμούλη από το ΚΠΙΣΝ ♦ Όταν ένα θέμα κάνει «τζιζ», καλύτερα να τ' αφήσεις να ξεχαστεί ♦ Εννοείται πως και ο Κιμούλης δεν είναι κάποιος ανιδιοτελής και

ανυστερόβουλος εργάτης της τέχνης ♦ Στη μοιρασιά της εξουσίας χάλασε η δουλειά ♦ Το «είναι πολλά τα λεφτά Αρη» ισχύει σε κάθε έκφανση του καπιταλιστικού συστήματος ♦ Εκείνος που δεν έχει καμιά όρεξη να παραιτηθεί είναι ο... επαναστάτης Διονύσης Τσακνής ♦ Μέχρι και τραγούδι για την εκπομπή του Καμμένου στην ΕΡΤ μπορεί να γράψει άμα χρειαστεί ♦ Τυχερό το Tsakaloto ♦ Δε θα βγει με τη Σκάρλετ, αλλά ένα τριήμερο με τη Ντέλια στις Βρυξέλλες δεν το λες λίγο ♦ Το πρόγραμμα σίγουρα είχε πολλά σαδομαζοχιστικά ♦ Ντροπή σου, Σπίρτζη ♦ Όλοι αδημονούσαμε για μια δήλωσή σου μετά το τελευταίο Eurogroup και συ μούγκα ♦ Ποιος θα διακηρύξει το τέλος της λιτότητας, αν όχι εσύ; ♦ Ναι, ρε, αθώοι όλοι οι Βατοπεδινόι και όλες οι Βατοπεδινές ♦ Το είπε και ο Καραμανλής που «μίλησε» ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ «Ο κ. Μητσοτάκης θέλει πλεονάσμα 2%; Κι εγώ θέλω να βγω για κοκτέιλ με τη Σκάρλετ Τζοχάνσον!». Δε θα σχολιάσουμε τα κρύα αγγλοσαξονικά καλαμπούρια που εκτοξεύει κατά καιρούς ο Τσακαλώτος, νομίζοντας ότι λέει εξυπνάδες. Το περιεχόμενο θα σχολιάσουμε. Ο Τσακαλώτος βγαίνει από τα... δεξιά στον Κούλη και τον εγκαλεί για... μη ρεαλιστικές απόψεις. Όμως, τη μείωση των πρωτογενών πλεονασμάτων στο 2,5% δεν την έθεσε ως στόχο πρώτος ο Μητσοτάκης. Ο Τσακαλώτος με τον Τσίπρα την έθεσαν. Και την υποστήριζαν μέχρι τα τέλη Δεκεμβρίου, θεωρώντας ότι θα βρουν σύμμαχο το ΔΝΤ. Σήμερα, ο Τσακαλώτος δηλώνει με κυνισμό πως αυτή η άποψη είναι τόσο εξωπραγματική, όσο θα ήταν η δική του φαντασίωση για έξοδο με τη χολιγουντιανή σταρ.

Κ Απορία... αφελούς: αφού οι εφημερίδες πάνε κατά

διαόλου και η μεγαλύτερη σε κυκλοφορία δεν πουλάει σήμερα ούτε 15.000 φύλλα πανελλαδικά (εκτός Σαββατοκυριακού) και αφού πλέον... δεν υπάρχει διαπλοκή (την τσάκισαν ο Τσίπρας, ο Καμμένος, ο Παππάς και τ' άλλα... παιδιά), γιατί εξακολουθούν να βγαίνουν καινούργιες ημερήσιες εφημερίδες; Γιατί διάφοροι καπιταλιστές φιλοδοξούν να γίνουν και μιντιάρχες;

- Πω, πω, πω, μεγάλη κούραση, ρε παιδιά, να ασχολείσαι κάθε μέρα με τα παράπονα και τα αιτήματα των πολιτών. Εξοντώθηκα...

Κ Ο Ψυχάρης, πάντως, παρά τη συνεχή αιμορραγία στελεχών προς άλλα Συγκροτήματα, βλέπει τα «Νέα» να κρατά σταθερά την πρώτη θέση και το «Βήμα» να συντηρεί στα ίδια περίπου επίπεδα την κυκλοφορία του. Και προειδοποιεί μέσω του Νεόκοπου, υπό τον τίτλο «Ιμιτασιόν»: «Απομακρύνετε τις μπανάνες από τα περίπτερα, κυκλοφορούν μαϊμούδες!». Βρισκόμαστε σε

μια περίοδο που η τράπουλα ξαναμοιράζεται. Στο τέλος κερδισμένοι θα είναι αυτοί που έχουν να ρίξουν κάποια κεφάλαια στα μιντιακά μαγαζιά. Θα τα πάρουν στο πολλαπλάσιο πίσω, βέβαια. (όχι από τις πωλήσεις, αλλά μέσω των μηχανισμών της διαπλοκής), όμως μαγαζί χωρίς «σερμαγιά» δε στήνεται.

Κ Υπάρχουν κάτι τύποι που έφτιαξαν... δημοτική παράταξη στη Νέα Φιλαδέλφεια με το ακρωνύμιο... ΑΕΚ. Ξεκαρδι-

στική η συνέντευξή τους στη διαδικτυακή ναυαρχίδα του συστήματος Μελισσανίδη». Από την καταγραφή ξεχωρίσαμε τον «Ποδονύφη» (με ύψιλον) και τη «Χαλκηδόνα» (με ωμέγα). Για το «αμόρφωτος» δε θα πούμε τίποτα (γνωστή η σχέση τους με την ορθογραφία), αλλά τα άλλα δύο δείχνουν πόση σχέση έχουν οι χουλιγκάνοι «δημοσιογράφοι» με την περιοχή. Οποιος ζει στη Φιλαδέλφεια, στη Χαλκηδόνα, στη Νέα Ιωνία ξέρει πώς γράφεται ο Ποδονύφης.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Μέχρι τώρα αναμέναμε τον Ομπάμα, ο Ομπάμα έδωσε κάτι, τελείωσε αυτή η ιστορία. Στη συνέχεια αναμενόταν πως ενδεχομένως στις ολλανδικές εκλογές αν έβγαине ο ακροδεξιός, πιστεύω, θα τους ταρακουνούσε πιστεύω τους Ευρωπαίους να κλείσουν την αξιολόγηση. Η συνολική άνοδος της ακροδεξιάς στην Ευρώπη, εγώ ήλπιζα, πως θα συνένιζε τους Ευρωπαίους για να κλείσουν ένα θέμα όπως το ελληνικό, που είναι μικρό. Ούτε αυτό έγινε. Αρα στο μέλλον δεν βλέπω να δημιουργούνται καλύτερες, ευνοϊκότερες προϋποθέσεις.

Στέλιος Κούλογλου

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

25/3: Ημέρα για κρατούμενους και αγνοούμενους υπαλλήλους ΟΗΕ, ημέρα μνήμης για θύματα δουλείας, Ελλάδα: Εθνική γιορτή 25/3/1983: Επιστρέφει στην Ελλάδα ο εξόριστος Μάρκος Βαφειάδης μετά από 34 χρόνια 25/3/2000: Δολοφονείται από τον ασφαλίτη Ατματζίδη ο 17χρονος πρόσφυγας από τη Γεωργία Νίκος Λεωνίδης (Θεσσαλονίκη) 26/3: Ημέρα για απελευθέρωση εγγράφων, Μπαγκλαντές: Ημέρα ανεξαρτησίας (1971) 27/3: Ημέρα κοινωνικής εργασίας, ημέρα άθλησης, ημέρα θεάτρου, ημέρα μονής κάλτσας, Αγκόλα: Ημέρα νίκης 27/3/1903: Γέννηση Νίκου Ζαχαριάδη 28/3: Ημέρα θεάτρου σκιών 29/3: Βιετνάμ: Ημέρα βετεράνων (1973) 29/3/1906: Απεργία 500.000 εργατών σε Πενσυλβανία, Ιλινόις, Ιντιάνα

και Αϊόβα (ΗΠΑ) 29/3/1970: Καταγγελίες για βασανισμό 35 μελών της Δημοκρατικής Αμυνας 29/3/1973: Αποχώρηση Αμερικανών από Νότιο Βιετνάμ, απελευθέρωση τελευταίων 67 αμερικανών αιχμαλώτων 29/3/1985: Ο αρεοπαγίτης Χρήστος Σαρτζετάκης εκλέγεται οριακά Πρόεδρος της Δημοκρατίας 29/3/2010: Επιθέσεις αυτοκτονίας σε σταθμούς του μετρό της Μόσχας, 36 νεκροί 30/3: Ημέρα αντισύλληψης 30/3/1968: Κυκλοφορία πρώτου φύλλου παρόνομου «ΡΙζοσπάστη» 30/3/1968: Ο Γεώργιος Παπαδόπουλος λανσάρει το σύνθημα «Ελλάς Ελλήνων Χριστιανών» συνοδεύοντάς το με διαγραφή αγροτικών χρεών 30/3/1977: Βόμβες σε δεκατέσσερα αυτοκίνητα Βορειοαμερικανών, έξι απόπειρες ακόμη απέτυχαν (ΕΛΑ)

30/3/1992: Δύο βόμβες στο Δικαστικό Μέγαρο Θεσσαλονίκης με διαφορά 45 λεπτών (ΕΛΑ-1η Μάη) 31/3: Ημέρα αποθήκευσης αρχείων, Μάλτα: Ημέρα δημοκρατίας (1974) 31/3/1931: Ιδρυση Εργατικής Εστίας «για οικονομική, ηθική και πνευματική προαγωγή των εργαζομένων» 31/3/1946: Επίθεση ανταρτών στον αστυνομικό σταθμό Λιτοχώρου, νεκροί εννιά χωροφύλακες, δύο λοχίες κι ένας οπλίτης της εθνοφυλακής, αρχή εμφύλιου 31/3/1991: Επίθεση με αντιαρματική ρουκέτα στο ξενοδοχείο Πεντελικόν (17Ν) 31/3/1992: Δεύτερη φορά στόχος βομβιστικής ενέργειας το κέντρο Καν Καν (ΕΛΑ-1η Μάη) 31/3/1999: Ρουκέτα κατά γραφείων ΠΑΣΟΚ Χαλκίδας Τρικουπή (17Ν).

Ταραχή από τις ιμπεριαλιστικές απαιτήσεις γενικής συμμόρφωσης

Υπάρχει, άραγε, αίτημα των Τσιπραίων προς τους ιμπεριαλιστές δανειστές, να υποχρεώσουν τη ΝΔ και τα υπόλοιπα κόμματα της μνημονιακής αντιπολίτευσης να στηρίξουν το (άτυπο) τέταρτο Μνημόνιο, όπως καταγγέλλουν στελέχη της ΝΔ; Δεν το αποκλείουμε καθόλου. Γιατί μέρες πριν από τις δηλώσεις Σαπέν και Σόιμπλε, στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ έθεσαν θέμα ψήφισης της νέας συμφωνίας με διευρυμένη κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Και όχι τίποτα «δευτεράντζες», αλλά στελέχη πρώτης γραμμής, όπως ο Σκουρλέτης και ο Φίλης.

Αλλά ακόμα και αν δεν υπήρξε παρέμβαση των Τσιπραίων, η παρέμβαση των ιμπεριαλιστών ήρθε να τους στηρίξει. Ετσι όπως έγινε αυτή η παρέμβαση, μάλιστα, ενισχύει την υποψία ότι την προκάλεσαν οι ίδιοι οι Τσιπραίλοι. Επιασε, άραγε, ο πόνος τον γάλλο υπουργό Οικονομικών Μισέλ Σαπέν για τον ενδεχόμενο εξαναγκασμό της ΝΔ να στηρίξει τη συμφωνία, που -όπως είπε αγανακτισμένος- απαιτεί το ΔΝΤ; Αυτή θα ήταν μια πρώτης τάξεως βοήθεια στον αγαπημένο του(ς) Τσίπρα. Ο πονηρός γαλάτης διάλεξε αυτό τον τρόπο να να βγάλει στη σέντρα τη ΝΔ.

«Δεν μπορώ καν να φανταστώ την περίπτωση να ζητούσε κάποιος το ίδιο από τη Γαλλία» είπε ο Σαπέν. Από την Ελλάδα, πάντως, το έχουν ξαναζητήσει. Και το επέβαλαν. Πρώτα στον Σαμαρά, το Νοέμβριο του 2011, όταν η ΝΔ μπήκε στην κυβέρνηση Παπαδήμου, και στη συνέχεια σε όλους τους αρχηγούς των κομμάτων που στηρίζαν αυτή τη συγκυβέρνηση. Το δεύτερο Μνημόνιο, στις αρχές του 2012, συνοδευόταν και από επιστολές συμμόρφωσης των αρχηγών των κομμάτων που συμμετείχαν σ' αυτή τη συγκυβέρνηση.

Μπορεί το ΔΝΤ να διέψευσε άτυπα τον Σαπέν («Ουδέποτε επιχειρήθηκε να ζητηθούν εγγυήσεις από την ελληνική αντιπολίτευση», δήλωσαν πηγές του ΔΝΤ στο πρακτορείο Bloomberg), όμως ο Σόιμπλε δεν έδειξε αγανακτισμένος όπως ο Σαπέν, ούτε μάσησε τα λόγια του. Με το γνωστό κυνισμό του δήλωσε: «Σε όλες τις χώρες με πρόγραμμα, οι θεσμοί επέμεναν να υπογράφονται μελλοντικά μέτρα και από την αντιπολίτευση, ανεξάρτητα από τη διενέργεια εκλογών. Δεν πρόκειται για κάτι καινούργιο». Κι αφού έριξε τη μαχαίριά (στον ομοϊδεάτη του Μητσοτάκη), έβαλε λάδι στην πληγή, διευκρινίζοντας ότι

αναζητείται ένας τρόπος για να εξασφαλιστεί ότι η επόμενη κυβέρνηση δε θα ανατρέψει μονομερώς τη συμφωνία που θα κλείσει και θα ψηφίσει στη Βουλή η σημερινή.

Στη ΝΔ επικράτησε αναταραχή, για ευνόητους λόγους. Ετσι και οι ιμπεριαλιστές απαιτήσουν κάτι τέτοιο, τότε χάνεται όλο το προπαγανδιστικό παραμύθι που έχουν κατασκευάσει, σύμφωνα με το οποίο για όλα ευθύνεται η ανικανότητα των Τσιπροκαμένων, που οδηγεί τους δανειστές να ζητούν όλο και πιο σκληρά μέτρα, ενώ σε μια κυβέρνηση Κούλη θα είχαν εμπιστοσύνη και θα δέχονταν να της παραχωρήσουν «λίγο πε-

ρισσότερο δημοσιονομικό χώρο». Η ΝΔ κάλεσε την κυβέρνηση να πάρει θέση «γι' αυτά που γίνονται στο παρασκήνιο και να εξηγήσει γιατί αναζητεί στήριξη από το εξωτερικό για να ψηφιστούν τα μέτρα, που λόγω της ανικανότητας και της ιδεοληψίας του κ. Τσίπρα ζητούνται από τη χώρα». Ταυτόχρονα, το επιτελείο του Κούλη διέρρηξε ότι η ΝΔ δεν πρόκειται να υποκύψει σε μια τέτοια απαίτηση, δεν πρόκειται να ψηφίσει τίποτα, αλλά απαιτεί να φύγει η κυβέρνηση.

Ο Μητσοτάκης, βέβαια, είχε τοποθετηθεί προ ημερών και είχε πει ότι η ΝΔ δεν είναι σαν τον ΣΥΡΙΖΑ, να υπόσχεται ότι δε θα εφαρμόσει, ότι έχουν

συμφωνήσει οι προηγούμενες κυβερνήσεις, αλλά θα σεβαστεί ό,τι έχει υπογραφεί και απλά θα προσπαθήσει να διαπραγματευθεί το ύψος των «πρωτογενών πλεονασμάτων», ζητώντας «περισσότερο δημοσιονομικό χώρο». Τα ίδια επανέλαβαν οι δύο αντιπρόεδροι (Χατζηδάκης και Μπουμπούκος), που τους ξαμόλυσαν σε ραδιόφωνα και κανάλια. «Η δήλωση του κ. Σαπέν όσον αφορά το ΔΝΤ, διαψεύστηκε από το ίδιο το ΔΝΤ», έλεγε ο Μπουμπούκος στην ΕΡΤ. Και συμπλήρωνε: «Η δήλωση του κ. Σόιμπλε, δεν λέει αυτό, λέει κάτι απολύτως αυτονόητο. Οτι η σημερινή αξιωματική αντιπολίτευση θα πρέπει, να σεβαστεί τη συμφωνία, διότι τα μέτρα θα είναι και μετά τη θητεία της παρούσης κυβέρνησεως». Και ολοκλήρωνε: «Η ΝΔ και ο Κυριάκος Μητσοτάκης ποτέ δεν είπαν ότι μονομερώς και με ένα είδος "ψευδοσυνταγματικού", όπως υποσχόταν ο Αλέξης Τσίπρας, θα καταργήσουν ό,τι ψηφίζει μια προηγούμενη κυβέρνηση. Βέβαια, η διαδικασία της αλλαγής των μνημονιακών όρων και των μνημονιακών νόμων υπάρχει. Αυτό γίνεται σε συμφωνία με την τρόικα και κατά την εκτίμηση των εν εξελίξει οικονομικών συνθηκών. Είναι προφανές ότι τα μέτρα που θα ψηφίσει η κυβέρνηση Τσίπρα - τα οποία εμείς τα θεωρούμε επαχθή και δυσάρεστα - στο μέτρο που θα μας το επιτρέψει η πραγματικότητα και όσο γρηγορότερα γίνουν οι εκλογές, θα προσπαθήσουμε να τα ανατρέψουμε».

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο Σόιμπλε αδειάζει τη ΝΔ, αβαντάροντας τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Εμφανίζει τους ομοϊδεάτες του ως πολιτικά ανεύθυνους και τα κόμματα της συγκυβέρνησης ως πολιτικά υπεύθυνα. Ετσι, βοηθάει την κυβέρνηση να συσπειρώσει τον κοινοβουλευτικό της λόχο με το δίλημμα: ή ψηφίζουμε ή πέφτουμε. Αυτό ήδη το προσπαθεί η συγκυβέρνηση, δηλώνοντας ότι αυτή ποτέ δε ζήτησε βοήθεια και ότι η κοινοβουλευτική της πλειοψηφία είναι αρραγής. Δεν μπορούμε, όμως, να πούμε με σιγουριά ότι δε θα επιχειρηθεί ένας εκβιασμός επί της ΝΔ, κατά τα πρότυπα του 2011-2012. Οι ιμπεριαλιστές και ειδικά οι Γερμανοί δεν μας έχουν συνηθίσει σε πολιτικές αβρότητες. Τότε, η ΝΔ θα βρεθεί σε πραγματικά δύσκολη θέση, καθώς θα κληθεί να ψηφίσει από τώρα αυτά που έτσι κι αλλιώς θα εφαρμόσει άμα σχηματίσει κυβέρνηση. Και τότε, ο «μεγάλος συνασπισμός» θα έχει σχηματιστεί, ατύπως έστω.

ΝΔ: Η επιβεβλημένη συσπείρωση

Ούτε ο Βαγγέλας είναι χτεσινός, ούτε οι Μητσοτάκηδες είναι χτεσινόι. Και οι δύο πλευρές ξέρουν πως αυτή την περίοδο η ΝΔ έχει ανάγκη να δείχνει ενωμένη και συσπειρωμένη. Οπότε κάθε πλευρά ξέρει τι να κάνει. Ο Βαγγέλας έριξε την προειδοποιητική βολή με τους «τζάμπα μάγκες», ο Κούλης έσπευσε να τον καλέσει σε συνάντηση και... όλα καλά. «Συμπίπτουμε και θα προχωρήσουμε σε κοινή κατεύθυνση» ήταν η αναμενόμενη ατάκα του Βαγγέλα μετά από τη συνάντηση με τον Κούλη. Ακολούθησε μια -επίσης αναμενόμενη- επίθεση στον Τσίπρα, μέσω της οποίας «διευκρίνιζε» και τη δικιά του θέση περί ανάγκης «εθνικής συνεννόησης»: «Εφόσον ο Τσίπρας δεν προχώρησε σε εθνική ομάδα διαπραγμάτευσης, αναλαμβάνει την αποκλειστική ευθύνη και εμείς δεν θα τα ψηφίσουμε. Η κυβέρνηση οφείλει να φέρει το πακέτο και να προχωρήσει. Η χώρα σέρνεται. Όταν είπαμε για εθνική ομάδα αρνήθηκαν».

Είναι κανόνες για κάθε αστικό κόμμα εξουσίας να αυξάνει την εσωτερική του συσπείρωση όταν βρίσκεται στην αντιπολίτευση. Η ΝΔ υπέστη μια συντριπτική ήττα με τον Σαμαρά, το Γενάρη του 2015, κι άλλη μία με τον Μείμαρακη, το Σεπτέμβριο της ίδιας χρονιάς, κι αφού οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ είχαν φέρει το τρίτο Μνημόνιο. Πέρασε την αναμενόμενη περίοδο «εσωστρέφειας», εξέλεξε νέο αρχηγό και τώρα όλες οι «φυλές» είναι υποχρεωμένες να συσπειρωθούν γύρω από το νέο αρχηγό, αν θέλουν να ξαναδούν εξουσία. Αντιθέσεις έχουν μεταξύ τους οι «φυλές», διάφορα «παράτραγουδα» θα συμβαίνουν από καιρού εις καιρόν, όμως τη βασική εικόνα (ενότητα-συσπείρωση) όλοι θα φροντίζουν να τη γυαλίζουν κάθε φορά που θα παίρνει να θολώνει. Εκλογική νίκη σημαίνει αρκετούς βουλευτές παραπάνω (50 δίνει μόνο το μπόνο του πρώτου κόμματος), ενώ κάποιοι φιλοδοξούν να πάρουν και υπουργικό χαρτοφυλάκιο. Οπότε θα παραμένουν -και με τις αντιθέσεις τους ακόμα- γύρω από την ηγεσία.

Μίλησε ο Βούδας

Οχτώ χρόνια μετά την ήττα του στις εκλογές, ο επιλεγόμενος και «Βούδας της Ραφήνας» (εξαιτίας της παρατεταμένης σιωπής του) μίλησε. Ο Κώστας Καραμανλής έκανε δήλωση απ' αφορμή την προκλητική απαλλακτική δικαστική απόφαση για το σκάνδαλο του Βατοπεδίου, για να πει ότι αυτή η απόφαση «αποκαλύπτει το μέγεθος της αθλιότητας στην υπόθεση Βατοπεδίου» και τις «μεθοδεύσεις που μετέλθαν ύποπτα και ταπεινά συμφέροντα, ιδιωτικά και μικροπολιτικά, για να σκηνοθετήσουν τη σκευωρία», με προφανή στόχο «να πληγεί με κάθε τρόπο η τότε κυβέρνηση».

Από κοντά η αδελφή του σημερινού αρχηγού της ΝΔ, που κάνει τις κινήσεις για να έχει ο αδερφούλης της τη στήριξη του καραμανλικού στρατόπεδου: «Αφιερώνω την αθωωτική απόφαση του δικαστηρίου για το Βατοπέδι στη μνήμη του Γιάννη Αγγέλου που δεν άντεξε τη λάσπη γι' αυτή την υπόθεση» (ο Αγγέλου ήταν ο «σκοτεινός» διευθυντής του πολιτικού γραφείου του Καραμανλή).

Αυτοί που θα έπρεπε να το βουλώσουν έχουν το θράσος και μιλούν. Πολιτικά, η απαλλακτική δικαστική απόφαση είναι κόλαφος για τον Καραμανλή και τους συνεργάτες του. Γιατί αναγνωρίζει ότι η λίμνη Βιστωνίδα και οι παραλίμνιες εκτάσεις ανήκουν στο δημόσιο και απλά δεν αποδίδει δόλο σε όσους εμπνεύστηκαν και εκτέλεσαν τις «ιερές ανταλλαγές». Ο ελληνικός λαός μπορεί να κρίνει τι λέει η δικαστική απόφαση. Λέει ότι πήραν μια λίμνη και τις παραλίμνιες εκτάσεις, που ανήκουν στο δημόσιο, τις βάφτισαν ιδιοκτησία των καλογέρων και έκαναν ανταλλαγή δίνοντάς τους φιλέτα του ελληνικού δημοσίου. Αλλά... δεν είχαν δόλο. Δεν ήξεραν δηλαδή ότι ζημιώναν το δημόσιο! Βρείτε έναν Έλληνα (εκτός από κάτι θεούσες και θεούσους πραγματικά «πυροβολημένους» - γιατί οι περισσότεροι κάνουν εμπόριο) που να πιστέψει ότι δεν υπήρξε δόλος σ' αυτό το σκάνδαλο.

Δεν έχει άλλη επιλογή

Με το που έγινε σαφές ότι το επιτελείο της ΝΔ τον στοχοποιεί για να μην του επιτρέψει να ξαναβγει στη Βουλή, γεγονός που πιστοποιήθηκε και απ' όσα ο Καραμανλής δέχτηκε να διαρρεύσουν μετά τη συνάντησή του με τον Μπακογιάννη, ο Καμμένος εμφανίστηκε με άρθρο στη «Δημοκρατία», στο οποίο εμφανίζεται ο ίδιος ως συνεπής καραμανλικός, εν αντιθέσει με τους «ακροδεξιούς» και «νεοφιλελεύθερους», που «τελείωσαν» τη ΝΔ. Δεν λέει τίποτα καινούργιο. Τα ίδια και τα ίδια επαναλαμβάνει.

Αναρωτιέται κανείς πώς είναι δυνατόν να πιστεύει πως μπορεί να κερδίσει πόντους «γλείφοντας» τον Καραμανλή, όταν με μια-δυο κινήσεις ο ίδιος ο Καραμανλής και οι άνθρωποι του μπορούν να τον αδειάσουν (όπως και έκαναν). Ας σκεφτούμε, όμως, αν έχει και άλλη επιλογή σήμερα ο Καμμένος. Το «αντιμνημόνιο», με το οποίο έσπασε κόμμα, μπήκε στη Βουλή και στη συνέχεια μπήκε και στην κυβέρνηση, έχει ενταφιαστεί από το καλοκαίρι του 2015. Τι άλλο του μένει εκτός από το να εμφανιστεί ο ίδιος ως καραμανλικός συνεπέστερος των ιδίων των Καραμανλήδων;

Αναζητώντας την... εξ ύψους βοήθεια

«Το είδα ως μια μεγάλη πρόκληση, ως μια συγκλονιστική πρόκληση, θα έλεγα. Ως μια **συμπαράταξη της Επιστήμης και της Πίστης**, προκειμένου να αντιμετωπίσουν τον χρόνο, τη φυσική φθορά, προκειμένου να αφήσουν αλώβητο απέναντι στην αιωνιότητα ένα σημαντικό μνημείο της παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς, αλλά ταυτόχρονα και ένα κορυφαίο σύμβολο της χριστιανικής πίστης, τον Πανάγιο Τάφο».

Ξεπέρασε κάθε προηγούμενο ο Τσίπρας στη φιάττα των πατριάρχων και των δεσποτάδων στα Ιεροσόλυμα. Δε λέμε πως είναι κακό που αναστηλώθηκε ένας ιστορικός χριστιανικός ναός. Όλα τα μνημεία της Ιστορίας πρέπει να συντηρούνται. Ποιος, όμως, (εκτός από κάτι «πυροβολημένους» οπαδούς του Δωδεκάθεου) θα παραλάμβανε έργο αναστήλωσης στην Ακρόπολη και θα μιλούσε για «συμπαράταξη της Επιστήμης και της Πίστης»; Στο κάτω-κάτω, η όποια πίστη δεν προστάτεψε τα ιστορικά μνημεία από τη φθορά του χρόνου. Μόνο η επιστήμη μπορεί και τα προστατεύει.

Αυτή η σκοταδιστική, αντιεπιστημονική αναφορά του Τσίπρα μας δίνει και το μέτρο αποτίμησης τέτοιων ενεργειών. Δεν έχουν να κάνουν με την απαραίτητη συντήρηση ιστορικών μνημείων, αλλά με τη θρησκευτική μπίτζνα και τη διάδοση του οποίου των λαών. Ο συγκεκριμένος ναός δεν προορίζεται να λειτουργήσει ως ιστορικό μνημείο, αλλά ως «οίκος εμπορίου» και ως οίκος διάδοσης του θρησκευτικού σκοταδισμού, του τόσοσού χρησίμου για τις αστικές εξουσίες.

Από αυτόν τον θρησκευτικό σκοταδισμό προσπαθεί να αντλήσει πολιτική υπεραξία και ο Τσίπρας. Γι' αυτό και δεν φείσθηκε λόγων εξωραϊσμού του: «Πρόκειται για ένα έργο ενίσχυσης και ανάδειξης του Πανάγιου Τάφου, της οικουμενικής ακτινοβολίας του, αλλά και του μηνύματός του» - «Είναι, άλλωστε, γνωστό, φίλες και φίλοι, κυρίες και κύριοι, ότι οι Έλληνες φροντίσαμε από αιώνες τον Πανάγιο Τάφο, όπως δηλώνει και το επίγραμμα στο Καθολικό: "Οι αναστήσαντές με, το Ορθόδοξο Γένος Ρωμαίων"» - «Να μπορούσαμε να διατηρήσουμε αλώβητο εις τους αιώνες των αιώνων ένα ιστορικό μνημείο και ένα κορυφαίο σύμβολο της Χριστιανοσύνης» - «Όταν το όραμα και η βούληση συμπαράτασσονται με την πίστη και την αποφασιστικότητα των ανθρώπων, και δη της επιστημονικής κοινότητας από τη μία πλευρά και της ορθόδοξης πίστης από την άλλη, του Πατριαρχείου, έχουμε το καλύτερο αποτέλεσμα».

Ενας χρόνος από τη συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας

Ανοιχτές φυλακές για τους μετανάστες Ελλάδα και Τουρκία

Το περασμένο Σάββατο έκλεισε ένας χρόνος από τη συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας για το μεταναστευτικό. Μια συμφωνία που έμελλε να υψώσει ένα αόρατο τείχος μπροστά στους μετανάστες, μειώνοντας τις μεταναστευτικές ροές από την Τουρκία προς την Ελλάδα, από κάποιες χιλιάδες την ημέρα (με μέγιστο τις δέκα χιλιάδες, στις 20 Οκτώβρη του 2015) σε μερικές δεκάδες καθημερινά. Σύμφωνα με δελτίο Τύπου της Κομισιόν, στις 2 Μάρτη του 2017 (http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-17-349_en.htm), η μείωση των μεταναστευτικών ροών έφτασε στο 98%, με αποτέλεσμα στους έντεκα μήνες μετά την εφαρμογή της (20/3/16), μόλις 26.940 μετανάστες να κατορθώσουν να περάσουν στην Ελλάδα.

Ποιος μπορεί να πανηγυρίζει γι' αυτό το «επίτευγμα», όταν δεκάδες χιλιάδες μετανάστες έχουν εγκλωβιστεί στη χώρα μας και ακόμα περισσότεροι έχουν εγκλωβιστεί σε άλλες χώρες, με περισσότερη φτώχεια (όπως η Τουρκία, ο Λίβανος και η Ιορδανία); Την ίδια στιγμή, οι υποσχέσεις της «ευαίσθητης» Ευρώπης έχουν αποδειχθεί φρούδες. Σύμφωνα με το Παράρτημα 1 της δέκατης έκθεσης της Κομισιόν για τη μετεγκατάσταση (από κράτη μέλη της ΕΕ στην υπόλοιπη ΕΕ) και την επανεγκατάσταση (από τρίτες χώρες σε χώρες της ΕΕ), που μπορεί κανείς να το βρει στο https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/what-we-do/policies/european-agenda-migration/20170302_tenth_report_on_relocation_and_resettlement_annex_1_en.pdf, από τους 63.302 μετανάστες που είχε αποφασιστεί να μετεγκατασταθούν από την Ελλάδα στις υπόλοιπες χώρες της ΕΕ μέχρι το Σεπτέμβριο του 2017, μόλις 9.610 είχαν μετεγκατασταθεί μέχρι το τέλος Φλεβάρη (ποσοστό 15%). Η έκθεση εκτιμά

ότι με τους σημερινούς ρυθμούς μετεγκαταστάσεων, θα πιαστεί μόλις το 57% του στόχου!

Ταυτόχρονα, οι επιστροφές από την Ελλάδα στην Τουρκία είναι γύρω στα 1.500 άτομα, ενώ γύρω στους 3.500 επανεγκαταστάθηκαν από την Τουρκία σε χώρες της ΕΕ. Από τα 3 δισ. ευρώ που η ΕΕ είχε υποσχεθεί

να δώσει στην Τουρκία, μέχρι σήμερα έχουν δοθεί τα 750 εκατομμύρια, ενώ άλλα τόσα παραμένουν ακόμα υποσχέσεις για τα 39 έργα που βρίσκονται σε εξέλιξη. Συνολικά έχουν προϋπολογιστεί έργα αξίας 1,5 δισ. ευρώ, ενώ έχουν δεσμευτεί κονδύλια 2,2 δισ. ευρώ (από τα 3 δισ. που υποσχέθηκε η ΕΕ). Η υπόσχεση για την άρση της βίζας σε τούρκους πολίτες που επισκέπτονται την ΕΕ παραμένει ανεκπλήρωτη, γι' αυτό και η Τουρκία δεν μπορεί να είναι και πολύ ικανοποιημένη με τα αποτελέσματα της συμφωνίας της με την ΕΕ.

Υπενθυμίζουμε ότι στην Τουρκία βρίσκονται σήμερα πάνω από 3 εκατομμύρια πρόσφυγες και μετανάστες, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις που έκανε η Κομισιόν τον περασμένο Γενάρη (http://ec.europa.eu/echo/files/aid/countries/factsheets/turkey_syrian_crisis_en.pdf). Επομένως, τα χρήματα που έδωσε η ΕΕ ανά μετανάστη στην Τουρκία είναι μόλις 250 ευρώ! Στην Ελλάδα, έχουν μέχρι σήμερα δοθεί γύρω στα 295 εκατομμύρια ευρώ, με τον αριθμό των προσφύγων και με-

τα να δώσει στην Τουρκία, μέχρι σήμερα έχουν δοθεί τα 750 εκατομμύρια, ενώ άλλα τόσα παραμένουν ακόμα υποσχέσεις για τα 39 έργα που βρίσκονται σε εξέλιξη. Συνολικά έχουν προϋπολογιστεί έργα αξίας 1,5 δισ. ευρώ, ενώ έχουν δεσμευτεί κονδύλια 2,2 δισ. ευρώ (από τα 3 δισ. που υποσχέθηκε η ΕΕ). Η υπόσχεση για την άρση της βίζας σε τούρκους πολίτες που επισκέπτονται την ΕΕ παραμένει ανεκπλήρωτη, γι' αυτό και η Τουρκία δεν μπορεί να είναι και πολύ ικανοποιημένη με τα αποτελέσματα της συμφωνίας της με την ΕΕ.

Υπενθυμίζουμε ότι στην Τουρκία βρίσκονται σήμερα πάνω από 3 εκατομμύρια πρόσφυγες και μετανάστες, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις που έκανε η Κομισιόν τον περασμένο Γενάρη (http://ec.europa.eu/echo/files/aid/countries/factsheets/turkey_syrian_crisis_en.pdf). Επομένως, τα χρήματα που έδωσε η ΕΕ ανά μετανάστη στην Τουρκία είναι μόλις 250 ευρώ! Στην Ελλάδα, έχουν μέχρι σήμερα δοθεί γύρω στα 295 εκατομμύρια ευρώ, με τον αριθμό των προσφύγων και με-

ταναστών στα κέντρα «φιλοξενίας» να είναι γύρω στις 63.000 (δηλαδή, γύρω στα 4.700 ευρώ ανά μετανάστη που διαμένει στα κέντρα κράτησης). Οι κραυγές των εθνικιστάρδων για «φιλότουρκη» πολιτική της ΕΕ γίνονται μούγκα όταν παρατίθενται τα επίσημα στοιχεία.

Το θέμα όμως παραμένει. Οχι μόνο γιατί οι μετανάστες στην Ελλάδα είναι πολύ περισσότεροι από αυτούς που αναφέρουν τα επίσημα στοιχεία (πολύ λιγότεροι, όμως, από όσους βρίσκονται στην Τουρκία), αλλά γιατί ούτε η ΕΕ ούτε οι αστικές τάξεις Ελλάδας και Τουρκίας ενδιαφέρονται πραγματικά για τους ανθρώπους αυτούς, που μετατρέπονται σε βορά για την ανάπτυξη εθνικοφασιστικών συνειδησεων μέσα στον πληθυσμό. Θα πρέπει όμως να συνειδητοποιήσουμε ότι στα ασφυκτικά πλαίσια του καπιταλισμού και της ιμπεριαλιστικής εξάρτησης, το μεταναστευτικό πρόβλημα θα παραμένει άλυτο για χρόνια. Και η υποκρισία θα ξεχειλίζει από τους κομισάριους των Βρυξελλών και τους κρατούντες στις δύο χώρες.

Και με τους Ρώσους συνεργάζονται οι... επαναστάτες Κούρδοι της Συρίας

Ομολογούμε ότι αδικήσαμε τους «κομμουνιστάρδες» της Ροτζάβα, κατηγορώντας τους για τις στενές τους σχέσεις με τους Αμερικάνους, τις οποίες ουδέποτε έκρυψαν. Τώρα μαθαίνουμε ότι η κουρδική πολιτοφυλακή YPG (Ομάδες Λαϊκής Προστασίας) συμφώνησε με τη Ρωσία για την εκπαίδευση των Κούρδων από το ρωσικό στρατό και ίσως για τη δημιουργία ρωσικής βάσης στο ένα από τα τρία κουρδικά καντόνια της βορειοδυτικής Συρίας (σύμφωνα με το πρακτορείο Ρόιτερς).

Ο εκπρόσωπος των YPG, Redur Xelil, ανακοίνωσε τη συνεργασία την περασμένη Δευτέρα δηλώνοντας: «Η συμφωνία βασίστηκε στο πλαίσιο συνεργασίας του αγώνα κατά της τρομοκρατίας και της στρατιωτικής εκπαίδευσης των μαχητών μας από το ρωσικό στρατό. Εχουμε απευθείας σχέσεις με τη Ρωσία». Ο Xelil υποστήριξε ότι οι Κούρδοι της Συρίας δεν ζητούν ανεξαρτησία αλλά αυτονομία σε ένα ομόσπονδο κράτος και ότι αν το συριακό καθεστώς σεβαστεί τα δικαιώματά τους, το καθεστώς δε θα είναι πλέον πρόβλημα γι' αυτούς.

Αμέσως μετά από τη δημοσιοποίηση της συμφωνίας μεταξύ YPG και Ρωσίας, το υπουργείο Πολέμου της τελευταίας εξέδωσε ανακοίνωση διαφεύδοντας τη διαρροή του Ρόιτερς ότι η Ρωσία σκοπεύει να φτιάξει βάση στο Κουρδιστάν και προσθέτοντας ότι ήδη υπάρχει ένα «κέντρο συμφιλίωσης» κοντά στην περιοχή που ελέγχουν οι Κούρδοι, στην επαρχία του Χαλεπίου, προκειμένου να ελέγχεται αν εφαρμόζεται η εκκευρία. Το ρωσικό υπουργείο Πολέμου αποκάλυψε ότι ρώσοι στρατιώτες βρίσκονται μεταξύ της περιοχής του συριακού Κουρδιστάν και των δυνάμεων του Ελεύθερου Συριακού Στρατού, στην περιοχή που ελέγχεται από την Τουρκία (βλ. <http://www.rudaw.net/english/middleeast/syria/20032017>).

Οι ένοπλες δυνάμεις των Κούρδων της Συρίας υπολογίζονται σε 60.000 μαχητές, οι οποίοι σχεδιάζεται να αυξηθούν στις 100.000 μέσα στο 2017. Γι' αυτό και οι ιμπεριαλιστές τους υπολογίζουν ως μια αξιόμαχη δύναμη, την οποία χρησιμοποιούν για να ελέγξουν την περιοχή. Αυτό δε θα το έκαναν αν δεν είχαν πάρει τις εγγυήσεις τους, για τις οποίες δε δημοσιοποιείται τίποτα, για να μη στραπατσarisτεί το επαναστατικό προσώπιο των Κούρδων της Συρίας. Ο μόνος που φαίνεται να σκυλιάζει με αυτή την κατάσταση είναι η Τουρκία, που βλέπει ότι οι κουρδικές δυνάμεις τόσο στο Ιράκ όσο και στη Συρία αποκτούν δύναμη. Καμιά απ' αυτές τις δυνάμεις, όμως, δεν κινείται σε πραγματικά επαναστατική, αντι-ιμπεριαλιστική κατεύθυνση, αλλά γίνονται πιόνια στα σχέδια των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων (ΗΠΑ - Ρωσίας), που κοντρώνονται για το ποια θα κατορθώσει να ελέγξει καλύτερα την περιοχή.

Χέρι-χέρι καπιταλισμός και εξαπάτηση

Οι ξύπνιοι οδηγούν Ρενό. Αυτό τουλάχιστον πλασάρει η μεγάλη γαλλική αυτοκινητοβιομηχανία εδώ και πάνω από τριάντα χρόνια. Τώρα οι ξύπνιοι κινδυνεύουν να πιαστούν κότσοι. Ο λόγος είναι ότι η Ρενό, ακολουθώντας τα χνάρια της VW (με το λογισμικό που παραποιεί τις εκπομπές ρύπων, που αποκαλύφθηκε το 2015 από αμερικάνικο εργαστήριο δοκιμών), έχει μπει στο στόχαστρο της Γενικής Διεύθυνσης Ανταγωνισμού, Κατανάλωσης και Καταπολέμησης της Απάτης, που ερευνά αν η εταιρία εξαπάτησε τις αρμόδιες περιβαλλοντικές υπηρεσίες με στόχο να εμφανίσει μειωμένους ρύπους σε ορισμένα ντιζελοκίνητα μοντέλα της.

Την είδηση αποκάλυψε η γαλλική Liberation (http://www.liberation.fr/futurs/2017/03/14/renault-des-voitures-option-pollution-inclure_1555727), υποστηρίζοντας ότι έχει στα χέρια της το 39σέλιδο πόρισμα, που αναφέρει ότι κατόπιν δοκιμών εντοπίστηκε ότι δύο μοντέλα της Ρενό (Clio και Capture) παρουσιάζουν υπερβάσεις στις εκπομπές οξειδίων του αζώτου (NOx), κατά 305% για το πρώτο και 377% για το δεύτερο, όταν οι κινητήρες λειτουργούν σε κανονικές συνθήκες! Οι ερευνητές συμπεραίνουν ότι οι υπερβάσεις αυτές γεννούν υπόνοιες για την εγκατάσταση λογισμικού που τροποποιεί τη λειτουργία του κινητήρα στις ειδικές συνθήκες των δοκιμών έτσι ώστε να εμφανίζονται μειωμένες εκπομπές NOx. Αν αποδειχθεί ότι ισχύει αυτό, τότε η Ρενό θα πρέπει να αποσύρει γύρω στα 900.000 αυτοκίνητα, αξίας γύρω στα 16,8 δισ. ευρώ, για να τα επισκευάσει.

Εμάς τουλάχιστον το σκάνδαλο αυ-

τό δεν μας εξέπληξε. Το είχαμε επισημάνει από την πρώτη στιγμή που είχε ξεσπάσει το σκάνδαλο με τη VW (βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/837/Διεθνή/24637.Ομορφος-κόσμος-ηθικός...> και <http://www.eksegersi.gr/issue/844/Διεθνή/24995.Νέες-αποκαλύψεις-φουντώνουν-το-σκάνδαλο-vw>). Γράφαμε ότι τα καμπανάκια δεν χτυπούσαν μόνο για την VW αλλά και για την υπόλοιπη ευρωπαϊκή αυτοκινητοβιομηχανία, αφού πριν από το σκάνδαλο της VW η βρετανική εφημερίδα Guardian είχε αποκαλύψει ότι «εννέα στα δέκα νέα ντιζελοκίνητα αυτοκίνητα σπάνε τα νέα ευρωπαϊκά όρια ρύπων όταν ελεγχθούν στους δρόμους και όχι στα εργαστήρια» (<http://www.theguardian.com/environment/2015/sep/14/nine-out-of-10-new-diesel-cars-in-breach-of-eu-pollution-rules-report-finds>).

Με ένα συγγνώμη σβήνεις μια σφαγή;

Άλλη μια... ιστορική συγγνώμη ζήτησε ο Πάπας Φραγκίσκος την περασμένη Δευτέρα. Αυτή τη φορά για τις «αμαρτίες και τις αδυναμίες της Εκκλησίας» κατά τη διάρκεια της γενοκτονίας στη Ρουάντα το 1994. Σε συνάντησή του με τον πρόεδρο της Ρουάντα Πολ Καγκάμε, ο πάπας παραδέχτηκε ότι παπάδες, καλόγριες και πιστοί της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας πήραν μέρος στη σφαγή οχτακοσίων χιλιάδων ανθρώπων από τη μειονότητα των Τούτσι, αλλά και «μετριοπαθών» από την πλειονότητα των Χούτου.

«Ο πάπας ζήτησε εκ νέου τη συγχώρεση του Θεού για τις αμαρτίες και τις αδυναμίες της Εκκλησίας και των μελών της, μεταξύ των οποίων ιερείς και πιστοί, άνδρες και γυναίκες, που υπέκυψαν στο μίσος και τη βία» ανακοίνωσε το Βατικανό σε γραπτή δήλωσή του. Για ποιο λόγο η συγγνώμη; Μα γιατί το Βατικανό

πρέπει να συνεχίσει τις μπίζνες του στην πολύπαθη αφρικανική χώρα. Και η συμμετοχή του στις σφαγές του πρόσφατου παρελθόντος είναι ανασχετική, καθώς επαναλαμβάνονται συνεχώς κατηγορίες, ακόμα και από κυβερνητικά χείλη, ότι τα «μαγαζιά» του Βατικανού στη Ρουάντα εξακολουθούν να είναι κέντρα διάδοσης του εθνικού μίσους και άντρα προστασίας υπόπτων για σχεδιασμό της γενοκτονίας.

Οι εκπρόσωποι του Βατικανού στη Ρουάντα ήταν πρωταγωνιστές στη σφαγή των Τούτσι (παπάδες έφτασαν στο σημείο να ισοπεδώσουν εκκλησία σκοτώνοντας 2.000 ανθρώπους που είχαν βρει καταφύγιο σ' αυτή) και αυτό τους έχει στιγματίσει ανεπανόρθωτα. Ετσι, μπαίνει μπροστά ο ίδιος ο πάπας για να φτιάξει ξανά το brand name του καθολικισμού.

Δυτική Οχθη

Ο Αμπάς δικάζει ακόμα και νεκρούς αγωνιστές

Λίγες μέρες μετά από τη δολοφονία του Μπασέλ Αλ Αράζ από τους σιωνιστές στο κρυσφήγετό του και τη φυλάκιση πέντε συντρόφων του στις ισραηλινές φυλακές, η Παλαιστινιακή Αρχή επιχειρεί να διεξαγάγει τη δίκη του νεκρού αγωνιστή, δείχνοντας με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο ότι δεν είναι παρά το μακρύ χέρι του σιωναζισμού μέσα στη Δυτική Οχθη.

Την Κυριακή 12 Μάρτη, δικαστήριο της Ραμάλα ανακοίνωσε ότι ο Αλ Αράζ και οι πέντε φυλακισμένοι σε ισραηλινές φυλακές σύντροφοί του θα δικάστούν με τις κατηγορίες της οπλοκατοχής και της σύστασης ομάδας που σχεδίαζε και εκτελούσε επιθέσεις εναντίον ισραηλινών στόχων. Στο άκουσμα της είδησης, εκατοντάδες διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν αυθόρμητα το απόγευμα της ίδιας μέρας έξω από το δικαστήριο, όπου δέχτηκαν την άγρια επίθεση των ΜΑΤ της Παλαιστινιακής Αρχής, που επιχείρησαν να τους διαλύσουν. Πολλοί διαδηλωτές και δημοσιογράφοι που κάλυπταν τη διαδήλωση συνελήφθησαν, ενώ ανάμεσα στους έντεκα τραυματίες από τις επιθέσεις των μπάτσων ήταν και ο πατέρας του Αλ Αράζ. Παρόμοια διαδήλωση έγινε

και στο προσφυγικό στρατόπεδο της Ντουχέισα, κοντά στη Βηθλεέμ, όπου εκατοντάδες νεολαίοι πορεύτηκαν μέχρι το τοπικό αστυνομικό τμήμα στο οποίο επιτέθηκαν με βροχή από πέτρες και μολότοφ. Οι πολιορκημένοι μπάτσοι δε δίστασαν να βάλουν με πραγματικά πυρά εναντίον των διαδηλωτών.

Ηταν τέτοια η ένταση της καταστολής, που ξεσήκωσε αντιδράσεις ακόμα και μέσα στη Φατάχ. Μετά το θόρυβο που ξέσπασε, η ΠΑ ανακοίνωσε υποκριτικά το σχηματισμό από το παλαιστινιακό Υπουργείο Εσωτερικών

επιτροπής που θα έχει ως αρμοδιότητα να διερευνήσει τις καταγγελίες όσων δέχθηκαν τις επιθέσεις των μπάτσων της ΠΑ και να εκδώσει όσο το δυνατόν γρηγορότερα πόρισμα, προκειμένου να αναζητηθούν οι ευθύνες όπου υπάρχουν. Ο παλαιστινιακός λαός βέβαια δεν είναι αφελής να πιστέψει ότι οι μπάτσοι ενήργησαν αυτόνομα και ότι η διαταγή για την καταστολή των διαδηλώσεων δεν ήρθε από την πολιτική ηγεσία της ΠΑ.

Το Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης ανακοίνωσε τη Δευτέρα 13 Μάρτη ότι δε θα συμ-

μετάσχει στις δημοτικές εκλογές της Δυτικής Οχθης, που θα γίνουν το Μάη του 2017, σε ένδειξη διαμαρτυρίας για την καταστολή που υπέστησαν οι διαδηλωτές της προηγούμενης μέρας, αλλά και για την απόφαση του δικαστηρίου να δικάσει τον νεκρό Αλ Αράζ, προσβάλλοντας τη μνήμη του πρωτοπόρου αγωνιστή της Αντίστασης, και τους συντρόφους του που είναι έγκλειστοι στα ισραηλινά κολαστήρια. Η ανακοίνωση του ΛΜΑΠ δίνει ένα γερό χτύπημα στην παραπαίουσα διαδικασία των δημοτικών εκλογών, που έχουν ήδη αναβληθεί πολλές φορές και θα γίνουν μόνο στη Δυτική Οχθη. Τζιχάντ και Χαμάς έχουν ήδη δηλώσει ότι δεν πρόκειται να συμμετάσχουν σε οποιοδήποτε είδους εκλογές, αν πρώτα δεν επιτευχθεί συμφιλίωση μεταξύ Χαμάς και Φατάχ.

Η ολοένα διογκούμενη αντίδραση του παλαιστινιακού λαού της Δυτικής Οχθης ενάντια στην ΠΑ δεν είναι το μόνο πρόβλημα που αντιμετωπίζει ο Αμπάς. Την Κυριακή 19 Μάρτη, δεκάδες μπάτσοι της ΠΑ ήρθαν αντιμέτωποι με ένοπλους μαχητές των Ταξιαρχιών Μαρτύρων του Αλ Ακσα,

ένοπλου σκέλους της Φατάχ, στο προσφυγικό στρατόπεδο Μπαλάτα, στα περίχωρα της Ναμπλούς. Στις συγκρούσεις που ξέσπασαν ένας μπάτσος της ΠΑ έπεσε νεκρός και ένας μαχητής των Ταξιαρχιών τραυματίστηκε, ενώ οι υπόλοιποι κατάφεραν να διαφύγουν. Οι πραιτοριανοί της ΠΑ πολιορκούν το στρατόπεδο εδώ και μέρες, προσπαθώντας να συλλάβουν μαχητές των Ταξιαρχιών εναντίον των οποίων εκκρεμούν εντάλματα σύλληψης.

Η συγκεκριμένη κίνηση της ΠΑ, να στραφεί ενάντια σε μέλη της Φατάχ, υλοποιεί δεσμεύσεις που έχει αναλάβει απέναντι στους σιωνιστές σε θέματα ασφάλειας, με στόχο να διαλύσει τους ένοπλους πυρήνες που υπάρχουν στη Δυτική Οχθη, ακόμα και αν ανήκουν στην ίδια τη Φατάχ. Μέλη των Ταξιαρχιών δήλωσαν ανώνυμα σε τηλεοπτική συνέντευξη που έδωσαν σε δημοσιογράφο του ισραηλινού Καναλιού 2, ότι θα συνεχίσουν να αντιστέκονται στην ΠΑ, ενώ κατήγγειλαν ότι το όργιο συλλήψεων που έχει εξαπολύσει η ΠΑ στο στρατόπεδο εκθέτει τους κατοίκους σε θανάσιμο κίνδυνο.

BREXIT

Κανείς δεν ξέρει πώς θα τελειώσει η διαδικασία

Μπάτσοι παντού, δικαιοσύνη πουθενά!

Με αυτό το σύνθημα, μεταξύ άλλων, περισσότεροι από επτά χιλιάδες διαδηλωτές κατέβηκαν την περασμένη Κυριακή στους δρόμους του Παρισιού για να διαδηλώσουν κατά της αστυνομικής βίας στη Γαλλία. Ορισμένοι διαδηλωτές συγκρούστηκαν με την αστυνομία που απάντησε με δακρυγόνα.

Το τελευταίο διάστημα, η αστυνομική καταστολή έχει ενταθεί στην Γαλλία. Το τελευταίο κρούσμα, ο κτηνώδης ξυλοδαρμός και ο βιασμός με γκλομπ του 22χρονου Τεο Λ. από τέσσερις μπάτσους, προκάλεσε μεγάλη αγανάκτηση στον κόσμο. Προκειμένου να μην επαναληφθούν τα γεγονότα του 2005, όταν η Γαλλία συγκλονίστηκε από μεγάλες διαδηλώσεις σε 200 πόλεις, μετά το θάνατο δύο εφήβων που τους κυνηγούσε η αστυνομία, η γαλλική Δικαιοσύνη επιχειρεί να θολώσει τα νερά. Ασκήθηκαν διώξεις στους τέσσερις μπάτσους, όμως ακόμα κι αν καταδικαστούν θα πέσουν στα μαλακά. Κι αυτό γιατί πρόσφατα το Εφετείο του Παρισιού καταδίκασε σε πέντε χρόνια με αναστολή μπάτσο που δολοφόνησε εν ψυχρώ έναν 29χρονο. Ο μπάτσος είχε αρχικά αθωωθεί, αλλά επειδή η αθώωση παραήταν προκλητική, η γαλλική Δικαιοσύνη τον... τιμώρησε για τα καλά!

«Ο δρόμος είναι ανοιχτός για την Τερίζα Μέι να βυθίσει τη χώρα σ' ένα αυτοκαταστροφικό ταξίδι προς το άγνωστο. Η κληρονομιά της θα είναι ότι ρισκάρει την καταστροφή της οικονομίας και του Ηνωμένου Βασιλείου». Μ' αυτά τα λόγια υποδέχτηκε ο Guardian την ολοκλήρωση των κοινοβουλευτικών διαδικασιών στη Βρετανία, που επιτρέπει στην πρωθυπουργό Μέι να υπογράψει το αίτημα για ενεργοποίηση του άρθρου 50 της Συνθήκης της Λισαβόνας για την αποχώρηση της χώρας από την ΕΕ, κίνηση που αναμένεται να κάνει την επόμενη εβδομάδα (για να είναι συνεπής με την εξαγγελία της ότι θα ενεργοποιήσει τη διαδικασία του Brexit το Μάρτη του 2017).

Οι αντίπαλοι του Brexit εξακολουθούν να επιτίθενται στη Μέι, ο εκπρόσωπος της οποίας επαναλαμβάνει σαν χαλασμένο γραμμόφωνο αυτό που από πάρα πολλούς θεωρείται ως ένα ευχολόγιο: «Μπαινουμε σε αυτές τις διαπραγματεύσεις με πρόθεση να συνάψουμε μια φιλόδοξη συμφωνία ελεύθερου εμπορίου με την ΕΕ. Πιστεύουμε ότι μπορούμε να καταλήξουμε σε μια συμφωνία που θα είναι προς το συμφέρον τόσο της Βρετανίας όσο και των υπόλοιπων κρατών-μελών και θα επιτρέπει και στις

δύο πλευρές να εξακολουθούν να ακμάζουν».

Όταν, όμως, η συζήτηση έρχεται σε συγκεκριμένα ζητήματα, τότε ακόμα και υπουργοί της κυβέρνησης Μέι αποκαλύπτουν... αγωνιστικισμό. Ακόμα και ο υπουργός αρμόδιος για το Brexit, Ντέιβιντ Ντέιβις, αναγκάστηκε να παραδεχτεί ότι δεν υπάρχει κανένας σχεδιασμός για την περίπτωση ενός «σκληρού» Brexit, όπως ονομάζεται το ενδεχόμενο η ΕΕ (δηλαδή ο γερμανογαλλικός άξονας) να μη δεχτεί να υπογράψει κάποια ειδική συμφωνία με τη Βρετανία, αλλά μια συμφωνία σαν αυτές που υπογράφονται στο πλαίσιο του ΠΟΕ (Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου). «Δεν μπορεί ακόμα να το ποσοτικοποιήσω με λεπτομέρειες. Ίσως να μπορώ να το κάνω σε ένα χρόνο από τώρα» δήλωσε ο Ντέιβις, προσθέτοντας ότι έχει ενημερώσει το υπουργικό συμβούλιο για την ανάγκη να καταρτιστούν σχέδια έκτακτης ανάγκης για την περίπτωση που το πράγμα στραβώσει. «Η απάντησή είναι "δεν ξέρουμε"', δηλώνει στον ανταποκριτή των «Νέων» η υφυπουργός Οικονομικών Λούσι Νέβιλ-Ρολφ, όταν της ζήτησε να πει ότι δε θα υπάρξει οικονομική ζημιά στην περίπτωση ενός «σκληρού» Brexit.

Είναι αυτός ο «αγνωστικι-

σμός» που προκαλεί νευρική-τητα στους καπιταλιστές, που κάνουν εμπορικές, τραπεζικές και άλλες μπιζνες στο πλαίσιο της ΕΕ. Δεν έχουν καμιά εμπιστοσύνη στη Μέι, ότι θα μπορέσει να κάνει τη σωστότερη διαπραγμάτευση, ώστε το Brexit να είναι ουσιαστικά μόνο κατ' όνομα. Δηλαδή, να υπάρχει μια συμφωνία ελεύθερου εμπορίου μεταξύ Βρετανίας και ΕΕ σαν αυτή που υπήρχε μέχρι τώρα, σε αντάλλαγμα της οποίας θα αναλάβει και η Βρετανία υποχρεώσεις έναντι της ΕΕ (υποχρεώσεις που θα θυμίζουν τη συμφωνία που είχε κλείσει ο Κάμερον πριν από το δημοψήφισμα).

Βέβαια, και οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της ηπειρωτικής Ευρώπης έχουν ανάγκη τη Βρετανία, το κεφάλαιο των επιχειρήσεών της, την αγορά της. Όμως, Γερμανία και Γαλλία ακόμα δεν έχουν μιλήσει. Η επίσημη θέση τους είναι πως πρώτα πρέπει να γίνει η αίτηση για ενεργοποίηση του άρθρου 50 και μετά να αρχίσουν οι συζητήσεις. Θέλουν να φέρουν τη Βρετανία σε θέση άμυνας από την αρχή, ώστε ο τελικός συμβιβασμός να είναι υπέρ τους και σε βάρος της Βρετανίας. Γι' αυτό και ανακάλεσαν από την πολιτική αποστρατεία τον Μισέλ Μπαρνιέ, αναθέτοντας σ' αυτόν τις διαπραγματεύσεις για το Brexit. Στο

δε πολιτικό επίπεδο, παραπέμπουν τη Μέι στον... Τουςκ, με τους αρχηγούς των ιμπεριαλιστικών κρατών της Ευρωζώνης να απαξιώνουν να κάνουν ουσιαστική συζήτηση με τη βρετανίδα πρωθυπουργό στις συνόδους κορυφής. Συνόδους που ξεκινούν με 28 και ολοκληρώνονται με 27. Φυσικά, δε θα το πάνε έτσι μέχρι το τέλος. Κάποια στιγμή θα βγουν στη σκηνή οι ηγέτες του γερμανογαλλικού άξονα. Και ίσως τότε να σημάνει η ώρα μιας τελικής συμφωνίας.

Εκεί που έχουν φτάσει τα πράγματα, κανείς δεν ξέρει πώς θα τελειώσει αυτή η διαδικασία. Το Brexit ενεργοποιήσει τις φυγόκεντρες τάσεις στο εσωτερικό του ιμπεριαλιστικού συνασπισμού της ΕΕ. Η διοίκηση Τραμπ οξύνει τον ανταγωνισμό με τις ευρωπαϊκές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, έστω και χωρίς τις «αγριότητες» που υποσχόταν προεκλογικά ο αμετροεπής Τραμπ. Ο διιμπεριαλιστικός ανταγωνισμός οξύνεται σε παγκόσμιο επίπεδο και δεν έχουμε εκείνα τα στοιχεία που θα μας επιτρέψουν κάποια (μη σεναριολογική) πρόβλεψη για τα στάδια από τα οποία θα περάσει. Το μόνο βέβαιο είναι πως αυτός ο ανταγωνισμός δεν προοιωνίζεται τίποτα καλό για την εργατική τάξη και τους λαούς. Αυτά τα έχουν λυμένα οι ιμπεριαλιστές.

στο ψαχνό

Το θέμα είναι «εμείς τι κάνουμε;»

Ο Πρετεντέρης θυμήθηκε πριν από μερικές μέρες το άρθρο με την υπογραφή του Τσίπρα, που δημοσιεύτηκε στις 12 του περασμένου Δεκέμβρη στην πρόθυμη ΕφΣυν. Πράγματι, υπό το βαρύγδουπο τίτλο «Με σταθερά βήματα για την ανάκαμψη και τη δημοκρατία», ο Τσίπρας ωραιοποιούσε το τρίτο Μνημόνιο («καταλήξαμε σε έναν συμβιβασμό που μειώνει κατά 22 δισ. στην τριετία τη λιτότητα, χωρίς ωστόσο να την καταργεί»), ανακοίνωνε ότι «είναι ζήτημα λίγων εβδομάδων να έχουμε καλά νέα για το χρέος» και τόνιζε ότι «η δεύτερη αξιολόγηση θα κλείσει έγκαιρα, ώστε μαζί με τις αποφάσεις για το χρέος και την ένταξη των ελληνικών ομολόγων στην “ποσοτική χαλάρωση”, να ανοίξουν οι προϋποθέσεις για επιστροφή της χώρας σε αναπτυξιακή τροχιά. Το ίδιο λένε πλέον και οι θεσμοί».

Η συνέχεια είναι γνωστή. Από τις 6 Δεκέμβρη (που ήταν το «έγκαιρα») έχουμε ήδη πάει στις 7 Απρίλη, χωρίς και αυτή η ημερομηνία να είναι σίγουρη. Και οι συριζαίοι θέλουν να ξεχάσουν εκείνο που είχε πει πρώτος ο Τσακαλώτος («αν πάμε Μάη-Ιούνη, καήκαμε») και επανέλαβε στο LSE ο Χουλιαράκης («αν φτάσουμε στον Μάιο ή στον Ιούνιο χωρίς να κλείσει η δεύτερη αξιολόγηση, η αβεβαιότητα θα επανέλθει και οι επενδύσεις θα ματαιωθούν. Θα μπούμε σε μεγάλους μπελάδες. Και τότε θα αρχίσει η συζήτηση για το τέταρτο Μνημόνιο»).

Απ' αυτό πιάνεται η μνημονιακή αντιπολίτευση, κατηγορώντας τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ότι για δικούς τους μικροπολιτικούς λόγους βυθίζουν τον ελληνικό καπιταλισμό σε νέα ύφεση, και ζητώντας τους να κλείσουν άμεσα την αξιολόγηση, αλλιώς να φύγουν για να γίνουν εκλογές και να βγει άλλη κυβέρνηση.

Αυτό, όμως, είναι το ζήτημα; Αν το τέταρτο Μνημόνιο, που κατά βάση είναι ήδη συμφωνημένο (άσχετα αν δε θα χρειαστεί να το ονομάσουν Μνημόνιο, διότι δε θα υπάρχει νέο δάνειο), θα το υπογράψει η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ή θα το βάλει στα πόδια αφήνοντας το «πικρό ποτήρι» να το πιει μια άλλη κυβέρνηση;

Η ελληνική αστική τάξη έχει κάθε λόγο να είναι οργισμένη σήμερα με τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, γιατί με τα καμώματά τους και με τις καθυστερήσεις που προκαλεί η δήθεν σκληρή διαπραγμάτευση, έχει προκαλέσει αβεβαιότητα που έχει «παγώσει» την αγορά. Αλλωστε, από τη νέα μνημονιακή συμφωνία η αστική τάξη μόνο κέρδη θα έχει, που θα προστεθούν στα όσα έχει κερδίσει μέχρι τώρα με τη διαμόρφωση του καθεστώτος της κινεζοποίησης.

Εμείς, όμως, οι εργάτες, οι εργαζόμενοι, οι νέοι, τι προσδοκούμε από τη μια ή την άλλη εξέλιξη; Υπάρχει καλύτερη ή χειρότερη συμφωνία, όταν σε κάθε περίπτωση αυτή θα φέρει νέα αντεργατικά και αντιλαϊκά μέτρα, που θα προστεθούν στα όσα έχουν θεσπιστεί από το 2010;

Η αστική τάξη και το πολιτικό της προσωπικό μας θέλουν παθητικούς θεατές των εξελίξεων, που περιμένουν να δουν πόσο βαρύ θα είναι το «μοιραίο». Ετσι όμως μετατρέπομαστε σε δειλούς, μοιραίους κι άβουλους αντάμα, που προσμένουν κάποιο θάμα, για να θυμηθούμε τον Βάρναλη.

Επειδή θάματα δε γίνονται παρά μόνο στις θρησκευτικές μυθολογίες, τη «μοίρα» μας μοναχά οι ίδιοι μπορούμε να την αλλάξουμε. Όσο δεν το κάνουμε, όσο δεν οργανωνόμαστε σε όλα τα επίπεδα, για να μπορέσουμε να δράσουμε, τόσο θ' αφήνουμε στις αστικές δυνάμεις τον «πολιτικό χώρο» για να μας αλυσοδένουν πιο γερά στο ζυγό της κινεζοποίησης.

Το σχέδιο είναι μια μπαρούφα προπαγανδιστικού τύπου. Το σχέδιο είναι περιβαλλοντοκτόνο και έχει ήδη ξεσηκώσει αντιδράσεις. Τσίπρας και Καμίνης, όμως, οργάνωσαν τη φιάσα με τους χάρτες, για να κερδίσουν δημοσιότητα. Ο Τσίπρας προσπαθεί εναγωνίως να αλλάξει την πολιτική ατζέντα, ο Καμίνης θέλει να αποκτήσει προφίλ «ηγέτη της Κεντροαριστεράς», οπότε δεν είχαν κανένα πρόβλημα να συνεργαστούν επί προπαγανδιστικού εδάφους.

KONTRES

Alexis speaking

Άρθρο Παπαχελά στην «Καθημερινή» της περασμένης Κυριακής με σαφές στίγμα από την εισαγωγική κιόλας παράγραφο: «Χρωστάμε νομίζω όλοι μαζί ένα μεγάλο ευχαριστώ στον ΣΥΡΙΖΑ και στη σημερινή κυβέρνηση. Στα χρόνια της μεταπολίτευσης το εκκρεμές πήγε πάρα πολύ αριστερά. Το τσουνάμι του λαϊκισμού και της ριζοσπαστικοποίησης της ελληνικής κοινωνίας δεν μπορούσε να συγκρατηθεί μετά τη δικτατορία. Χρειάστηκε μια “αριστερή” κυβέρνηση για να σπρώξει το εκκρεμές προς το Κέντρο, εκεί όπου έπρεπε να είναι εξαρχής».

Η συνέχεια είναι στο ίδιο ύφος και πολιτική κατεύθυνση: «Ηλθε όμως ο ΣΥΡΙΖΑ και γκρέμισε ταμπού και κλισέ δεκαετιών. Θυμηθείτε, για παράδειγμα, πώς αντιμετώπιζε ο ελληνικός λαός τις Ενοπλες Δυνάμεις μετά το 1974. Οι πολιτικοί τις κρατούσαν σε απόσταση και η πολιτική ορθότητα τις ήθελε πολύ χαμηλά στην ιεραρχία αξιών της ελληνικής κοινωνίας. Καμία δεξιά ή κεντρώα κυβέρνηση δεν θα μπορούσε να σκεφθεί Πάσχα με τον Στρατό στο Σύνταγμα ή επανάληψη της εκπομπής “Αρετή και Τόλη”... Συνέβη όμως επί αριστερής διακυβέρνησης. Το ταμπού έπασε».

Η παράθεση των... ταμπού που έσπασαν συνεχίζεται: «Τα ίδια με τις ιδιωτικοποιήσεις και την ανάγκη προσέλκυσης επενδύσεων (...) Επιτέλους, καταλαβαίνουμε όλοι ότι χωρίς κέρδος, επιχειρηματικότητα και επενδύσεις, θα τρώμε τις σάρκες μας. Ευχαριστούμε όμως την Αριστερά γιατί επί των ημερών της εμπεδώθηκε και αυτή η αρχή (...) Όσο για τον συνδικαλισμό, βρίσκεται σήμερα στο ναδίρ του. Η Αθήνα βιώνει πολύ λιγότερες συγκεντρώσεις (...) Ακόμη ένα ταμπού που γκρεμίστηκε είναι ο αντιαμερικανισμός. Σήμερα έχουμε μια αριστερή κυβέρνηση που επιδιώκει ανοικτά, και χωρίς περιστροφές, τη στενή σχέση με τις ΗΠΑ, είτε με Ομπάμα πρόεδρο είτε με Τραμπ. Η Αριστερά επένδυσε πολύ

στον αντιαμερικανισμό, σήμερα τον αποδομεί στην πράξη».

Το αξιοσημείωτο είναι πως μάλλον αυτή η ανάλυση άρεσε στους Τσιπραίους, που αναζητούν στηρίγματα από την κεφαλαιοκρατία. Αλλιώς θα φώναζαν για «προβοκάτσια».

Καταλάβαμε

«Μέχρι πού μπορούν να φτάσουν οι συμβιβασμοί εκ μέρους της κυβέρνησης;» ρωτήθηκε ο Πιτσιόρλας σε πρόσφατη συνέντευξή του. Η απάντησή του ήταν... πρωτότυπη (για συριζαίο): «Ο Θουκυδίδης μας έχει διδάξει ότι σε μια διαπραγμάτευση ανάμεσα σ' έναν ισχυρό κι έναν αδύναμο, ο ισχυρός παίρνει ό,τι του επιτρέπει η δύναμή του κι ο αδύναμος παραχωρεί ό,τι του επιβάλλει η αδυναμία του. Το αποτέλεσμα λοιπόν είναι καθαρά θέμα συσχετισμού δύναμης». Κι επειδή ο Πιτσιόρλας δεν είναι κάποιος πολιτικά άχρωμος τεχνοκράτης, αλλά ένας ξεσκολισμένος ευρωρεβιζιονιστής που κάποια στιγμή το έριξε στις μπίζνες, έσπευσε να συμπληρώσει για ξεκάρφωμα: «Σήμερα είμαστε αισιόδοξοι γιατί αισθανόμαστε ότι τόσο οι επιδόσεις της ελληνικής οικονομίας, όσο και οι ευρωπαϊκές εξελίξεις ενδυναμώνουν την ελληνική θέση και κάνουν τα επιχειρήματά μας πειστικά».

Φυσικά, όποιος έχει λίγο μυαλό στο κεφάλι του κατάλαβε: θα υπογράψουμε ό,τι μας ζητήσουν, γιατί δεν έχουμε κανένα περιθώριο να μην υπογράψουμε. Εκτός αν παρατήσουμε την κυβέρνηση και πάμε για εκλογές.

Αρρυθμία ή... λαγός;

Ο Θόδωρος Ρουσόπουλος έχει επανακάμψει στα ψηλά κλιμάκια της ΝΔ και λέγεται πως τα έχει βρει σε όλα με τον Μητσοτάκη για να είναι υποψήφιος στις επόμενες εκλογές. Σε πρόσφατη συνέντευξή του στο ΑΠΕ, εκτίμησε ως πιθανότερη ημερομηνία διεξαγωγής

των επόμενων βουλευτικών εκλογών το Μάη του 2014, μαζί με τις ευρωεκλογές και τις τοπικές εκλογές. Η εκτίμηση δεν στερείται λογικής βάσης. Ενας πρωθυπουργός και ένα κόμμα που ξέρουν ότι θα χάσουν, δε θα έλεγαν όχι σε τριπλές εκλογές, με την ελπίδα ότι ένα κομμάτι της διαμαρτυρίας θα κατευθυνόταν στις άλλες κάλπες και έτσι θα περιοριζόταν οι απώλειές τους στη βουλευτική κάλπη.

Αξονας

«Διαπίστωσα ότι η καγκελάρια έχει την πραγματική βούληση να προχωρήσει μπροστά και να κάνει περισσότερα με τη Γαλλία». Ο «και αριστερός και δεξιός» υποψήφιος πρόεδρος της Γαλλίας, Εμανουέλ Μακρόν, αυτός που πριν από λίγο καιρό εγκαινίαζε την προεκλογική του εκστρατεία εξαπολύοντας μύδρους κατά της «γερμανοποίησης της Ευρώπης», πετάχτηκε μέχρι το Βερολίνο, όπου δε συναντήθηκε μόνο με τον σοσιαλδημοκράτη υπουργό Εξωτερικών Ζίγκμαρ Γκάμπριελ, αλλά και με την καγκελάρια Ανγκελα Μέρκελ. Η Μέρκελ είχε συναντηθεί τον Γενάρη με τον επίσημο υποψήφιο της γαλλικής Δεξιάς, Φρανσουά Φιγιόν, πριν ξεσπάσει το PenelopeGate, οπότε δεν είχε κανένα λόγο να αρνηθεί μια συνάντηση με τον Μακρόν, ο οποίος πλέον φέρεται ως ο επικρατέστερος για την προεδρία της Γαλλίας. Όσο για τον Μακρόν, μετά τη συνάντησή του με την Τερίζα Μεί στο Λονδίνο, ήθελε και μια συνάντηση με τη Μέρκελ, για να ενισχύσει τη συντηρητική πλευρά του πολιτικού του προφίλ. Σε κάθε περίπτωση, το μήνυμα που στέλνεται απ' όλες τις πλευρές είναι πως ο γερμανογαλλικός άξονας θα εξακολουθήσει να υφίσταται και να διαδραματίζει κυρίαρχο ρόλο στις υποθέσεις της ΕΕ, γι' αυτό και δεν πρέπει να κερδίσει η Λεπέν.

Όμως ο Ρουσόπουλος θα μπορούσε να αποφύγει την απάντηση (έμπειρος δημοσιογράφος υπήρξε), προκειμένου να μην έρθει σε αντιπαράθεση με την κεντρική προπαγάνδα της ΝΔ. Γιατί αν δεχτεί κανείς ότι οι επόμενες εκλογές θα γίνουν την άνοιξη του 2019, τότε η ΝΔ θα χάσει δύο χρόνια (συν ένα που έχει ήδη χάσει) ζητώντας κάτι που δεν μπορεί ούτε να το επιβάλει ούτε να το εκβιάσει.

Μπορεί ο Ρουσόπουλος να μην αξιολόγησε ότι αυτή η απάντησή του θα τον έφερνε σε διάσταση με την επίσημη γραμμή. Μπορεί όμως και να λειτουργήσε σαν «λαγός» του Κούλη. Γιατί αν ο Τσίπρας ξεπεράσει τα ζόρια της δεύτερης αξιολόγησης και της υπογραφής του τέταρτου (άτυπου) Μνημόνιου, θα έχει πολλές πιθανότητες να φτάσει στο 2019. Οπότε ο Κούλης θα πρέπει να τραβήξει σε δεύτερη θέση το αίτημα για εκλογές.

ΥΓ. Η υποψία ότι ο Ρουσόπουλος χρησιμοποιείται σαν λαγός ενισχύεται από την άποψη που εξέφρασε δυο μέρες μετά ο αντιπρόεδρος Μπουμπούκος σε ραδιοφωνική εκπομπή: «Δεν πιστεύω ότι σκοπεύουν να αφήσουν την εξουσία. Έχουν την απόλυτη ανάγκη να κρατηθούν στην εξουσία».

Εξομαλύνσεις

Η διοίκηση Τραμπ δεν επιθυμεί να εμπλακεί σε εμπορικό πόλεμο με άλλες χώρες, αλλά ορισμένες εμπορικές σχέσεις πρέπει να επανεξεταστούν για να γίνουν πιο δίκαιες. Αυτό δήλωσε στο Βερολίνο ο αμερικανός υπουργός Οικονομικών Στίβεν Μνουςίν, στη διάρκεια κοινής συνέντευξης Τύπου με τον Βόλφγκανγκ Σόιμπλε. Μεγαλοστέλεχος εταιριών του αμερικάνικου χρηματιστικού κεφαλαίου (Γκόλντμαν Σακς, SFM του Σόρος και άλλα hedge funds), ο Μνουςίν παίζει το ρόλο του εξομαλυντή. Ο Τραμπ μπορεί να λέει ό,τι θέλει από το twitter, όμως σε επίπεδο διμπεριαλιστικών σχέσεων τα πράγματα θα διευθετούνται με τον... παραδοσιακό τρόπο. Θα πρέπει να εξαντληθούν όλα τα υπόλοιπα μέσα για να περάσουν σε ανοιχτό εμπορικό πόλεμο.

Ευρωλιγούρια

Τι είναι ο Τζιάνι Πιτέλα; Ενας ιταλός ευρωβουλευτής που τυχάινει να είναι πρόεδρος της σοσιαλδημοκρατικής ομάδας στο Ευρωκοινοβούλιο. Δεν είναι κανένα στέλεχος πρώτης γραμμής, γι' αυτό και όταν ο Μάρτιν Σουλτς παραιτήθηκε από πρόεδρος για να διεκδικήσει τη γερμανική καγκελαρία, δεν μπήκε ο Πιτέλα στη θέση του. Εκλέχτηκε μεν ιταλός ευρωβουλευτής, αλλά αυτός ήταν ο δεξιός Αντόνιο Ταγιάνι. Και οι σοσιαλδημοκράτες δεν έκαναν καμιά μεγάλη φασαρία που οι συντηρητικοί τους πήραν το πόστο, σημάδι πως και οι ίδιοι δεν έχουν καμιά ιδιαίτερη εκτίμηση στον Πιτέλα, δεν τον θεωρούν στέλεχος πρώτης γραμμής.

Στην Ελλάδα, όμως, ο Πιτέλα έγινε πρόσφατα δεκτός με τιμές αρχηγού κράτους. Τον κάλεσε ο Καμίνης για να του δώσει κάποιο παράσημο, αλλά ο Πιτέλα έγινε δεκτός όχι μόνο από τη Γεννηματά και τον Θεοδωράκη (ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι συμμετέχουν στη σοσιαλδημοκρατική ευρωομάδα), αλλά και από τον Τσίπρα στο Μαξίμου και από τον Παυλόπουλο στο προεδρικό μέγαρο!

Μισό κιλό κιμά ο σταυρός

Δεν τα λέμε εμείς, τα κατήγγειλε οργισμένη η βουλευτίνα της ΝΔ Άννα Καραμανλή σε συνεδρίαση της κοινοβουλευτικής ομάδας του κόμματός της: «Στις γειτονιές που επισκέπτομαι άλλος μοιράζει ένα κιλό κιμά και προϊόντα από το μπακάλη και άλλος αναλαμβάνει δωρεάν ιατρικές εξετάσεις». Και γιατί δεν κάνετε κι εσείς το ίδιο, μαντάμ; Μοιράστε μακαρόνια ή δωρεάν περιποίηση νυχιών, που είναι και η ειδικότητά σας. Δηλαδή, τζάμπα θέλετε να σας τονβάλουν το σταυρό οι ψηφοφόροι της ΝΔ; Φαίνεται πως η Άννουλα αισθάνεται να τελειώνει το λάδι στο λυχνάρι της. Όλοι ξέρουν πια ότι δεν έχει καμιά συγγένεια με τους Καραμανλήδες, ενώ και η εικόνα της ως τηλεπαρουσιάστριας αθλητικών έχει μπαγιατέψει. Γι' αυτό και πετάει σιλέτα κατά των συνυποψηφίων της στο γαλάζιο ψηφοδέλτιο της Β' Αθήνας.

Βάλτε τώρα που πουλάει

Θυμόσαστε τον Γιωργάκη την περίοδο που ακολούθησε το ξήλωμά του από την πρωθυπουργία; Γύριζε όλο τον κόσμο και έδινε διαλέξεις επί πληρωμή. Τις δουλειές του τις έκλεινε γνωστό διεθνές γραφείο που «πουλάει» celebrities σε ρόλο γλάστρας σε «συνέδρια». Η μογιότι του πέρασε και πλέον δεν «πουλάει». Τώρα, ακόμα «φιλοπουλάει» ο Μπαρουφάκης. Κι όπως διαβάσαμε, έγραψε βιβλίο που «θα ξεσκεπάσει το βαθύ ευρωπαϊκό κατεστημένο», αποκαλύπτοντας «τι πραγματικά συνέβη πίσω από τις κλειστές πόρτες της διαπραγμάτευσης με τους ευρωπαίους εταίρους». Τα ίδια και τα ίδια, δηλαδή, διανθισμένα με γαργαλιστικές λεπτομέρειες ενδεχομένως (τους κατέγραφε και με το μαγνητόφωνο, όπως έχει πει). Το βιβλίο θα παρουσιαστεί σε κάποιο δευτεροκλασάτο βρετανικό πανεπιστήμιο και η παρακολούθησή της έχει εισιτήριο. Σκας 30 λίρες και παίρνεις κι ένα βιβλίο με αφιέρωση του Yanis. Σκας 45 λίρες, παίρνεις δυο εισιτήρια κι ένα βιβλίο. Αναμένεται αύξηση των διαζυγίων και των χωρισμών στη Βρετανία, γιατί τα ζευγάρια που θα πάρουν ένα μόνο βιβλίο θα τσακωθούν ποιος θα το διαβάσει πρώτος.

Κι αν τους αντέξει το σκοινί...

Μνημονεύουμε Μάκη Μπαλαούρα: «Κάποιοι από τον κόσμο της εργασίας μπορεί να πληρώσουν λίγο παραπάνω το μάρμαρο». Ετσι, απλά. Και κυνικά, βεβαίως, βεβαίως. Ετοιμος από καιρό και αποφασισμένος να ψηφίσει τα πάντα, αφού ολοκληρωθεί το σόου της «σκληρής διαπραγμάτευσης».

Είναι, όμως, το ίδιο αποφασισμένοι και έτοιμοι όλοι οι συνάδελφοί του στην κοινοβουλευτική ομάδα των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ; Κι αν κάποιοι δεν είναι αποφασισμένοι και έτοιμοι, έχουν την πρόθεση να παραδώσουν την έδρα τους, όπως (υποτίθεται ότι) έχουν συμφωνήσει όταν εκλέχτηκαν με λίστα το Σεπτέμβρη του 2015; Σ' αυτό το ερώτημα εμείς δεν μπορούμε ν' απαντήσουμε. Δεν ξέρουμε τα ακριβή δεδομένα μέσα στην κοινοβουλευτική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ. Όμως και έτοιμος να είναι ο λόχος να πει για μια ακόμα φορά «ναι σε όλα», έχουν πρόβλημα ως κόμμα. Ξέρουν πολύ καλά ότι οι απώλειές τους θα είναι μεγάλες σε κοινωνικό επίπεδο. Φοβούνται μη τυχόν και έχουν την τύχη του ΠΑΣΟΚ.

Γι' αυτό και σέρνουν συνέχεια τη διαπραγμάτευση, μολονότι τα κορυφαία οικονομικά τους στελέχη έχουν δηλώσει πως «αν πάμε Μάη-Ιούνη, καήκαμε». Γι' αυτό ζητούν από τους ιμπεριαλιστές δανειστές να εκβιάσουν την αντιπολίτευση να ψηφίσει κι αυτή τα μέτρα. Γι' αυτό πότε στήνουν πανηγυρικές προπαγανδιστικές εκστρατείες και πότε περικλείουν τη διαπραγμάτευση με πέπλο απόλυτης μυστικότητας. Γι' αυτό εξαγγέλλουν συνεχώς φάσεις «πολιτικής διαπραγμάτευσης», η οποία ουσιαστικά δεν υπάρχει.

Αυτό που επαναλαμβάνεται είναι το σκηνικό του πρώτου εξαμήνου του 2015. Τότε, η φρέσκια συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, χρειαζόταν ένα διάστημα για να «δραπετεύσει» από τις προεκλογικές εξαγγελίες της. Όπως σημειώναμε τότε, δε διαπραγματευόταν με τους δανειστές (η συμφωνία στο Eurogroup στις 20 Φλεβάρη του 2015 είχε βάλει το πλαίσιο), αλλά διαπραγματευόταν με την εκλογική της βάση και τον ελληνικό λαό, προκειμένου κάποια στιγμή να εμφανίσει σαν αναπόφευκτο το τρίτο Μνημόνιο. Εφτασε μέχρι του σημείου να οργανώσει το κάλπικο δημοψήφισμα του Ιούλη, ενώ είχε ήδη αποδεχτεί το σχέδιο Γιούνκερ και είχε απευθυνθεί στον ESM για νέο δάνειο (και νέο Μνημόνιο). Μετά, δε δίστασε να μετατρέψει το ΟΧΙ σε ΝΑΙ και σε συμμαχία με τη μνημονιακή αντιπολίτευση να υπογράψει το τρίτο Μνημόνιο και τους πρώτους εφαρμοστικούς του νόμους.

Σε αντίθεση με τη συμφωνία της 20ής Φλεβάρη του 2015, που ήταν γραπτή και δόθηκε στη δημοσιότητα από το ίδιο το Eurogroup, η συμφωνία της 20ής Φλεβάρη του 2017 ήταν άτυπη και δε φέρει τη σφραγίδα του Eurogroup. Κλείστηκε σε μια σύσκεψη με την τρόικα και άλλους εκπροσώπους των ιμπεριαλιστών δανειστών και ποτέ δεν μάθαμε τι ακριβώς προβλέπει, γιατί δε δόθηκε στη δημοσιότητα κανένα γραπτό κείμενο. Στήθηκε, όμως, μια εκκωφαντική προπαγανδιστική εκστρατεία από το μέγαρο Μαξίμου, στην οποία δεν πήραν μέρος τα στελέχη του οικονομικού επιτελείου (Τσακαλώτος και Χουλιαράκης).

Η τρόικα επέστρεψε στην Αθήνα, υπήρξε ένα δεκαήμερο διαπραγματεύσεων, κάποια στιγμή εμφανίζονταν να

μην κάνουν τίποτα και στο τέλος ξαφνικά φορτσάρισαν, δείχνοντας σαν να θέλουν να κλείσουν τα ανοιχτά ζητήματα. Όπως φάνηκε, ήθελαν κυρίως να πάρουν μια θετική έκθεση προόδου από το Eurogroup της 20ής Μάρτη, προσδοκώντας ότι μπορεί να λειανθούν κάποιες γωνίες σ' αυτά που ζητάει η τρόικα.

Μετά την τηλεδιάσκεψη που έγινε στις 17 Μάρτη, ο Τσακαλώτος διένειμε ένα non paper στο οποίο τα παρουσίαζε όλα ρόδινα: «Εκλείσαν αρκετά ζητήματα. Έχουν μείνει μόνο ορισμένα, τα οποία γνωρίζαμε ότι δεν θα κλείσουν σε αυτό το επίπεδο (π.χ. εργασιακά). Οι θέσεις είναι πλέον γνωστές. Κανείς δεν εκπλήσσει κανέναν. **Χρειάζεται πολιτική συζήτηση. Θα δούμε πώς θα γίνει αυτό στο Eurogroup**».

Καμιά διαπραγμάτευση δεν έγινε στο Eurogroup. Ο Σόιμπλε φρόντισε να το καταστήσει σαφές μπαίνοντας στο κτίριο όπου θα γινόταν η συνεδρίαση. Είπε στους δημοσιογράφους ότι η συζήτηση γίνεται ανάμεσα στην ελληνική κυβέρνηση και την τρόικα και ότι στο Eurogroup δεν έχουν να συζητήσουν πολλά πράγματα. Επομένως, τα περί πολιτικής διαπραγμάτευσης, που τάχα θα γινόταν στο Eurogroup, ήταν μια ακόμα προπαγανδιστική μπούρδα των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, για να συντηρήσει το σίριαλ της «σκληρής διαπραγμάτευσης σε όλα τα επίπεδα».

Το «μυστικό» έσκασε μετά το τέλος του Eurogroup. Ανακοινώθηκε ότι η τρόικα δεν επιστρέφει στην Αθήνα, αλλά θα μείνουν για ένα τριήμερο οι υπουργοί στις Βρυξέλλες, για να συνεχίσουν εκεί τη δουλειά με την τρόικα. Ο Ντεϊσελμπλούμ υπήρξε σχετικά ασαφής στην περιγραφή του πώς θα συνεχιστούν οι διαπραγματεύσεις (σε ποιο επίπεδο). «Συμφωνήσαμε ότι πρέπει να συνεχιστούν οι συζητήσεις. Πρέπει να έχουμε μια συνολική συμφωνία για μεταρρυθμίσεις σε εργασιακό - φορολογικό και **θα επιστρέψουμε στο Eurogroup όταν υπάρξει αυτή η συμφωνία**. Η ελληνική πλευρά θα πρέπει να επιλύσει τις τεχνικές λεπτομέρειες για να ασχοληθεί με τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις», είπε, αρνούμενος να δώσει περισσότερες λεπτομέρειες. Προφανώς, περίμενε τον Τσακαλώτο να επικοινωνήσει με το Μαξίμου και να πάρει το ΟΚ για την παραμονή των υπουργών στις Βρυξέλλες. Ο πρόεδρος του Eurogroup δεν παρέλειψε να πει ότι «δύσκολα θα έχουν λυθεί όλα τα θέματα» μέχρι το Eurogroup στις 7 Απρίλη, όπως επίσης δεν παρέλειψε να ρίξει την προειδοποίηση: «Θεωρώ ότι υπάρχει από την Ελλάδα η πολιτική βούληση, αλλά αν οι διαπραγματεύσεις τραβήξουν σε μακρος, αυτό **θα εξανεμίσει την εμπιστοσύνη μας**».

Ο Τσακαλώτος, σε αντίθεση με τις 20 Φλεβάρη, που είχε ακυρώσει την καθιερωμένη συνέντευξη Τύπου, χολωμένος για το πανηγυρικό non paper περί «τέλους της λιτότητας», που είχε ήδη εκδώσει το Μαξίμου, αυτή τη φορά έκανε δήλωση. Εννοείται πως έκανε γαργάρα αυτά που έλεγε περί πολιτικής διαπραγμάτευσης στο Eurogroup και το 'ριξε στην τρελίτσα: «Μετά από την εισήγηση των θεσμών, της ελληνικής κυβέρνησης και του ίδιου του Jeroen Dijsselbloem στο Eurogroup, αποφασίστηκε να έχουμε μία εντατικοποίηση της διαδικασίας. Για το λόγο αυτό, θα μείνουμε εδώ, η υπουργός Εφη Αχτσιόγλου, ο υπουργός

Γιώργος Χουλιαράκης και εγώ, για να συζητήσουμε τα θέματα που έχουμε μείνει. Βασικά το ασφαλιστικό και τα εργασιακά. Νομίζουμε ότι μπορούμε να κάνουμε μια πρόοδο σε αυτά τα ζητήματα (...) Αρα, η στρατηγική μας είναι να μείνουμε εδώ, να κάνουμε ουσιαστική πρόοδο, να αφήσουμε ελάχιστα ζητήματα -και αν είναι δυνατόν ούτε κι αυτό- για να μπορούμε μετά, αν επιστρέψουν οι θεσμοί στην Αθήνα, να έχουμε μία συμφωνία, ένα πακέτο μέτρων στο οποίο θα έχουμε συμφωνήσει εμείς και οι θεσμοί πριν από το Eurogroup της 7ης Απριλίου στη Μάλτα. Από εκεί και πέρα, η διαδικασία νομίζω ότι μπορεί να επιταχυνθεί ακόμα περισσότερο και θα μπορέσουμε να πάμε και στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στις συναντήσεις της Άνοιξης, τον Απρίλιο (21-23) για να κλείσουμε και τις τελευταίες λεπτομέρειες σε όλο το πακέτο». Την επομένη αναχώρησε για τις Βρυξέλλες και ο Σταθάκης. Αρα, δεν είναι μόνο το ασφαλιστικό και τα εργασιακά, είναι και τα ζητήματα της ενέργειας (ξεπούλημα κοιτασιών της ΔΕΗ).

Περιττεύει να πούμε ότι αυτή τη φορά δεν εκδόθηκε πανηγυρικό non paper περί «τέλους της λιτότητας» από το Μαξίμου. Όμως, ενώ στην Αθήνα επικρατούσε μούγκα για τις λεπτομέρειες (σε τι έχουν συμφωνήσει, τι ακριβώς μένει ανοιχτό), το Μαξίμου διέρρευσε ότι ο Τσίπρας θα κάνει παρέμβαση στην πανηγυρική επετειακή σύνοδο κορυφής που θα γίνει στις 25 Μάρτη στη Ρώμη, ζητώντας να προστεθεί στη Διακήρυξη ότι «το ευρωπαϊκό κοινωνικό και εργασιακό κεκτημένο πρέπει να γίνεται σεβαστό σε όλα τα κράτη-μέλη». Για μια μπούρδα πρόκειται, βέβαια, η οποία ως αναφορά υπάρχει ήδη στο τρίτο Μνημόνιο (γίνεται λόγος για υιοθέτηση των «βέλτιστων ευρωπαϊκών πρακτικών»). Δε νομίζουμε, όμως, ότι η Μέρκελ, ο Ολάντ και οι υπόλοιποι ιμπεριαλιστές ηγέτες θα δεχτούν ν' αλλάξουν μια Διακήρυξη που έχουν ετοιμάσει τα επιτελεία τους και η οποία αναφέρει, ότι οι «27» δεσμεύονται σε «μια Ένωση που προωθεί την οικονομική και κοινωνική πρόοδο, καθώς και τη συνοχή και τη σύγκλιση, λαμβάνοντας υπόψη την ποικιλία των κοινωνικών προτύπων και τον καιρό ρόλο των κοινωνικών εταίρων, μια Ένωση που προωθεί την ισότητα των φύλων και τα δικαιώματα και τις ίσες ευκαιρίες για όλους, μια Ένωση η οποία αγωνίζεται κατά των διακρίσεων, του κοινωνικού αποκλεισμού και της φτώχειας, μια Ένωση όπου οι νέοι λαμβάνουν την καλύτερη εκπαίδευση και κατάρτιση και μπορούν να σπουδάσουν και να βρουν θέσεις εργασίας σε ολόκληρη την ήπειρο, μια Ένωση η οποία διατηρεί την πολιτιστική μας κληρονομιά». Ο Τσίπρας, όμως, πρέπει να δείξει ότι... διαπραγματεύεται σκληρά και στο δικό του επίπεδο.

Κλείνουμε αναφερόμενοι στον τίτλο αυτού του σημειώματος. «Αν τους αντέξει» το σκοινί, θα υπογράψουν, είτε τις μέρες του Πάσχα είτε αργότερα. Αν δουν ότι δεν τους αντέχει, αν επικρατήσει ο πανικός μιας επικείμενης κατάρρευσης αλά ΠΑΣΟΚ, θα προτιμήσουν να πάνε σε εκλογές. Θα πρέπει, όμως, να το κάνουν έγκαιρα, γιατί τον Ιούλη πρέπει να πληρώσουν δόσεις 4 δισ. ευρώ και δε θα ήθελαν να κατηγορηθούν ότι οδήγησαν τη χώρα σε χρεοκοπία. Σε κάθε περίπτωση, ο ελληνικός λαός θα βγει χαμένος και απ' αυτές τις πολιτικές καντρίλιες.

Ο φίρερ Μιχαλολιάκος, ο Λαγός και η υπόλοιπη ηγετική ομάδα της ΧΑ

Γνώριζαν, σχεδίαζαν και φρόντιζαν για την επιτυχή έκβαση της φασιστικής δολοφονικής δράσης

Αρκετοί από τους μάρτυρες του κατηγορητηρίου στη δική της Χρυσής Αυγής υποστήριξαν κατά τη διάρκεια της εξέτασής τους ότι η ηγεσία της ΧΑ, όχι μόνο γνώριζε για τη δολοφονία του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα και για τις δολοφονικές επιθέσεις (απόπειρες ανθρωποκτονίας, στη νομική γλώσσα) κατά των αιγυπτίων ψαράδων και των μελών του ΠΑΜΕ, αλλά και σχεδίασε αυτές τις επιθέσεις και τις παρακολούθησε βήμα-βήμα. Είναι χαρακτηριστικές οι τηλεφωνικές συνομιλίες του περιφερειάρχη Ι. Λαγού με τους Γ. Πατέλη και Σ. Δεβελέκο.

Οι συνήγοροι υπεράσπισης των νεοναζιστών - ιδιαίτερα τα πρώτα ονόματα, που λειτουργούν και σαν γραφεία Τύπου της ΧΑ και πρωτοστατούν, προκειμένου να τυχόν εμμενούς μεταχειρίσιν από τον φίρερ της- προσπάθησαν να στριμώξουν αυτούς τους μάρτυρες, ζητώντας τους να προσκομίσουν στοιχεία. Η προσπάθεια των υπερασπιστών τείνει στην απενοχοποίηση του φίρερ και των υπόλοιπων ηγετικών στελεχών της ΧΑ, όμως θα ήταν εξαρχής ατελέσφορη, αν το δικαστήριο και η προεδρία στον Μ. Αλεξανδρίτη δεν είχαν απαγορεύσει να διαβάζονται έγγραφα ή αποσπάσματα τους, από τον κατάλογο των αναγνωστέων εγγράφων, στη φάση της εξέτασης των μαρτύρων. Οι μάρτυρες του κατηγορητηρίου, ακόμα και αυτοί που παρίστανε ως πολιτική αγωγή, είναι φανερά αδύνατοι να έχουν μελετήσει όλη τη δικογραφία και να θυμούνται απ' έξω όλα τα στοιχεία και το υλικό που υπάρχουν στη δικογραφία και τι πιστοποιεί όλα τα στελέχη της ΧΑ και οι φίρερ γνώριζαν εκ των προτέρων για όλες τις δολοφονικές ενέργειες και τις είχαν εγκρίνει.

Στα κινητά τηλέφωνα και στους υπολογιστές των στελεχών της ναζιστικής συμμορίας βρέθηκαν πολύ υλικό που ενοχοποιεί όλα τα στελέχη της, μη εξαιρουμένου του φίρερ Ν. Μιχαλολιάκου. Οι χρυσαυγίτες παγιδεύθηκαν από το ακατάκλιτο που απολάμβαναν μέχρι τη δολοφονία του Π. Φύσσα. Ακατάκλιτο από τους μηχανισμούς καταστολής του αστικού κράτους, που τους είχαν εξασφαλίσει όλες οι κυβερνήσεις, πράσινας και γαλάζιες. Δεν έπαιρναν μέτρα προστατευτικά, με αποτέλεσμα όταν ο κατασταλτικός μηχανισμός πήρε εντολή να κινηθεί, να βρει στην κατοχή τους τα μηνύματα που αντάλλασσαν τα ηγετικά στελέχη, φωτογραφίες και βίντεο από την εγκληματική ναζιστική τους δράση.

Είναι χαρακτηριστική η στάση του Ρουπακιά, που είχε δολοφονήσει τον Π. Φύσσα και έλεγε στους αστυνομικούς που τον είχαν συλλάβει και τον οδηγούσαν στο ΑΤ Κερατάνειο ότι «είναι δικός τους», με στόχο προφανώς να τον αφήσουν να φύγει.

Ηταν τόσο πλούσιο το υλικό και είχε πάρει τέτοια έκταση, που ήταν πρακτικά αδύνατο να το εξεφάνισουν σε σύντομο διάστημα μετά τη δολοφονία του Π. Φύσσα, όταν η συ-

γκυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων και οι κατασταλτικοί μηχανισμοί αναγκάστηκαν να αλλάξουν την τακτική τους για ένα διάστημα. Από τα μηνύματα, τα βίντεο και τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές των χρυσαυγιτών, που έπεσαν στα χέρια των δικωτικών μηχανισμών, αποδεικνύεται ότι ο Ι. Λαγός και άλλα ηγετικά στελέχη της ΧΑ γνώριζαν και ενέκριναν όχι μόνο τις μεγάλες φασιστικές επιθέσεις, όπως π.χ. η δολοφονία του Π. Φύσσα, αλλά και τα μικρά ζητήματα.

Δε θα αναφερθούμε ξανά στις συνομιλίες των Πατέλη και Δεβελέκου με τον Λαγό, που αναφέρονταν στη φασιστική επίθεση κατά των μελών του ΠΑΜΕ στο Πέραμα. Αυτός έχουν δημοσιευτεί σε εφημερίδες και ενημερωτικές ιστοσελίδες. Θα εστιάσουμε σε άλλες πτυχές, όπως αυτές αποκάλυπταν από το υλικό της δικογραφίας.

◆ Στις 10 Ιουλίου του 2013, το Τάγμα Εφόδου της ΧΑ επιτέθηκε στο στέκι ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ στην Ηλιούπολη. Στη φασιστική αυτή επίθεση συμμετείχε και ο ίδιος ο Λαγός, χρησιμοποιώντας το αυτοκίνητο που του είχε παραχωρηθεί από τη Βουλιά. Γι' αυτή την υπόθεση έχουν κατηγορηθεί και οι Διον. Αγοιολασίτης και Σαβ. Γαροφαλάκης. Σύμφωνα με τον Αγοιολασίτη, ο Γαροφαλάκης τον πείζε, κάνοντας πολλά τηλεφωνήματα, ρωτώντας τον τι έπρεπε να κάνουν, μιας και την Παρασκευή 12 Σεπτεμβρίου του 2014 έληγε η προθεσμία που είχε για να παρουσιαστεί στο Αστυνομικό Τμήμα. Ο Αγοιολασίτης φαίνεται ότι δεν μπορούσε να καλύψει τον Γαροφαλάκη στα ερωτήματα του και αισθάνθηκε την ανάγκη να καταφύγει στον Ι. Καζαντζόγλου, για να τον συμβουλευτεί ως προς το πώς θα ενεργήσει και τις είχαν εγκρίνει.

Ην Πέμπτη 11 Σεπτεμβρίου του 2014 κατά ώρα 18:53:54, ο Αγοιολασίτης επικοινωνεί με τη τηλεφωνική με τον Καζαντζόγλου. Στις 08:05:32-324 του Βουλευτήματος διαβάζουμε: «Γιάννη με το θέμα του Αλίμου τι θα κάνουμε, με έχει πάρει τριακόσια τηλέφωνα ο άλλος (σ.σ. εννοεί τον Γαροφαλάκη) γιατί την Παρασκευή (σ.σ. 12.9.2014) είναι η τελευταία ημέρα που πρέπει να παραστεί στο ΑΤ». Στις 19:19:48 ο Καζαντζόγλου του απαντάει: «Παίρνει ο Γιώργος το Λαγό και σε παίρνει». Ο Γιώργος που αναφέρει ο Καζαντζόγλου είναι ο Πατέλης, επικεφαλής της ΧΑ στη Νίκαια και του Τάγματος Εφόδου.

Η παραστασία ενός κατηγορούμενου σε αστυνομικό τμήμα, στο πλαίσιο περιοριστικών όρων, είναι ένα ζήτημα ρουτίνας. Κάθε κατηγορούμενος μπορεί να το αντιμετωπίσει. Δε χρειάζεται δηλαδή να απασχοληθεί ο ηγετικός μηχανισμός μιας οργάνωσης προκειμένου ένα μέλος της να ενημερωθεί για το τι πρέπει να κάνει προτού παρουσιαστεί σε ένα αστυνομικό τμήμα. Στην περίπτωση των χρυσαυγιστών, όμως, βλέπουμε άλλα πράγματα, που αποκάλυπτουν τη λειτουργία ενός πολύ αυστηρού ιεραρχικού σχήματος, που λειτουργεί ακόμα και για τα πιο εσπρωσμένα

Ζητήματα.

Ενώ ο Καζαντζόγλου είναι στέλεχος της ναζιστικής ΧΑ, δεν τολμάει να δώσει ο ίδιος απάντηση για το τι πρέπει να κάνει ο Γαροφαλάκης. Προφανώς υπάρχει εντολή από τον φίρερ και το πολιτικό συμβούλιο να απευθύνονται στον περιφερειάρχη Λαγό. Ούτε ο Πατέλης έχει αυτή την εξουσιοδότηση, μολονότι διοικεί το Τάγμα Εφόδου της Νίκαιας. Θα απευθυνθεί υποχρεωτικά στον περιφερειάρχη Λαγό, που είναι πολύ ψηλά στην ιεραρχία και από τους λίγους που απευθύνονται άμεσα στον φίρερ Μιχαλολιάκο. Ο Λαγός είναι αυτός που θα καθορίσει τη στάση του Γαροφαλάκη.

Ούτε ο Γαροφαλάκης, ούτε ο Αγοιολασίτης, ούτε καν ο Καζαντζόγλου έχουν το δικαίωμα να συνομιλήσουν με τον Λαγό. Τέτοιο δικαίωμα έχει μόνο ο Πατέλης. Ο Πατέλης θα μιλήσει με τον Λαγό, θα πάρει την εντολή, θα την μεταφέρει στον Καζαντζόγλου, αυτός στον Αγοιολασίτη και ο τελευταίος θα πει στον Γαροφαλάκη τι θα κάνει. Αυτή την αυστηρή ιεραρχική διαδικασία τη συναντάει κανένας μόνο σε οργανώσεις στρατιωτικό ή φασιστικού χαρακτήρα, όπως είναι η ΧΑ. Στα πολιτικά κόμματα, ακόμα και σ' αυτά που διαφεύγουν τον τόπο για δεκαετίες, δεν συναντάς τέτοιου τύπου οργανωτική διάρθρωση.

◆ Από ντοκουμέντα που υπάρχουν στη δικογραφία φαίνεται σαφώς ότι ο Παύλος Φύσσας είχε προγραφεί με άνωθεν εντολές. Είχε αποφασιστεί, «όπου τον ανταμώσουν να τον τελειώσουν». Κι αυτό έγινε το βράδυ της 17ης προς τη 18η Σεπτεμβρίου του 2013.

Ο Ι. Αγγος και Α. Τσαλίκης εντοπίζουν τον Π. Φύσσα στην καφετέρια Κοράλλι, όπου παρακολουθεί με φίλημα ρουτίνας. Κάθε κατηγορούμενος μπορεί να το αντιμετωπίσει. Δε χρειάζεται δηλαδή να απασχοληθεί ο ηγετικός μηχανισμός μιας οργάνωσης προκειμένου ένα μέλος της να ενημερωθεί για το τι πρέπει να κάνει προτού παρουσιαστεί σε ένα αστυνομικό τμήμα. Στην περίπτωση των χρυσαυγιστών, όμως, βλέπουμε άλλα πράγματα, που αποκάλυπτουν τη λειτουργία ενός πολύ αυστηρού ιεραρχικού σχήματος, που λειτουργεί ακόμα και για τα πιο εσπρωσμένα

«ΔΕΒΕΛΕΚΟΣ: Ναι. ΛΑΓΟΣ: Αμα σε πάνε πάνω για αναγνώριση του μαλάκα (σ.σ. εννοεί τον Ρουπακιά), δεν τον ξέρεις, εντάξει; Εδώ λένε οι υπόλοιποι να μην πας. Αστο, αστο Σωτήρη, πήγαινε όπως το είπαμε. Απλά να τους πεις ότι δεν τον ξέρεις, τίποτα. Δεν τον ξέρεις αυτόν αν στον δείξεις και ότι εσύ ασχολείσαι με άλλα πράγματα, με τα Κεντρικά μας, με το Μέτωπο Νεολαίας. ΔΕΒΕΛΕΚΟΣ: Εντάξει, δεν τον ξέρω λοιπόν. Να πάω. ΛΑΓΟΣ: Δεν τον ξέρεις λοιπόν, δεν τον ξέρεις».

Ο Λαγός επιμένει φορτικά στον Δεβελέκο, σε περίπτωση που τον καλέσουν να καταθέσει ως μάρτυρας, να πει ότι δε γνωρίζει τον Ρουπακιά, γιατί η ηγεσία της ΧΑ την πρώτη περίοδο ισχυριζόταν ότι ο δολοφόνος, Γ. Ρουπακιάς δεν έχει καμία σχέση με τη ΧΑ!

◆ Υπεύθυνος των γραφείων της ΧΑ στον Πειραιά ήταν ο Θωμάς Μπαρέκας, που χαιδεύτηκε οι χρυσαυγίτες τον αποκαλούσαν Μάκη. Στα γραφεία του Πειραιά βρέθηκε ένα πτυσσόμενο γκλοπ και γι' αυτό ο Μπαρέκας παραπέμφθηκε στο αυτόφωρο. Γι' αυτή την παραπομπή είχαν πάλι τηλεφωνική συνομιλία οι Λαγός και Δεβελέκος. Οι χρυσαυγίτες θεωρούσαν σίγουρο ότι και μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα θα συνεχίσουν να έχουν το ακατάκλιτο και γι' αυτό μιλούσαν ανοιχτά στα κινητά τους. Και ο αστυνομικός μηχανισμός κατέγραφε τις συνομιλίες τους. Απ' αφορμή τη σύλληψη του Μπαρέκα, οι μηχανισμοί κατέγραψαν συνομιλία του Λαγού με τον Δεβελέκο, απόσπασμα της οποίας υπάρχει στη σελίδα 604 του Βουλευτήματος: «ΛΑΓΟΣ: Ελα, περνάμε τον Μάκη αυτόφωρο, επειδή θα πάμε και στο σπίτι του κοίτα αν έχει καλά, κοιτάτε να το καθαρίσεις».

Σε άλλη τηλεφωνική συνομιλία τους για το ίδιο θέμα, ο Λαγός λέει στον Δεβελέκο: «Τον Μάκη τον έχουν πιάσει στο αυτόφωρο, θέλω να πας στο σπίτι του Μάκη, να κληθείς το κουδούνισέ τον και ρωτήσεις τον πατέρα του αν υπάρχει κανά μαχαίρι, καμιά μαλακία, να τα πάρεις να φύγεις».

Αλλη συνομιλία των Λαγού και Δεβελέκου:

«ΛΑΓΟΣ: Σωτήρη, καθαρίσε τον, έχει θέμα να πούμε με τις μαλακίες. ΔΕΒΕΛΕΚΟΣ: Εχω στείλει ήδη το Χάρη να πάει γρήγορα. ΛΑΓΟΣ: Ναι, γιατί είναι μαλάκας, ρε φίλε. Εχω ενημερώσει από τις 05.30 το πρωί και πάνε και βρίσκουν μέσα ένα πτυσσόμενο γκλοπ που δεν ήξερε ότι υπάρχει, να πούμε. Εντάξει, προς θεού τώρα δηλαδή οι άνθρωποι. Ελα, στόκοι τελειώσε».

ΔΕΒΕΛΕΚΟΣ: Εχω στείλει το Χάρη να καθαρίσει το σπίτι του».

Ο Λαγός γνωρίζει με κάθε λεπτομέρεια τι συμβαίνει στην Τοπική Οργάνωση της ΧΑ στον Πειραιά. Παίρνει αναφορές, γνωρίζει τις παραλείψεις του στελέχους Θωμά Μπαρέκα, αγανακτεί επειδή βρέθηκε ένα πτυσσόμενο γκλοπ στα γραφεία

της ΧΑ και στέλνει τον έμπιστό του Σ. Δεβελέκο στο σπίτι του Μπαρέκα για να περισώσει την κατάσταση. Ο Λαγός ομολογεί ότι οι χρυσαυγίτες σε όλες τις τοπικές οργανώσεις είχαν ξαμολυθεί από τις 5:30 το πρωί στα γραφεία και στα σπίτια για να εξαφανίσουν όλο τον οπλισμό που κατείχαν, όντας σίγουροι ότι κανένας δε θα τους πειράξει.

Αυτή είναι μια σημαντική πληροφορία που δείχνει ότι ο Λαγός είναι ενήμερος για τα πάντα και δίνει εντολές για το πώς οι χρυσαυγίτες θ' αδειάζουν τα γραφεία και τα σπίτια τους από κάθε ενοχοποιητικό στοιχείο. Και βέβαια, ο φίρερ Μιχαλολιάκος δεν ήταν απλώς ενήμερος για τα πάντα, αλλά είναι αυτός που μαζί με το Λαγό και τα υπόλοιπα ηγετικά στελέχη έπαιρναν τις αποφάσεις, τις οποίες ο Λαγός διαβίβαζε στους παρακάτω.

Ακόμα πιο σημαντική πληροφορία, όμως, είναι το γεγονός ότι η αστυνομία άρχισε να κάνει ελέγχους στα γραφεία της ΧΑ από το μεσημέρι της 18ης Σεπτεμβρίου. Δηλαδή, έδωσαν στους νεοναζί μισή μέρα περιθώριο για να αδειάσουν τα γραφεία και τα σπίτια τους. Γι' αυτό ο Λαγός τους έχει ξαμολώσει από τ' άγρια χαράματα να καθαρίσουν γραφεία και σπίτια, αγανακτεί με τις βλακείες κάποιων, όπως ο υπεύθυνος του Πειραιά Μπαρέκας, και στέλνει τον Δεβελέκο να καθαρίσει το σπίτι του Μπαρέκα. Αρα, η ηγεσία των νεοναζί είναι πλήρως ενήμερη για το πότε θα αρχίσει ο αστυνομικός έλεγχος, γι' αυτό και ο Λαγός «τρέχει» τους χρυσαυγίτες να καθαρίσουν τα ενοχοποιητικά στοιχεία. Δεν είμαστε αφελείς για να πιστέψουμε ότι η αστυνομία θα έβαζε ποτέ στη δικογραφία στοιχεία για τη συνομιλία κάποιου στελέχους τους με κάποιο ηγετικό στέλεχος των νεοναζί, αναφορικά με το χρόνο που τους δίνουν για να καθαρίσουν τα γραφεία της συμμορίας και τα σπίτια των μελών των Ταγμάτων Εφόδου.

Κάποια στιγμή, ασκήθηκε ποινική δίωξη κατά δύο αστυνομικών που είχαν επιφορτιστεί με τους ελέγχους στα γραφεία της ΧΑ και κάποια στιγμή απαλλάχτηκαν από την κατηγορία της ένταξης σε εγκληματική οργάνωση. Αυτές οι κινήσεις ήταν πολύ περίεργες. Το μόνο βέβαιο είναι ότι οι νεοναζί είχαν όλο τον απαραίτητο χρόνο για να μεταφέρουν άλλο τον οπλισμό τους. Οι κατασταλτικοί μηχανισμοί τους διευκόλυναν να εξαφανιστούν τον οπλισμό και πάρα πολλά ενοχοποιητικά στοιχεία. Και βέβαια, αυτή δεν ήταν κάποια παράλειψη, αλλά εσκεμμένη διευκόλυνση προς τους νεοναζί.

Τα στοιχεία αποδεικνύουν ότι ο Μιχαλολιάκος, ο Λαγός και τα άλλα ηγετικά στελέχη της ΧΑ, όχι μόνο γνώριζαν για τις επιθέσεις των Ταγμάτων Εφόδου, αλλά τις σχεδίαζαν, τις προετοιμάζαν και φρόντιζαν για την εκτέλεση και την ολοκλήρωσή τους.

Μετά την αμνηστευση των πολιτικών, ζήτημα είναι αν καθίσουν καν στο σκαμνί οι Βατοπεδίοι. Και αν καθίσουν, δεν πρόκειται να καταδικαστούν». Εται κλείσαμε άρθρο μας με τίτλο «Αθλιο κλείσιμο ενός άθλιου σκανδάλου», στις 23 Οκτωβρίου του 2010. Εξήμισι χρόνια μετά, η... προφητεία επαληθεύτηκε. Με την αθωωτική απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Κακουρηγημάτων για τα μη πολιτικά πρόσωπα που κατηγορήθηκαν, το σκάνδαλο του Βατοπεδίου έκλεισε με ένα δικαστικό σκάνδαλο. Ενα δικαστικό σκάνδαλο που επέτρεψε στον Καραμανλή, τον Ρουσόπουλο, αλλά και τους από κάθε ενοχοποιητικό στοιχείο. Και βέβαια, ο φίρερ Μιχαλολιάκος δεν ήταν απλώς ενήμερος για τα πάντα, αλλά είναι αυτός που μαζί με το Λαγό και τα υπόλοιπα ηγετικά στελέχη έπαιρναν τις αποφάσεις, τις οποίες ο Λαγός διαβίβαζε στους παρακάτω.

Ακόμα πιο σημαντική πληροφορία, όμως, είναι το γεγονός ότι η αστυνομία άρχισε να κάνει ελέγχους στα γραφεία της ΧΑ από το μεσημέρι της 18ης Σεπτεμβρίου. Δηλαδή, έδωσαν στους νεοναζί μισή μέρα περιθώριο για να αδειάσουν τα γραφεία και τα σπίτια τους. Γι' αυτό ο Λαγός τους έχει ξαμολώσει από τ' άγρια χαράματα να καθαρίσουν γραφεία και σπίτια, αγανακτεί με τις βλακείες κάποιων, όπως ο υπεύθυνος του Πειραιά Μπαρέκας, και στέλνει τον Δεβελέκο να καθαρίσει το σπίτι του Μπαρέκα. Αρα, η ηγεσία των νεοναζί είναι πλήρως ενήμερη για το πότε θα αρχίσει ο αστυνομικός έλεγχος, γι' αυτό και ο Λαγός «τρέχει» τους χρυσαυγίτες να καθαρίσουν τα ενοχοποιητικά στοιχεία. Δεν είμαστε αφελείς για να πιστέψουμε ότι η αστυνομία θα έβαζε ποτέ στη δικογραφία στοιχεία για τη συνομιλία κάποιου στελέχους τους με κάποιο ηγετικό στέλεχος των νεοναζί, αναφορικά με το χρόνο που τους δίνουν για να καθαρίσουν τα γραφεία της συμμορίας και τα σπίτια των μελών των Ταγμάτων Εφόδου.

Κάποια στιγμή, ασκήθηκε ποινική δίωξη κατά δύο αστυνομικών που είχαν επιφορτιστεί με τους ελέγχους στα γραφεία της ΧΑ και κάποια στιγμή απαλλάχτηκαν από την κατηγορία της ένταξης σε εγκληματική οργάνωση. Αυτές οι κινήσεις ήταν πολύ περίεργες. Το μόνο βέβαιο είναι ότι οι νεοναζί είχαν όλο τον απαραίτητο χρόνο για να μεταφέρουν άλλο τον οπλισμό τους. Οι κατασταλτικοί μηχανισμοί τους διευκόλυναν να εξαφανιστούν τον οπλισμό και πάρα πολλά ενοχοποιητικά στοιχεία. Και βέβαια, αυτή δεν ήταν κάποια παράλειψη, αλλά εσκεμμένη διευκόλυνση προς τους νεοναζί.

Τα στοιχεία αποδεικνύουν ότι ο Μιχαλολιάκος, ο Λαγός και τα άλλα ηγετικά στελέχη της ΧΑ, όχι μόνο γνώριζαν για τις επιθέσεις των Ταγμάτων Εφόδου, αλλά τις σχεδίαζαν, τις προετοιμάζαν και φρόντιζαν για την εκτέλεση και την ολοκλήρωσή τους.

Μετά την αμνηστευση των πολιτικών, ζήτημα είναι αν καθίσουν καν στο σκαμνί οι Βατοπεδίοι. Και αν καθίσουν, δεν πρόκειται να καταδικαστούν». Εται κλείσαμε άρθρο μας με τίτλο «Αθλιο κλείσιμο ενός άθλιου σκανδάλου», στις 23 Οκτωβρίου του 2010. Εξήμισι χρόνια μετά, η... προφητεία επαληθεύτηκε. Με την αθωωτική απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Κακουρηγημάτων για τα μη πολιτικά πρόσωπα που κατηγορήθηκαν, το σκάνδαλο του Βατοπεδίου έκλεισε με ένα δικαστικό σκάνδαλο. Ενα δικαστικό σκάνδαλο που επέτρεψε στον Καραμανλή, τον Ρουσόπουλο, αλλά και τους από κάθε ενοχοποιητικό στοιχείο. Και βέβαια, ο φίρερ Μιχαλολιάκος δεν ήταν απλώς ενήμερος για τα πάντα, αλλά είναι αυτός που μαζί με το Λαγό και τα υπόλοιπα ηγετικά στελέχη έπαιρναν τις αποφάσεις, τις οποίες ο Λαγός διαβίβαζε στους παρακάτω.

Ακόμα πιο σημαντική πληροφορία, όμως, είναι το γεγονός ότι η αστυνομία άρχισε να κάνει ελέγχους στα γραφεία της ΧΑ από το μεσημέρι της 18ης Σεπτεμβρίου. Δηλαδή, έδωσαν στους νεοναζί μισή μέρα περιθώριο για να αδειάσουν τα γραφεία και τα σπίτια τους. Γι' αυτό ο Λαγός τους έχει ξαμολώσει από τ' άγρια χαράματα να καθαρίσουν γραφεία και σπίτια, αγανακτεί με τις βλακείες κάποιων, όπως ο υπεύθυνος του Πειραιά Μπαρέκας, και στέλνει τον Δεβελέκο να καθαρίσει το σπίτι του Μπαρέκα. Αρα, η ηγεσία των νεοναζί είναι πλήρως ενήμερη για το πότε θα αρχίσει ο αστυνομικός έλεγχος, γι' αυτό και ο Λαγός «τρέχει» τους χρυσαυγίτες να καθαρίσουν τα ενοχοποιητικά στοιχεία. Δεν είμαστε αφελείς για να πιστέψουμε ότι η αστυνομία θα έβαζε ποτέ στη δικογραφία στοιχεία για τη συνομιλία κάποιου στελέχους τους με κάποιο ηγετικό στέλεχος των νεοναζί, αναφορικά με το χρόνο που τους δίνουν για να καθαρίσουν τα γραφεία της συμμορίας και τα σπίτια των μελών των Ταγμάτων Εφόδου.

Κ. Καραμανλής (6.12.2008): «Γνωρίζω ότι από όσα σκανδαλώδη έγιναν στο Βατοπέδι οι πολίτες έχουν πληγωθεί».

Κ. Καραμανλής (21.3.2017): «Η σημαντική απόφαση της ελληνικής Δικαιοσύνης αποκαλύπτει το μέγεθος της αθλιότητας στην υπόθεση. Αποκαλύπτει τις μεθοδεύσεις που μετέβλησαν ύποπτα και ταπεινά συμπεριφέροντα, ιδιωτικά και μικροπολιτικά, για να σκηνοθετηθούν τη σκευωρία».

Η σύγκριση ανάμεσα στις δυο αυθεντικές δηλώσεις του Καραμανλή, που τις χωρίζουν περισσότερα από οχτώ χρόνια, είναι χαρακτηριστικό όχι μόνο για το χαρακτήρα, την ποιότητα και την πρακτική πολιτική δράση του δεξιού πολιτικού, αλλά και για το σκανδαλώδη χαρακτήρα της αθωωτικής δικαστικής απόφασης.

Το Δεκέμβριο του 2008, μιλώντας στην κοινοβουλευτική ομάδα της ΝΔ, ο Καραμανλής κατέβαλε αγωνιώδεις προσπάθειες να απαλλάξει τους υπουργούς του (και τον εαυτό του, γιατί οι υπουργοί ενεργούσαν με εντολές δικές του και της καμπαρίλας που είχε γύρω του στο μεγάλο Μαξίμου) από τις κατηγορίες για εμπλοκή στο σκάνδαλο του Βατοπεδίου. Ελεγε, λοιπόν, μεταξύ των άλλων: «Αναγνωρίζω ότι οφείλουμε να έχουμε ισχυρότερα ανακλαστικά, να είμαστε περισσότε-

ρο υποψιασμένοι σε υστερόβουλες επιδιώξεις. Αναγνωρίζω ότι χρόνιες παθολογίες του κράτους διευκόλυναν τα όσα διαδραματίστηκαν».

Η αναφορά σε «υστερόβουλες επιδιώξεις» είναι ο ορισμός του δόλου. Ενός δόλου που ο Καραμανλής αποδίδει στους Ρασπούτιν του Βατοπεδίου και σε υπηρέσιους παράγοντες, περιορίζοντας την... αυτοκριτική του στην έλλειψη... ισχυρών ανακλαστικών (του έφεπταν βαριά τα κεμπάπ και ναρκωνόταν ο άνθρωπος...). Οι δικαστές, όμως, δεν «μπόρεσαν» να διακρίνουν δόλο ούτε στους Βατοπεδινούς ούτε στους υπηρέσιους παράγοντες και τους αθώωναν όλους. Με την άσπρη στην φράση ότι εφαρμόζαν κυβερνητική πολιτική απέδωσαν εκ του ασφαλούς τον όποιο δόλο στους πολιτικούς, που είχαν ήδη αμνηστευθεί λόγω παραγραφής.

Ο Καραμανλής πήρε το μαλακί από τους δικαστές και με ανακλαστική πρόταση της εισηγήτριας, που ισχυρίστηκε ότι όλοι οι κατηγορούμενοι δεν είχαν δόλο να τελέσουν τα αδικήματα για τα οποία κατηγορούνται. Οι δύο καλόγεροι πίστευαν ακράδαντα (αυτά κάνει η μεγάλη πίστη στο Θεό!), ότι η λίμνη Βιστωνίδα και οι παραλίμνιες εκτάσεις τους ανήκουσαν, ενώ δεν επηρέαζαν τους υπηρέσιους παράγοντες προκειμένου να εκδώσουν τις γνωστές αποφάσεις, διότι οι τελευταίοι εφαρμόζαν κυβερνητικές αποφάσεις. Προκειμένου να αθώωσουν τους Βατοπεδινούς, οι δικαστές έριξαν το μπαλάκι στις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, οι ευθύνες των οποίων φυσικά δε διερρινώθηκαν, διότι εμπήκουν στο νόμο περί ευθύνης υπουργών.

Κ. Καραμανλής (6.12.2008): «Γνωρίζω ότι από όσα σκανδαλώδη έγιναν στο Βατοπέδι οι πολίτες έχουν πληγωθεί».

Προσωπική επιλογή του Τσίπρα, ακλόνητος στο πόστο του (ενώ ο πανεπιστημιακός Ν. Παρσεκευσιούλης πήρε τον πούλο, αφού προηγουμένως κατάφερε να εξευτελίσει το νομικό του έργο), ο Παπαγεωλοπούλος έδωσε με τη δήλωσή του το στίγμα της ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης και της μη παρέμβασής της κυβέρνησης στο έργο των δικαστών. Σε αντίθεση με κάποιους που θεωρούν ότι υπήρξε παρέμβαση της συγκυβέρνησης χωρίς τον περισσώτερο από οχτώ χρόνια, είναι χαρακτηριστικό όχι μόνο για το χαρακτήρα, την ποιότητα και την πρακτική πολιτική δράση του δεξιού πολιτικού, αλλά και για το σκανδαλώδη χαρακτήρα της αθωωτικής δικαστικής απόφασης.

Το Δεκέμβριο του 2008, μιλώντας στην κοινοβουλευτική ομάδα της ΝΔ, ο Καραμανλής κατέβαλε αγωνιώδεις προσπάθειες να απαλλάξει τους υπουργούς του (και τον εαυτό του, γιατί οι υπουργοί ενεργούσαν με εντολές δικές του και της καμπαρίλας που είχε γύρω του στο μεγάλο Μαξίμου) από τις κατηγορίες για εμπλοκή στο σκάνδαλο του Βατοπεδίου. Ελεγε, λοιπόν, μεταξύ των άλλων: «Αναγνωρίζω ότι οφείλουμε να έχουμε ισχυρότερα ανακλαστικά, να είμαστε περισσότε-

ρο υποψιασμένοι σε υστερόβουλες επιδιώξεις. Αναγνωρίζω ότι χρόνιες παθολογίες του κράτους διευκόλυναν τα όσα διαδραματίστηκαν».

Η αναφορά σε «υστερόβουλες επιδιώξεις» είναι ο ορισμός του δόλου. Ενός δόλου που ο Καραμανλής αποδίδει στους Ρασπούτιν του Βατοπεδίου και σε υπηρέσιους παράγοντες, περιορίζοντας την... αυτοκριτική του στην έλλειψη... ισχυρών ανακλαστικών (του έφεπταν βαριά τα κεμπάπ και ναρκωνόταν ο άνθρωπος...). Οι δικαστές, όμως, δεν «μπόρεσαν» να διακρίνουν δόλο ούτε στους Βατοπεδινούς ούτε στους υπηρέσιους παράγοντες και τους αθώωναν όλους. Με την άσπρη στην φράση ότι εφαρμόζαν κυβερνητική πολιτική απέδωσαν εκ του ασφαλούς τον όποιο δόλο στους πολιτικούς, που είχαν ήδη αμνηστευθεί λόγω παραγραφής.

Ο Καραμανλής πήρε το μαλακί από τους δικαστές και με ανακλαστική πρόταση της εισηγήτριας, που ισχυρίστηκε ότι όλοι οι κατηγορούμενοι δεν είχαν δόλο να τελέσουν τα αδικήματα για τα οποία κατηγορούνται. Οι δύο καλόγεροι πίστευαν ακράδαντα (αυτά κάνει η μεγάλη πίστη στο Θεό!), ότι η λίμνη Βιστωνίδα και οι παραλίμνιες εκτάσεις τους ανήκουσαν, ενώ δεν επηρέαζαν τους υπηρέσιους παράγοντες προκειμένου να εκδώσουν τις γνωστές αποφάσεις, διότι οι τελευταίοι εφαρμόζαν κυβερνητικές αποφάσεις. Προκειμένου να αθώωσουν τους Βατοπεδινούς, οι δικαστές έριξαν το μπαλάκι στις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, οι ευθύνες των οποίων φυσικά δε διερρινώθηκαν, διότι εμπήκουν στο νόμο περί ευθύνης υπουργών.

Κ. Καραμανλής (6.12.2008): «Γνωρίζω ότι από όσα σκανδαλώδη έγιναν στο Βατοπέδι οι πολίτες έχουν πληγωθεί».

Προσωπική επιλογή του Τσίπρα, ακλόνητος στο πόστο του (ενώ ο πανεπιστημιακός Ν. Παρσεκευσιούλης πήρε τον πούλο, αφού προηγουμένως κατάφερε να εξευτελίσει το νομικό του έργο), ο Παπαγεωλοπούλος έδωσε με τη δήλωσή του το στίγμα της ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης και της μη παρέμβασής της κυβέρνησης στο έργο των δικαστών. Σε αντίθεση με κάποιους που θεωρούν ότι υπήρξε παρέμβαση της συγκυβέρνησης χωρίς τον περισσώτερο από οχτώ χρόνια, είναι χαρακτηριστικό όχι μόνο για το χαρακτήρα, την ποιότητα και την πρακτική πολιτική δράση του δεξιού πολιτικού, αλλά και για το σκανδαλώδη χαρακτήρα της αθωωτικής δικαστικής απόφασης.

Στις 10 Δεκέμβριο του 1999, η αρμόδια Διεύθυνση του υπουργείου Γεωργίας έστειλε έγγραφο στο ΝΣΚ, με το οποίο από τη μια ενημέρωνε και από την άλλη έβλεπε μερικά ερωτήματα, με τα οποία δεν αμφισβητούνταν το ίδιο οκτρισιακό καθεστώς της Βιστωνίδας. Η αρμόδια Διεύθυνση ανέφερε ότι και παλαιότερα η Μονή Βατοπεδίου είχε ζητήσει τη διαχείριση της Λίμνης, αλλά η ΝΔ, Ας ξετυλίξουμε, λοιπόν, το κουβάρι για να δούμε αν γνώριζαν ή όχι οι υπηρέσιους παράγοντες ότι οι υπηρέσιους εντολές είναι παράνομες, όπως ισχυρίστηκε στην πρότασή της εισαγγελέας και αποδέχτηκε το δικαστήριο. Όσα θα ακολουθίσουν δεν τα λέμε για πρώτη φορά. Τα παρουσιάζουμε καθ' όλο το διάστημα που ξετυλιγόνταν το σκάνδαλο του Βατοπεδίου.

◆ Το 1999, ο τότε υφυπουργός Οικονομικών της κυβέρνησης Σημίτη, Γ. Δρουκός, έκανε δεκτή την 26η Γνωμοδότηση του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Δημοσίων Κτημάτων και Ανταλλάξιμων Περιουσιών (ΓΣΔΚΑΠ), η οποία αποφασίστηκε το 1998 και με την οποία παρέχονταν βήμα-βήμα στη Μονή Βιστωνίδας η κυριότητα της Λίμνης Βιστωνίδας, του νησιού που βρίσκεται μέσα σ' αυτήν και των παραλίμνιων εκτάσεων. Αυτό συνέβη, μολονότι η Βιστωνίδα, το νησί και οι παραλίμνιες εκτάσεις δεν ανήκαν ποτέ στη Μονή Βατοπεδίου. Η τελευταία, όχι μόνο δεν είχε αμφισβητήσει το ιδιοκτησιακό καθεστώς της Βιστωνίδας, αλλά το 1930 είχε υπογράψει σύμβαση με το Δημόσιο, με την οποία δίδονταν στους καλόγερους ένα μέρος από τα έσοδα που εισέπραττε το Δημόσιο από αλιευτικό συνεταιρισμό που εκμεταλλευόταν τη λίμνη. Για να το πούμε απλά, οι ψαράδες παίδευονταν για να βγάλουν ένα μεροκάματο να ταΐσουν τις φαμίλιες τους, πληρώναν ενοίκιο στο κράτος και το κράτος έδινε ένα μέρος απ' αυτό το ενοίκιο στους καλόγερους, που κάθονταν στο Αγιονόρος «διατελώντες εν νηστεία και προσευχή». Ζήτημα ιδιοκτησίας, όμως, ουδέποτε τόλμησαν να εγείρουν.

Το Σεπτέμβριο του 1999, η Μονή Βατοπεδίου υπέβαλε υπόμνημα στον τότε υπουργό Γεωργίας, Γ. Αναμερίτη, και αντίγραφό του κοινοποίησε στο ΝΣΚ (Νομικό Συμβούλιο του Κράτους). Με το υπόμνημα ζητούσε την άρση της διαχείρισης (και όχι η κυριότητα) της Λίμνης. Οι λόγοι που προέβλεπε οι καλόγεροι ζητώντας την τροποποίηση της παλιάς, βρίσκονταν μέσα στο πλαίσιο της ιδιοκτησίας του Δημοσίου επί της λίμνης, του νησιού και των παραλίμνιων εκτάσεων, και ήταν οι εξής: Τα τελευταία σαράντα χρόνια έχει πέσει κατακόρυφα η ιχθυοπαραγωγή, λόγω της μόλυνσης των υδάτων. Το μοναστήρι διαθέτει άριστο προσωπικό και σε συνεργασία με επιστημονικούς φορείς και αφού στηριχτεί με ευρωπαϊκά κονδύλια, θα εξυγιάνει τη Βιστωνίδα και έτσι θα αυξηθεί η ιχθυοπαραγωγή.

Μπορεί η Γνωμοδότηση 11/2000 του ΝΣΚ να μην είχε γίνει αποδεκτή, όμως αποτελούσε εμπόδιο για τη μεθεξέταση της ανταλλαγής της Βιστωνίδας, του νησιού της και των παραλίμνιων εκτάσεων με φιλέτα ιδιοκτησίας στην ολοκλήρωσή του. Επρεπε, λοιπόν, να έχουμε καταδικές και όχι αθώωση λόγω... έλλειψης δόλου.

Αυτός ο ισχυρισμός του δικαστικού μηχανισμού προκαλεί τη νοημοσύνη μας. Η αστική Δικαιοσύνη απέδειξε να μια φορά ακόμα ότι αποτελεί στυλοβάτη του καπιταλιστικού συστήματος. Οχι μόνο δεν είναι τυφή, αλλά τα έχει τετρακόσια. Ξεφύρι ποιους να χτυπά και ποιους να χαιδεύει.

Το 2002, το Γνωμοδοτικό Συμβούλιο Δημοσίων Κτημάτων και Ανταλλάξιμων Περιουσιών (ΓΣΔΚΑΠ), η οποία αποφασίστηκε το 1998 και με την οποία παρέχονταν βήμα-βήμα στη Μονή Βιστωνίδας η κυριότητα της Λίμνης Βιστωνίδας, του νησιού που βρίσκεται μέσα σ' αυτήν και των παραλίμνιων εκτάσεων. Αυτό συνέβη, μολονότι η Βιστωνίδα, το νησί και οι παραλίμνιες εκτάσεις δεν ανήκαν ποτέ στη Μονή Βατοπεδίου. Η τελευταία, όχι μόνο δεν είχε αμφισβητήσει το ιδιοκτησιακό καθεστώς της Βιστωνίδας, αλλά το 1930 είχε υπογράψει σύμβαση με το Δημόσιο, με την οποία δίδονταν στους καλόγερους ένα μέρος από τα έσοδα που εισέπραττε το Δημόσιο από αλιευτικό συνεταιρισμό που εκμεταλλευόταν τη λίμνη. Για να το πούμε απλά, οι ψαράδες παίδευονταν για να βγάλουν ένα μεροκάματο να ταΐσουν τις φαμίλιες τους, πληρώναν ενοίκιο στο κράτος και το κράτος έδινε ένα μέρος απ' αυτό το ενοίκιο στους καλόγερους, που κάθονταν στο Αγιονόρος «διατελώντες εν νηστεία και προσευχή». Ζήτημα ιδιοκτησίας, όμως, ουδέποτε τόλμησαν να εγείρουν.

Το Σεπτέμβριο του 1999, η Μονή Βατοπεδίου υπέβαλε υπόμνημα στον τότε υπουργό Γεωργίας, Γ. Αναμερίτη, και αντίγραφό του κοι

Περιφερειακά Συμβούλια στα ΑΕΙ

Για τη διαχείριση και προώθηση του επιχειρηματικού πανεπιστήμιου

Στην ίδια περιοδεία (Φλώρινα), και κατά την επίσκεψή του στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας, ο υπουργός Παιδείας επανέλαβε αυτά που είχε πει στην έκτακτη σύνοδο των πρυτάνεων, ότι δηλαδή τα Συμβούλια Ιδρύματος θα αντικατασταθούν από τα Περιφερειακά Συμβούλια Ανώτατης Εκπαίδευσης (ΠΣΑΕ). Για το λόγο αυτό, μέχρι το καλοκαίρι θα έρθει σχετική νομοθετική ρύθμιση.

Σύμφωνα με τον Γαβρόγλου, στα νέα αυτά Συμβούλια, θα μετέχουν «εκπρόσωποι των Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων και των ΤΕΙ, μέλη των ερευνητικών ινστιτούτων και εκπρόσωποι της Περιφέρειας και του Εμποροβιομηχανικού Επιμελητηρίου» (Πηγή: υπουργείο Παιδείας).

Τα Περιφερειακά Συμβούλια «θα έχουν τη δυνατότητα, μέσω της εισήγησής τους, στην ίδρυση ή την κατάργηση τμημάτων, χωρίς όμως να κινδυνεύει κανείς να χάσει τη δουλειά του, όπως διευκρίνισε ο υπουργός, σύμφωνα με το Αθηναϊκό Πρακτορείο» (Πηγή: Η Αυγή 20/3/2017).

Τα περί διατήρησης των θέσεων εργασίας, όταν κλείνουν τμήματα, τα ακούμε βερεσέ, ειδικά όταν πολλοί εργαζόμενοι στα Πανεπιστήμια και ΤΕΙ είναι πλέον συμβασιούχοι.

Η αντικατάσταση των Συμβουλίων Ιδρύματος από τα Περιφερειακά Συμβούλια είναι άλλο ένα κόλπο των συριζαίων για να διαφύγουν από την εξαγγελία με την οποία μας παραμύθιαζαν προεκλογικά, αλλά και αμέσως μετά, για την ολοκληρωτική κατάργηση αυτών των οργάνων που θέσπισε ο περιβόητος νόμος-ταφόπλακα του δημόσιου Πανεπιστημίου, ο νόμος Διαμαντοπούλου.

Τα Συμβούλια Ιδρύματος, που θεσμοθετήθηκαν κυρίως για την οργάνωση και ανάπτυξη του επιχειρηματικού πανεπιστημίου, επενέβαιναν στην εκλογή των πρυτανικών αρχών και στο ακαδημαϊκό έργο. Με την απόδοση αυτών των αρμοδιοτήτων και πάλι στα Πανεπιστήμια, το επιχειρηματικό σκέλος έμενε «ξεκρέμαστο». Γι' αυτό και οι συριζαίοι έπρεπε να σκαρφιστούν μια νέα δομή, στην οποία δεν θα εναντιώνονταν το πανεπιστημιακό κατεστημένο, μιας και το ίδιο δεν

είναι αντίθετο με τις μπιζίνες που μπορούν να αναπτύξουν τα ιδρύματα. Εξ ου και η συμμετοχή και πάλι στα ΠΣΑΕ των «τοπικών παραγόντων» (εκπρόσωποι της Περιφέρειας) και των εκπροσώπων των καπιταλιστών (Εμποροβιομηχανικό Επιμελητήριο).

Θυμίζουμε ότι ο Γαβρόγλου είχε δηλώσει τα εξής στους πρυτάνεις:

«Τα ΠΣΑΕ θα έχουν ως στόχο την εξωστρέφεια, την αποκέντρωση και την αναπτυξιακή πορεία του Ενιαίου Χώρου Ερευνας και Εκπαίδευσης. Έχει σημασία να αναδείξουμε την ιδέα πως τα ΠΣΑΕ και ο Ενιαίος Χώρος Εκπαίδευσης και Ερευνας μπορούν να παίξουν πρωτεύοντα ρόλο, συμβάλλοντας στην ανάπτυξη της τοπικής οικονομίας. Με αυτόν τον

τρόπο αποτελούν θεσμούς που θα συμβάλουν στην ένταξη των ΑΕΙ και Ερευνητικών Κέντρων στην παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας».

Είχε πει επίσης ότι «τα Περιφερειακά αυτά Συμβούλια με βάση συγκεκριμένες προτάσεις, και με σύμφωνη γνώμη των Ιδρυμάτων της κάθε περιφέρειας, θα διεκδικούν χρηματοδοτήσεις και από πηγές διαφορετικές του κρατικού προϋπολογισμού (ΠΕΠ), αλλά και από διεθνείς φορείς, όπως για παράδειγμα η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων», «θα έχουν αναπτυξιακό και συντονιστικό ρόλο» και «θα ασκούν απολογιστικό έλεγχο στα οικονομικά των ΑΕΙ και Ερευνητικών Κέντρων».

Σύμφωνα με την ανακοίνωση του υπουργείου Παιδείας, ο Γαβρόγλου «αναφερόμενος στα προγράμματα σπουδών των Πανεπιστημιακών Τμημάτων, μίλησε για την ανάγκη ευελιξίας και για το ότι οι πτυχιούχοι θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα να εγγράψουν μια επιπλέον ειδικότητα ή αντικείμενο στο πτυχίο τους, μετά από φοίτηση στο 25% των μαθημάτων ενός συγγενούς

επιστημονικού κλάδου».

Πρόκειται για μια πλευρά της «ευελιξίας» που ευαγγελίζεται η Διακήρυξη της Μπολόνια («ατομικές διαδρομές» των φοιτητών, πτυχία πολλών ταχυτήτων).

Στο ίδιο μήκος κύματος είναι και η εξαγγελθείσα «πρόθεση του υπουργείου να προωθήσει εντός των ΤΕΙ διετή κύκλο σπουδών, που θα απευθύνεται στους αποφοίτους των ΕΠΑΛ και θα παρέχει πιστοποίηση στο πλαίσιο ευρωπαϊκών προδιαγραφών για συγκεκριμένες επαγγελματικές κατευθύνσεις».

Ασφαλώς, το τελευταίο περιέχει, εκτός των άλλων, και το στοιχείο της αναζήτησης επιπλέον πόρων για τα ΤΕΙ από «άλλες πηγές», που στην περίπτωση μας θα είναι η «τσέπη» των αποφοίτων των ΕΠΑΛ που θα πάρουν μέρος σε αυτή την «πιστοποίηση».

Το κερασάκι στην τούρτα ήταν η αναφορά του υπουργού Παιδείας ότι έχουν προϋπολογιστεί 65 εκατ. ευρώ για την ανάπτυξη δράσεων και προγραμμάτων των ιδρυμάτων.

Γιούλα Γκεσούλη

Εξαγγελίες και διαβεβαιώσεις του υπουργού Παιδείας

Μία από τα ίδια

Σε σχολεία και ΑΕΙ της Φλώρινας περιόδευσε ο Κώστας Γαβρόγλου. Από εκεί έδωσε ψεύτικες διαβεβαιώσεις και έκανε εξαγγελίες δημαγωγικού περιεχομένου, σαν αυτές που συνηθίζει να κάνει όλο τον καιρό, ενώ ετοιμάζεται η τελική πρόταση των συριζαίων για την εκπαιδευτική «μεταρρύθμιση» και αναμένεται η νέα έκθεση του ΟΟΣΑ για την εκπαίδευση, που θα δώσει και τις κατευθύνσεις παρέμβασης.

Ο υπουργός Παιδείας, μεταξύ άλλων, είπε (πηγές ΑΠΕ-ΜΠΕ- αναπαραγωγή alfavita, υπουργείο Παιδείας):

♦ **Για το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα και τις πανελλαδικές εξετάσεις**

«Το εκπαιδευτικό σύστημα στην Ελλάδα είναι καταπιεστικό», αλλά αυτός «θα κάνει ό,τι περνάει από το χέρι του για να το αλλάξει προς το καλύτερο» και ότι «επιθυμία της κυβέρνησης και του υπουργείου είναι να «αποδραματοποιήσουμε τις εξετάσεις και όλο το εκπαιδευτικό έργο να γίνεται μέσα στο σχολείο».

Πίσω από τα ωραία λόγια, που χαϊδεύουν απλώς τα αυτιά, κρύβεται η αλήθεια. Σύμφωνα με τα πορίσματα και των δυο επιτροπών που συγκροτήθηκαν στο πλαίσιο του «εθνικού διαλόγου» [Λιάκου και Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής (πόρισμα Γαβρόγλου)], αλλά και με την πρόταση του ΙΕΠ, από πούθενά δεν απορρέει ότι το εκπαιδευτικό σύστημα θα πάψει να είναι καταπιεστικό, ούτε ότι θα «αποδραματοποιηθούν» οι πανελλαδικές εξετάσεις.

Ισα-ίσα εκείνο που προτείνεται είναι η δημιουργία ενός αριστοκρατικού Λυ-

κείου, για λίγους κι εκλεκτούς, η ένταξη των ταξικών φραγμών (π.χ. τράπεζα θεμάτων, εκτενές δοκίμιο κ.ά), η ύπαρξη δυο τύπων Λυκείου, Γενικού και Επαγγελματικού, η παραμονή των πανελλαδικών εξετάσεων, η αυστηροποίηση των όρων εισαγωγής στα Πανεπιστήμια (περιορισμός επιλογών, συντελεστές βαρύτητας, κ.λπ.).

♦ **Για τη χρηματοδότηση της Παιδείας**

Έχει συγκροτηθεί επιτροπή, με τη συμμετοχή όλων των κομμάτων της Βουλής που θα εξετάσει το σύνολο των οικονομικών και ανελαστικών δαπανών της εκπαίδευσης, ώστε να αποτυπωθεί

η εικόνα και το υπουργείο να αξιοποιήσει καλύτερα τις δαπάνες για την εκπαίδευση.

Τα παραπάνω αποτελούν το γνωστό μόντο με το οποίο απαντάει ο Γαβρόγλου, όταν του γίνονται ερωτήματα για την άθλια χρηματοδότηση της δημόσιας Παιδείας. Είναι η τακτική του «στρίβειν διά του αρραβώνος».

Καμιά ανυπαρξία αρμόδιας επιτροπής δεν εμπόδισε διαχρονικά και πολύ περισσότερο τα χρόνια του Μνημονίου, όλες τις αστικές κυβερνήσεις να δώσουν περισσότερα χρήματα στην Παιδεία. Ο μαρασμός του δημόσιου σχολείου είναι πολιτική επιλογή, αφού

κεντρικός σκοπός ήταν και είναι η «δημοσιονομική αναπροσαρμογή», ο «εξορθολογισμός», κοντολογίς η ενίσχυση του κεφαλαίου, με παράλληλο χτύπημα όλων των κοινωνικών δαπανών και δικαιωμάτων και η διατήρηση σε υψηλά επίπεδα των «αμυντικών» δαπανών, γιατί έτσι επιτάσσουν τα πολεμοκάπηλα σχέδια των ιμπεριαλιστών.

♦ **Για τις προσλήψεις εκπαιδευτικών**

«Υπάρχει δυσκολία» «λόγω των μνημονιακών υποχρεώσεων».

Για άλλη μια φορά διαλύονται οι αυταπάτες, που σκόπιμα καλλιεργήσαν όλοι οι υπουργοί Παιδείας, από τον Λο-

βέρδο ως τον Φίλη. Ο Γαβρόγλου προσπαθεί τελευταία, χρησιμοποιώντας χαμηλούς τόνους, να προετοιμάσει τους εκπαιδευτικούς για τη διάψευση και αυτής της εξαγγελίας και να συγκρατήσει τις ελπίδες, επειδή αυτές μπορεί να γεννήσουν διεκδικητικό κίνημα και να κόψουν ψήφους.

♦ **Για τις επιλογές διευθυντών σχολικών μονάδων**

Η ακυρωτική απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας για τη διαδικασία επιλογής διευθυντών σχολικών μονάδων, είναι «μια δύσκολη απόφαση», που «στην ουσία μας κόβει τα πόδια», ενώ ταυτόχρονα διαβεβαίωσε ότι θα αντιμετωπισθεί το ζήτημα «με απόλυτο και δημοκρατικό τρόπο».

Οι συριζαίοι με τις φοιτητούρες της συμμετοχής των εκπαιδευτικών στη διαδικασία εκλογής των διευθυντών των σχολικών μονάδων (με μυστική ψηφοφορία) προσπαθούν να αναθερμάνουν τις αυταπάτες της «συνδιοίκησης». Το ΣτΕ, όμως, που υπερασπίζει το δίκαιο του μονάρχη έχει άλλη γνώμη. Το αστικό σχολείο και η διοικητική του πυραμίδα, που εγγυάται την εφαρμογή των νόμων, είναι μηχανισμός, για το καπιταλιστικό σύστημα και τη διαίτησή του, μη διαπραγματεύσιμος.

Οι συριζαίοι έχουν ανάγκη αυτή την προπαγάνδα και για το γεγονός ότι ετοιμάζονται να επαναφέρουν την αυτοαξιολόγηση-αξιολόγηση. Ενας διευθυντής, που έχει τη στήριξη των εκπαιδευτικών (λέμε τώρα) είναι πιο εύκολο να επιβάλλει καταστάσεις.

Εξοντωτικές ποινές για να βουλώσουν στόματα

Γίνονται καψόνια στον ελληνικό στρατό; Σε όποιον βάλεις το ερώτημα θα σε κοιτάξει παράξενα: ρωτάνε, ρε φίλε το αυτονόητο; Η φιλοξενία μιας καταγγελίας φαντάρου που κατήγγειλε καψόνια σε στρατόπεδο, στην ιστοσελίδα της Επιτροπής Αλληλεγγύης Στρατευμένων, οδήγησε σε καταδίκη του μέλους της Επιτροπής, Νίκου Αργυρίου, σε φυλάκιση δύο ετών, μετά από μήνυση του τέως διοικητή του Κέντρου Εκπαίδευσης Νεοσυλλέκτων Γρεβενών και σήμερα απόστρατου, Δ. Βούτση.

Κατά διαβολική σύμπτωση, η δίκη του Αργυρίου σε δεύτερο βαθμό είχε προσδιοριστεί για την περασμένη Τρίτη, μέρα κατά την οποία η... αδέκαστη και... ανεξάρτητη Δικαι-

οσύνη πήρε την ιστορική απόφαση ότι δεν υπήρξε σκάνδαλο του Βατοπεδίου, αλλά όλα ήταν μια... παρεξήγηση, πίσω από την οποία... δεν υπήρχε δόλος. Η δίκη του Αργυρίου διακόπηκε για τις 3 Απρίλη, όμως η σύγκριση προκύπτει αβίαστα. Αθώοι εκείνοι που εμπνεύστηκαν και διεκπεραίωσαν ένα από τα μεγαλύτερα σκάνδαλα σε βάρος της δημόσιας περιουσίας, ένοχος κάποιος που φιλοξένησε καταγγελία για καψόνια στο στρατό!

Είναι προφανές ότι πίσω από την εξοντωτική ποινή των δύο ετών φυλάκισης υπάρχει η πρόθεση των κατασταλτικών μηχανισμών να βουλώσουν στόματα. Να κρατήσουν κάθε πλευρά αυτού του μηχανισμού στο απυρόβλητο.

Όταν πέφτουν οι μάσκες...

Τα πράγματα πρέπει να λέγονται με τ' όνομά τους. Και το συγκεκριμένο θέμα είναι απ' αυτά που δεν πρέπει να μένουν κρυμμένα κάτω από το χαλί. Αναφερόμαστε στη σχέση μερίδας του αντικαπιταλιστικού χώρου με τους οργανωμένους οπαδούς της ΑΕΚ, με την Original 21. Οι μάσκες έπεσαν πλέον και πρέπει όλοι, ως συλλογικότητες και ως άτομα, να αναλάβουμε τις ευθύνες μας.

Στις 20 Ιούνη του 2014, το χουλιγκανο-τραμπουκαριό έκανε τις γνωστές δολοφονικές επιθέσεις σε κατοίκους της Φιλαδέλφειας, στη Στρούγκα και στον κόσμο που είχε μαζευτεί αργότερα έξω από τη Στρούγκα. Την αντισυγκέντρωση είχε καλέσει η Original 21. Η αντισυγκέντρωση και η δολοφονική δράση των τραμπούκων όχι μόνο καλύφθηκε, αλλά και στηρίχτηκε από την αστυνομία. Οποιοι θέλει να θυμηθεί εκείνα τα γεγονότα μπορεί να διαβάσει το αναλυτικό ρεπορτάζ μας (www.eksegersi.gr/Επικαιρότητα/21824.Από-τύχη-δεν-θρηνούμε-νεκρούς-μετά-το-δολοφονικό).

Δέκα μέρες μετά και αφού έχουν παρέμβει διάφοροι «καλοθελητές» του «χώρου», η Original 21 βγάζει μια ανακοίνωση, στην οποία επιτίθεται στην ΚΟΝΤΡΑ (γιατί τους... αδικούσε με τους χαρακτηρισμούς της) λέει ότι έκανε... «λάθος που δεν μπορέσαμε να συγκρατήσουμε τα νεύρα μας, που δεν μπορέσαμε να συγκρατήσουμε τον απλό κόσμο, που δεν μπορέσαμε να συγκρατήσουμε μέλη της ORIGINAL, που δεν μπορέσαμε να αποτρέψουμε την

επίθεση σε έναν αυτοδιαχειριζόμενο κοινωνικό χώρο». Το... λάθος, έλεγαν, «προσπάθησαν να εκμεταλλευτούν για δικούς τους σκοπούς φασιστικά site» (πόνεσε η υποστήριξή τους από τη Χρυσή Αυγή, ενώ δεν ενοχλεί καθόλου η συνύπαρξή τους με γνωστούς φασίστες, αφού «όλοι ΑΕΚ είμαστε»). Και βέβαια, έκαναν γαργάρα την αγαστή συνεργασία τους με τα ΜΑΤ, που τους έκαναν πλάτες για να διεκπεραιώσουν τις δολοφονικές επιθέσεις τους.

Δυόμισι χρόνια μετά, το ίδιο σκηνικό επαναλαμβάνεται σε χειρότερη εκδοχή. Τότε, η ανακοίνωση με το... λάθος βγήκε ενόψει της μεγάλης συγκέντρωσης αλληλεγγύης στη Στρούγκα, σε μια προσπάθεια κατευνασμού του αναρχικού χώρου. Τώρα, ένα κομμάτι αυτού του χώρου αρνήθηκε και να τοποθετηθεί για τις νέες τραμπούκικες επιθέσεις που δέχτηκε η Στρούγκα, αλλά και αγωνιστές από Στέκια και Καταλήψεις. Και την παραμονή της φετινής πορείας αλληλεγγύης στη Στρούγκα, στις 15 Μάρτη του 2017, η Original 21 βγάζει μια ανακοίνωση σε διαφορετικό ύφος. Η Στρούγκα δεν είναι πλέον «αυτοδιαχειριζόμενος κοινωνικός χώρος», αλλά τα μέλη της «αποτελούν το δημοτικό συμβούλιο της Νέας Φιλαδέλφειας»!

Ο γκεμπελισμός είναι άθλιος από μόνος του. Δεν μπορούσαν να βρουν κάτι πιο έξυπνο για να προσάψουν στη Στρούγκα και τη βάφτισαν... τοπική εξουσία, προκαλώντας τρανταχτά γέλια ακόμα και στα τσιμέντα. Από μια άλλη άποψη, όμως,

αυτός ο γκεμπελισμός γίνεται πυροδότης πογκρομισμού, όταν απευθύνεται σε άλογα όντα που κινούνται με τη λογική της αγέλης. Κι αυτό φάνηκε καθαρά στην αντισυγκέντρωση που οργανώνεται την άλλη μέρα ως απάντηση στην πορεία στη Στρούγκα, που διοργάνωσε η Ανοιχτή Συνέλευση Αλληλεγγύης.

Αυτή τη φορά φάνηκε πιο καθαρά η συνεργασία με την αστυνομία. Δεν έχουμε μόνο έναν οπαδικό στρατό που προσπαθεί να επιτεθεί στους «αλλόθρησκους» (αφού η εκπροσώπησή του έχει διακηρύξει υποκριτικά ότι «σέβεται και είναι αλληλέγγυα σε κάθε κατάληψη, σε κάθε αυτοδιαχειριζόμενο χώρο»). Εχουμε έναν οπαδικό στρατό που κινείται με την κάλυψη της Αστυνομίας. Τα γεγονότα είναι γνωστά: η Αστυνομία μπλοκάρισε τη διαδήλωση αλληλεγγύης και δεν της επέτρεψε να μπει στη Νέα Φιλαδέλφεια, ενώ την ίδια ώρα οι χουλιγκαν-τραμπούκοι κινούνταν ελεύθερα στη λεωφόρο Δεκελείας και χαριεντίζονταν με τους επικεφαλής των ΜΑΤ, που τους διαβεβαίωναν ότι δε θα επιτρέψουν στη διαδήλωση αλληλεγγύης να μπει στη Φιλαδέλφεια (όπως και έγινε)!

Οι μάσκες έπεσαν, λοιπόν. Οι πάντες γνωρίζουν την αλήθεια. Τα πρόστυχα ιδεολογήματα, οι τακτικισμοί, ο πολιτικός στραβισμός, οι δήθεν ίσες αποστάσεις και άλλες τέτοιες υποκριτικές συμπεριφορές, αναγκαστικά πλέον, χαρακτηρίζουν τους φορείς τους. Δεν υπάρχει ούτε αλά καρτ αντικαπιταλισμός ούτε αλα καρτ αλληλεγγύη.

Ενοχλήθηκε από την έρευνα της «Κόντρας» ο Γ. Καμίνης

Από το προ-προηγούμενο φύλλο της «Κόντρας» ξεκινήσαμε μια έρευνα για τα τεκταινόμενα στην περιοχή Προμιονό-Ριζούπολης, όπου αλωνίζουν με εταιρίες τους ο Μελισσανίδης και ο Μάτσας, με τη δημοτική αρχή του Καμίνη να τους κάνει πλάτες στα σχέδιά τους για εμπορικό real estate, ενάντια στη θέληση των κατοίκων της περιοχής, που χρόνια αγωνίζονται για να ακυρώσουν αυτά τα καταστροφικά σχέδια και να κερδίσουν έναν κοινόχρηστο χώρο που θα δώσει μια ανάσα σε μια πυκνο-

δομημένη περιοχή.

Στο πλαίσιο του ρεπορτάζ, απευθυνθήκαμε και σε υπηρεσίες του δήμου Αθηναίων, από τις οποίες ζητήσαμε και πήραμε διάφορα στοιχεία. Είναι μια συνηθισμένη δημοσιογραφική πρακτική, την οποία μάλιστα εμείς κάνουμε με όλους τους τύπους: υποβάλλουμε αιτήσεις στις υπηρεσίες και παίρνουμε τα έγγραφα (που είναι δημόσια έγγραφα και επομένως στη διάθεση κάθε πολίτη που θα τα ζητήσει).

Περνώντας από την αρμόδια

Διεύθυνση για να ζητήσουμε κάποια επιπλέον έγγραφα, πληροφορηθήκαμε ότι ο δήμαρχος Γ. Καμίνης έδωσε εντολή να μας παραπέμψουν στο γραφείο Τύπου του Δήμου. Δε χρειάζεται, βέβαια, να πούμε ότι ο κ. Καμίνης ενοχλήθηκε σφόδρα από το πρώτο δημοσίευσμά μας και νομίζει ότι μπορεί να μας αποκλείσει από την απαραίτητη ενημέρωση. Είναι οικτρά γελασμένος και ως νομικός θα έπρεπε να ξέρει ότι αυτό δεν μπορεί να το κάνει (που να χτυπάει τον κόλω του κάτω, όπως λέμε).

Για μας είναι ζήτημα αρχών να μην απευθυνόμαστε ποτέ στα γραφεία Τύπου υπουργείων ή άλλων θεσμικών οργάνων. Τα γραφεία Τύπου στελεχώνονται από ανθρώπους των υπουργών, των δημάρχων, των περιφερειάρχων και είναι, τρόπον τινά, πολιτικά όργανα. Εμείς απευθυνόμαστε στις υπηρεσίες. Στις αρμόδιες Διευθύνσεις ή Γενικές Διευθύνσεις. Κι αυτές είναι υποχρεωμένες να μας απαντήσουν, **όπως προβλέπει ο νόμος**. Το αν θα στείλουν την απάντηση στο γραφείο Τύπου, για να την παραλάβουμε απ' αυτό (επειδή δηλώνουμε τη δημοσιογραφική μας ιδιότητα) μας είναι αδιάφορο. Μπορεί να μας καθυστερήσουν, όμως έχουμε μάθει να μην εκνευριζόμαστε και κυρίως να μην αφήνουμε να περάσει ούτε μια μέρα παραπάνω απ' αυτή που ορίζει ο νόμος. Γιατί αν περάσει και δεν έχουν ανταποκριθεί σ' αυτό που ως καθήκον τους επιβάλλει ο νόμος, υπάρχει και ο εισαγγελέας υπηρεσίας. Κάποιοι φορές αναγκάσαμε κάποιους εξυπνάκηδες να μας δώσουν τα δημόσια έγγραφα με εισαγγελική παραγγελία.

Ας το βάλει καλά στο μυαλό του ο Γ. Καμίνης, ότι την έρευνά μας δεν μπορεί να τη σταματήσει. Το μόνο που αποδεικνύει με την παρέμβασή του είναι πως ανησυχεί από τις αποκαλύψεις μας για την αντιπεριβαλλοντική δράση του, κόντρα στη λαϊκή θέληση.

Ενέκρινε το ξεπούλημα των αεροδρομίων στη Fraport η Κομισιόν

Τίτλος του δελτίου Τύπου της Κομισιόν: «Fraport: Η Επιτροπή βεβαιώνει ότι δεν υπάρχει κρατική ενίσχυση στις συμφωνίες παραχώρησης για τους ελληνικούς περιφερειακούς αερολιμένες».

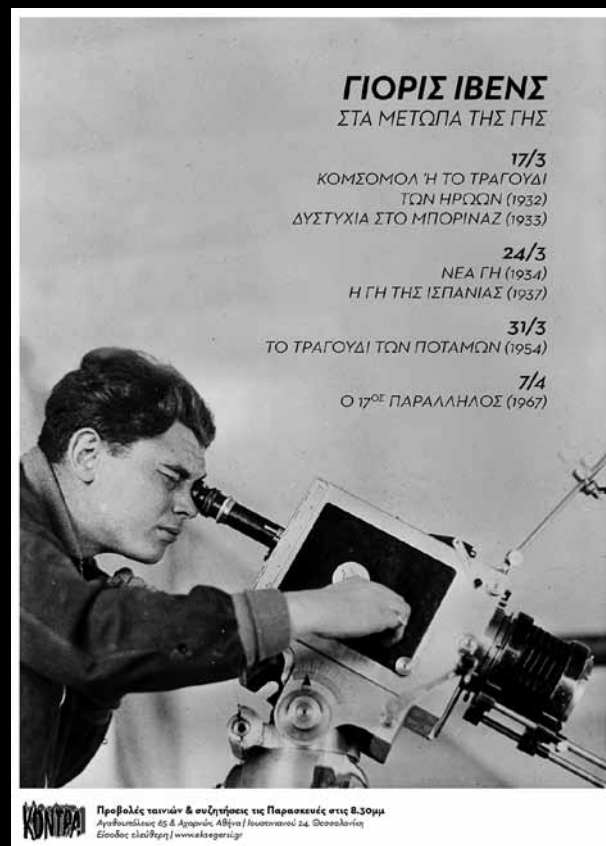
Πρώτη παράγραφος: «Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι συμβάσεις παραχώρησης για 14 περιφερειακούς αερολιμένες στην Ελλάδα ανατέθηκαν με όρους της αγοράς και, ως εκ τούτου, δεν συνεπάγονται κρατική ενίσχυση. Οι συμβάσεις παραχώρησης αποτελούν μέρος των δεσμεύσεων της Ελλάδας στο πλαίσιο του προγράμματος στήριξης της σταθερότητας».

Υπήρχε περίπτωση να αποφασίσει κάτι το διαφορετικό η Κομισιόν; Αστεία πράγματα. Το ξεπούλημα των 14 περιφερειακών αεροδρομίων αποτελούσε ρητή μνημονιακή υποχρέωση, γιατί τα αεροδρόμια τα πήρε μια γερμανική εταιρία, στην οποία συμμετέχουν ιδιωτικά και κρατικά

κεφάλαια. Αυτό σημαίνει αποικισμός.

Να θυμίσουμε μόνο τους λεονταρισμούς των συριζαίων και ειδικά του Σταθάκη, που υποσχόταν περίπου ότι θα κόψει τ' αχανά του αν δοθούν τα αεροδρόμια (μέσα είναι και το αεροδρόμιο των Χανίων, βλέπετε, που είναι η εκλογική του περιφέρεια). Στο τέλος, με κωλοτούμπα στην κωλοτούμπα, ξεπούλησαν τα αεροδρόμια με τους όρους που είχαν διαπραγματευθεί οι Σαμαροβενιζέλοι. Και η Κομισιόν έδωσε την έγκρισή της σε χρόνο ρεκόρ για τέτοια διαδικασία (τον Οκτώβρη του 2016 κοινοποιήθηκαν από την Ελλάδα οι συμβάσεις παραχώρησης). Αν, ως πούμε, στη θέση της Fraport ήταν μια ρωσική εταιρία, δεν υπήρχε περίπτωση να περάσει η πώληση. Οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της ΕΕ ασκούν μονοπωλιακό έλεγχο και εκμετάλλευση επί των περιουσιακών στοιχείων του ελληνικού κράτους. Και η Κομισιόν είναι ο Κέρβερος που τους εξασφαλίζει την αποκλειστικότητα.

Προβολές και συζητήσεις

ΓΙΟΡΙΣ ΙΒΕΝΣ
ΣΤΑ ΜΕΤΩΠΑ ΤΗΣ ΓΗΣ

17/3
ΚΟΜΣΟΜΟΛ'Η ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ
ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ (1932)
ΔΥΣΤΥΧΙΑ ΣΤΟ ΜΠΟΡΙΝΑΖ (1933)

24/3
ΝΕΑ ΓΗ (1934)
Η ΓΗ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ (1937)

31/3
ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΩΝ ΠΟΤΑΜΩΝ (1954)

7/4
Ο 17^{ος} ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΣ (1967)

Προβολές ταινιών & συζητήσεις τις Παρασκευές στις 8:30μμ
Αγαθουπόλεως 65 & Αχαρνών, Αθήνα | Ιουστινιανού 24, Θεσσαλονίκη
Είσοδος ελεύθερη | www.eksegersi.gr

ΓΙΟΡΙΣ ΙΒΕΝΣ ΣΤΑ ΜΕΤΩΠΑ ΤΗΣ ΓΗΣ

Ενα από τα σημαντικότερα αφιερώματα που έχουν οργανωθεί στο πλαίσιο των βιντεοπροβολών που γίνονται εδώ και πολλά χρόνια, κάθε Παρασκευή, στην «Κόντρα», θα ξεκινήσει την επόμενη Παρασκευή (17 Μάρτη). Ενα αφιέρωμα στον Γίορις Ιβενς (1898-1989), τον κομμουνιστή κινηματογραφιστή που όργωσε τον πλανήτη αποτυπώνοντας τους αγώνες για την ελευθερία, τα επαναστατικά σκιρτήματα του προλεταριάτου και των λαών, τα μεγάλα σοσιαλιστικά κινήματα.

«Ενας σκηνοθέτης πριν βρει τη σωστή θέση για τη μηχανή του, πρέπει να 'χει συγκρουστεί με τις απάνθρωπες συνθήκες για να φωτογραφίσει τη βρωμιά και την αλήθεια». Ο Γίορις Ιβενς αντιλαμβανόταν την κινηματογραφική τέχνη ζωτική μόνο όταν μπαίνει στην υπηρεσία των καταπιεσμένων, και κυρίως των εξεγερμένων. «Όλες μου οι ταινίες έχουν ως βασικό κοινό χαρακτηριστικό ανθρώπους που κινητοποιούνται από κάτι. Από την επιθυμία τους να είναι ελεύθεροι, από το νερό, από τον άνεμο. Πιστεύω πως δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα στον Ιβενς που κινηματογραφεί τον άνεμο, και τον Ιβενς που κινηματογραφεί επαναστάσεις».

Παρασκευές στις 8:30 μμ | Είσοδος ελεύθερη
Αγαθουπόλεως 65 & Αχαρνών, Αθήνα
Ιουστινιανού 24, Θεσσαλονίκη

~Παρασκευή 31/3/2017~

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΩΝ ΠΟΤΑΜΩΝ

(Das Lied der Ströme, Λ.Δ. Γερμανίας, 1954, 90')

Σκηνοθεσία: Γίορις Ιβενς, σε συνεργασία με τους Τζουπ Χουίσκεν και Ρόμπερτ Μένεγκοζ, Σενάριο: Βλαντιμίρ Πόζνερ, Γίορις Ιβενς, Μουσική: Ντμίτρι Σοστακόβιτς, Στίχοι τραγουδιών: Μπέρτολτ Μπρεχτ, Σεμión Ντιρανόφ, Τραγούδι: Ερνστ Μπους, Πολ Ρόμπσον, Παραγωγή: DEFA-Studio, Βερολίνο, σε συνεργασία με την Παγκόσμια Συνδικαλιστική Ομοσπονδία

Κατά την περίοδο 1947-1956, ο Γίορις Ιβενς ζει και κινηματογραφεί στην Κεντρική Ευρώπη: αρχικά στην Τσεχία, έπειτα στην Πολωνία, τέλος στην Ανατολική Γερμανία. Το 1954, σκηνοθετεί σε συνεργασία με τους Τζουπ Χουίσκεν και Ρόμπερτ Μένεγκοζ το «Τραγούδι των Ποταμών», ένα μεγάλο φρέσκο για την κατάσταση των εργατών σε όλο τον κόσμο. Αρχικά ο Ιβενς ήθελε να δώσει στην ταινία τον τίτλο «Ο έβδομος ποταμός». Ενώ οι έξι ποταμοί της ταινίας (Αμαζόνιος, Μισισσιππί, Γάγγης, Νείλος, Γιανγκτσέ και Βόλγας) παραπέμπουν στις έξι ηπείρους, στους έξι πολιτισμούς, ο έβδομος ποταμός είναι η εργατική τάξη, ο ποταμός που τίποτα δεν μπορεί να σταματήσει ή να εκτρέψει από την πορεία του.

Η ταινία ολοποιήθηκε με τη συνεργασία 18 χωρών και τις λίγες πραγματοποιήσαν οπερατέρ από όλο τον κόσμο, οι οποίοι εκπαιδεύονταν από τον Ιβενς. Το υλικό στάλθηκε στο στούντιο της DEFA στο Ανατολικό Βερολίνο, υπό την επίβλεψη του Ιβενς. Τη μουσική της ταινίας συνέθεσε ο Ντμίτρι Σοστακόβιτς, ενώ τους στίχους των τραγουδιών έγραψε ο Μπέρτολτ Μπρεχτ. Τα τραγούδια ερμηνεύουν ο γερμανός ηθοποιός-θρύλος του μπρεχτικού επικού θεάτρου Ερνστ Μπους και ο αφροαμερικανός ηθοποιός Πολ Ρόμπσον.

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεπτά
ως τότε, σύντροφοι, με τα σκατά;

Πλαστικά, περαστικά, βιαστικά, ακροαστικά, ελαστικά, σχο-
λαστικά, αναγκαστικά, όλα αστικά, όλα για τους αστούς ρε
γαματο!

Πάντα στις επάλξεις της επικαιρότητας η λαϊκή μούσα,
αφουγκράζεται, πληροφορείται, επεξεργάζεται, αναλύει
και αποτυπώνει στο λίθινο καλεντάρι της ιστορίας, πλάι στον
τροχό που κόλλησε χοντρά και σταμάτησε να γυρίζει (από τι
πόνου!).

Το τσεκελέτο έστεκε ψηλά στο πετροβούνι
και σφουγγίζε τα μάτια του μ' ένα χρυσό μαντίλι.
«Τι έχεις μπέη που θλίβεσαι και χύνεις μαύρα δάκρυα;»
«Σα με ρωτάς κατρουγκαλε και θέλεις για να μάθεις
απόψε μου 'ρθαν γράμματα από την Ευρωλάνδη
και στάζουνε τα μάτια μου και τρέχουν μαύρα δάκρυα».

Επιρρεπής στα
συνωμοσιολογικά
σενάρια που απο-
τελούν τον κορυ-
φαίο μπούσουλα
των καιρών, η Κοκ-
κινোসκουφίτσα κα-
ταθέτει τη συντα-
ρακτική πρόβλεψη
ότι τα συνεταιράκια
της αριστερο-(ακρο)δεξιάς συγκυβέρνησης θα συνεχίζουν να
πορεύονται αγκαλίτσα μέχρι το 2022. Τόσο είναι το άθροισμα
(αριθμολογία λέμε, διαβάστε και κανένα επιστημονικό άρθρο)
των ονομάτων «Αλέξης Τσίπρας» και «Πάνος Καμμένος»!

Πάντως, καλά που υπάρχει και ο Πάνω Σκαμμένος και γελάει
λίγο το χεϊλάκι μας. Εστω και ηλίθια.

Τρία μεγάλα σύννεφα στην Ευρωλάνδη πάνε.

Το 'να φέρνει αστραπόβροντα, τ' άλλο χαλαζοβρόχια
το τρίτο το μακρύτερο φέρνει μαύρα μαντάτα.

Προχωράει το «μεγάλο ωραίο τείχος» που είχε υποσχεθεί
στους ψηφοφόρους του (με τα δικά τους λεφτά φυσικά, όχι
πολλά, μόλις καμιά εικοσαριά και κάτι μύρια) ο Ντόναλντ (ποι-
ος Ντακ ρε;). Το υπουργείο Εσωτερικής Ασφάλειας των ΗΠΑ
δημοσίευσε πρόσκληση υποβολής προσφορών και οι ενδια-
φερόμενες κατασκευαστικές εταιρίες έχουν προθεσμία μέχρι
τα τέλη Μαρτίου προκειμένου να καταθέσουν τις προτάσεις
τους. Το συμβόλαιο προβλέπει ότι το τείχος κατά μήκος των
3.144 χιλιομέτρων που χωρίζουν τις ΗΠΑ απ' το Μεξικό θα
κατασκευαστεί από μπετόν, το ύψος του θα φτάνει τα εννιά
μέτρα, τα θεμέλιά του στο έδαφος θα φθάνουν το 1,80 μ. βά-
θος και θα έχει εισόδους για πεζούς και οχήματα. Σύμφωνα
με την πρόσκληση υποβολής προσφορών, το σχεδιαζόμενο
τείχος θα πρέπει να είναι τόσο σταθερό ώστε να χρειάζεται
τουλάχιστον μια ώρα για να σπάσει με βαριοπούλα, αξίνα ή
άλλα εργαλεία και συσκευές. Σε πρώτη φάση προβλέπεται η
κατασκευή ενός δείγματος.

Θα κάνει συνέδριο και η νεολαία του ΣυΡΙΖΑ! Τι χάπια,
ναρκωτικά και αηδίες, ζάλη και τρικυμία ανέξοδα. Γροθιά στο
σύστημα, καίριο χτύπημα στον καπιταλισμό, ξεμπερδεύουμε
με το παλιό, η ελπίδα έρχεται. Πέρα από όλα τα άλλα, εδώ
έρχεται στο νου η μούσα της παράδοσης που τα παλιά καλά
χρόνια (good old times που λένε και τ' αμερικανάκια) έλεγε:
«Για φάτε, πιείτε βρε παιδιά, χαρείτε να χαρούμε / τούτο τον
χρόνο τον καλό. Τον άλλο ποιος το ξέρει / για ζούμε, για πε-
θαίνουμε, για σ' άλλο κόσμο πάμε».

Τι να 'ναι ο αχός που γίνεται κι η ταραχή η μεγάλη
μες στην πλατεία του χωριού κάτω απ' τα πλατάνια;
Τσιπροκαμμένοι थे να 'ρθουν, γι' αυτό τα αραδιάζουν
τα κάγκελα, τις κάμερες και τα ζαβιά στρουμφάκια
να τους κοιτάν, να τους φυλάν, «τιμές» να αποδίδουν
σε μια πριβέ παρέλαση, καγκελομαντρωμένη
για να κοιτάει το πόπολο, να τρέμει με το ψέμα
να τους θαρρεί ανίκητους, τρανούς, θεοσταλμένους.
Νίκο, σπα πας;

Οι ευρω-ραγ (αυτοί που πληρώνουν σε ευρώ) και οι ΕΕυρω-
παίοι (ΕΕ) λεγόμενοι, δυσφορούν που η Τουρκία τούς βγάζει
γλώσσα και θέλει να τους ξεπεράσει στις επιδόσεις του απαν-
θρωπόμετρου. Ναζί αυτοί κατά τον Ερντογάν, φασίστας εκεί-
νος κατά τους ευρωπαίους. Και φυσικά θεατής το φιλοθεάμον
και αλαλάζον κυνό. Ελλείψει άρτου, μένουν μοιραία μόνο τα
θεάματα.

Κοκκινোসκουφίτσα

Σαν πολιτική «κόζα νόστρα»

**«Δέσμευση Φλαμπου-
ράρη: Το αργότερο σε
ένα μήνα θα περάσει η τρο-
πολογία για την ΑΕΚ! - Απο-
κάλυψη του υπουργού επι-
κρατείας στο περιθώριο του
ποδοσφαιρικού τουρνουά
φιλίας και αλληλεγγύης στη
Νέα Ιωνία - Η φημολογούμενη
λύση του τελευταίου προβλή-
ματος της ΑΕΚ πριν την έκδο-
ση της οικοδομικής άδειας πή-
ρε πλέον και επίσημη μορφή.
Σε εξέλιξη είναι αυτή τη στιγμή
το ποδοσφαιρικό τουρνουά φι-
λίας και αλληλεγγύης στη Νέα
Ιωνία και εκεί δίνει το παρών ο
υπουργός επικρατείας Αλέκος
Φλαμπουράρης. Ο υπουργός
που ως γνωστόν έχει παίξει
θετικό ρόλο στην προσπάθεια
της ΑΕΚ να φτιάξει το γήπε-
δό της στον ιερό χώρο της
δεσμεύτηκε ενώπιον των πα-
λαιμάχων της ΑΕΚ και όλων
των παρευρισκομένων πως
το αργότερο σε ένα μήνα από
σήμερα θα λυθεί το πρόβλη-
μα που υπάρχει με την υψομε-
τρική μελέτη και την άρνηση
του δήμου Φιλαδέλφειας να
υπογράψει μέσω της Βουλής
της Ελλάδας. Συγκεκριμένα ο
υπουργός τόνισε: **Το αργότερο
σε ένα μήνα θα έχει λυθεί το
πρόβλημα της ΑΕΚ. Το θέμα
είναι καθαρά διαδικαστικό
και πρέπει να γίνει με τον
σωστό τρόπο. Θα γίνει με
τροπολογία που θα κατατε-
θεί και θα ψηφιστεί από την
Βουλή των Ελλήνων. Η ΑΕΚ
δικαιούται γήπεδο στη Φι-
λαδέλφεια και θα το χτίσει!».****

Μεταφέρουμε την είδηση
όπως ακριβώς δημοσιεύτηκε
στη ναυαρχίδα των διαδικτυα-
κών Μέσων του «συστήματος
Μελισσανίδη». Ο υπουργός
Επικρατείας, μέντορας και
εξ απορρήτων του πρωθυ-
πουργού Τσίπρα, πήγε σ' έναν
ασήμαντο ποδοσφαιρικό
αγώνα, για να λειτουργήσει
σαν προπαγανδιστής του Με-
λισσανίδη, επικυρώνοντας με
την παρουσία του και το «ανε-
πίσημο» ψου-ψου του όλα όσα
ο συγκεκριμένος καπιταλιστής
υποστηρίζει και κάνει το τελευ-
ταίο διάστημα.

Υποστηρίζει πως είναι όλα
έτοιμα για να ξεκινήσει να
χτίζει το γήπεδό του στη Νέα
Φιλαδέλφεια, όμως τον εμπο-
δίζει ο δήμαρχος Φιλαδέλφει-
ας-Χαλκηδόνος, που διέταξε
τις υπηρεσίες του Δήμου να
μην δώσουν την έγκριση της
μελέτης υψομέτρων, που είναι
το τελευταίο χαρτί που απο-
μένει για να βγει η άδεια. Και
δεν περιορίστηκε μόνο στις
καταγγελίες κατά της δημο-
τικής αρχής, αλλά ξαμόλυνσε
και πάλι τη γνωστή δράκα των
χούλιγκαν-μπράβων, οι οποίοι
ασχημονούν στην πόλη, δέ-
ρουν όποιον εκφέρει αντίθετη
φωνή (ακόμα και τον πρόεδρο
του δημοτικού συμβουλίου),
αποκλείουν πολιτικούς χώρους

(Κατάληψη Στρούγκα και
Λαϊκή Συνέλευση) και γενικά
προσπαθούν να σκορπίσουν
τον τρόπο στους κατοίκους
της περιοχής, υπό τα απαθή
βλέμματα της αστυνομίας
και σε ορισμένες περιπτώσεις
σε ανοιχτή συνεργασία μαζί
της, όπως έγινε την Πέμπτη 16
Μάρτη, όταν τα ΜΑΤ απαγό-
ρευσαν σε διαδήλωση αλλη-
λεγγύης στη Στρούγκα να μπει
στη Νέα Φιλαδέλφεια, ενώ την
ίδια ώρα επέτρεπε στο τρα-
μπουκαριό να αλωνίζει στην
κεντρική λεωφόρο της πόλης,
ασχημονώντας, βρίζοντας,
απειλώντας, ακόμα και ξυλο-
κοπώντας.

Με την παρουσία του και με
τη δήλωσή του ο Φλαμπου-
ράρης ήρθε να δικαιώσει όλη
αυτή τη μαφιόζικη δράση.
Εχετε δίκιο και η κυβέρνηση
γρήγορα θα σας δικαιώσει,
είναι το μήνυμα που έστειλε.
Ο ίδιος (όπως και ο Μελισσα-
νίδης) ξέρει πολύ καλά ότι η
έκδοση οικοδομικής άδειας
για το γήπεδο της οικογένειας
Μελισσανίδη δεν κολλάει στη
μελέτη υψομέτρων, που πρέ-
πει να εγκρίνει γνωμοδοτικά
ο Δήμος, αλλά στο «χοντρό»
ζήτημα του ιδιοκτησιακού. Η
εταιρία του Μελισσανίδη δεν
μπορεί να πάρει το οικοπέδο
από την Ερασιτεχνική ΑΕΚ,
όπως πολλές φορές έχουμε
αποδείξει. Οι αρμόδιες υπηρε-
σίες του ΥΠΕΝ δεν τολμούν να
υπογράψουν μια τόσο χοντρο-
κομμένη παρανομία (τηρουμέ-
νων των αναλογιών είναι στην
ουσία ίδια με το σκάνδαλο του
Βατοπεδίου), πόσο μάλλον
όταν αυτό το ζήτημα εκκρεμεί
δικαστικά, μετά από αγωγή
που έχουν καταθέσει μέλη της
Ερασιτεχνικής ΑΕΚ. Θέλουν,
όμως, πρώτον να κατασκευά-
σουν έναν εχθρό (για να στρέ-
φονται εναντίον του οι ορδές
των χούλιγκαν, αφήνοντας στο
απυρόβλητο τον Μελισσανίδη)
και, δεύτερον, να κλείσουν με
μαφιόζικη δράση το στόμα
όποιου διαμαρτύρεται και
όποιου απλά υπερασπίζεται
τη στοιχειώδη διοικητική νομι-
μότητα, όπως ο Δήμος.

Αυτή η συμπεριφορά του
μεγάρου Μαξίμου και του εκ-
προσώπου του είναι καθαρά
γκεμπελίστικη, φασιστική. Και
δε χρειάζεται να αποδείξουμε
γιατί. Δεν είναι, όμως, κεραυ-
νός εν αιθρία. Ο Φλαμπουρά-
ρης εμφανίζεται κάθε φορά
που ο Μελισσανίδης αντιμε-
τωπίζει προβλήματα και τον
βοηθά στη διαχείρισή τους.
Εμφανίζεται ως ο εγγυητής
μιας συμφωνίας που έχει γίνει
ανάμεσα στον Μελισσανίδη
και την ομάδα Τσίπρα. Κι αυτό
λέει πολλά.

Η τελευταία εμφάνισή του
ήρθε σε μια στιγμή που η δρά-
ση των χούλιγκαν-τραμπούκων
δεν απέδωσε τίποτα, εκτός
από την οργή του κόσμου
της Νέας Φιλαδέλφειας που
αισθάνεται καθημερινά την
απειλή τους. Οι τεχνικές υπη-
ρεσίες του Δήμου δεν μπο-
ρούν να του δώσουν έγκριση
της μελέτης υψομέτρων, αν
δε θέλουν να παρανομήσουν.
Και τη Στρούγκα δεν μπορεί
να τη φιμώσει, όσο κι αν τη
ζώνουν σε καθημερινή βάση
οι τραμπούκοι, όσες απαγο-
ρεύσεις διαδηλώσεων κι αν
κάνει ο Τόσκας. Το «σύστημα
Μελισσανίδη», λοιπόν, όταν εί-
δε ότι η μαφιόζικη δράση των
τραμπούκων δημιουργεί ένα
ευρύ μέτωπο αποδοκιμασίας
της (ακόμα και 21 βουλευτές
του ΣΥΡΙΖΑ έκαναν ερώτηση
στους αρμόδιους υπουργούς,
ενώ καθημερινά εκδίδονται
ανακοινώσεις και ψηφίσματα
από πολιτικές οργανώσεις,
δημοτικά συμβούλια και θε-
σμικούς φορείς), έριξε στην
πιάτσα το νέο «γλειφιτζούρι».
Χρειαζόμαστε, λένε, μια νομο-
θετική ρύθμιση που θα μας επι-
τρέψει να παρακάμψουμε το
Δήμο στο ζήτημα της μελέτης
υψομέτρων, όμως από την κυ-
βέρνηση μας είπαν να κάνου-
με λίγους μήνες υπομονή, μέ-
χρι τις αρχές του καλοκαιριού
που θα ψηφιστεί η απαραίτητη
νομοθετική ρύθμιση.

Ο Φλαμπουράρης εμφανί-
στηκε για να πει ότι δε θα χρει-
αστεί να περιμένουν μέχρι τις
αρχές του καλοκαιριού, γιατί η

ρύθμιση θα ψηφιστεί τον άλ-
λο μήνα! Η προηγούμενη φο-
ρά που εμφανίστηκε ήταν μια
βδομάδα πριν από τις εκλογές
του Σεπτεμβρίου του 2015. Πήγε
στο ΟΑΚΑ, κάθησε δίπλα στον
Μελισσανίδη και στην ανάπαυ-
λα του αγώνα είχε διάλογο με
οπαδούς, τους οποίους διαβε-
βαίωσε -σαν άλλος βουλευτής
Καλοκαιρέτας- ότι το θέμα
«ετελείωσε» και σύντομα θα
βγει η άδεια για το γήπεδο. Το
Γενάρη του 2016 δεν πήγε ο
ίδιος στην κοπή της πίτας των
παλαίμαχων, αλλά έστειλε το
διευθυντή του πολιτικού του
γραφείου να διαβεβαιώσει
ότι «το γήπεδό μας πρέπει να
γίνει στη Νέα Φιλαδέλφεια
και σύντομα θα ξεπεραστούν
τα τελευταία ζητήματα για να
προχωρήσει».

Τον Φλαμπουράρη κανέναν
δεν τον θυμάται ως ΑΕΚτζή
(όπως π.χ. τον Στρατούλη, τον
Πάντζα και άλλους), τον βρί-
σκουμε όμως την άνοιξη του
2014 να συνοδεύει τον Στρα-
τούλη σε κρυφές συναντήσεις
με τον Μελισσανίδη και το
επιτελείο του. Ο Στρατούλης
ήταν τότε βουλευτής, ο Φλα-
μπουράρης όχι. Ήταν όμως ο
«κονσιλιέρ» του Τσίπρα και μ'
αυτή την ιδιότητα συμμετείχε
στο παζάρι. Εκκλίσαν συμφω-
νία, την παρουσίασαν στον τό-
τε υπουργό Περιβάλλοντος Γ.
Μανιάτη, αυτός -σαν έτοιμος
από καιρό- την αποδέχτηκε και
ο ΣΥΡΙΖΑ ανακοίνωσε ότι θα
καταψηφίσει μεν το νομοσχέ-
διο για το Ρυθμιστικό Σχέδιο
Αθήνας-Αττικής, θα ψηφίσει
όμως τη ρύθμιση για το γήπε-
δο της ΑΕΚ! Και ποιος ανα-
κοίνωσε το αποτέλεσμα της
συμφωνίας στην αρμόδια κοι-
νοβουλευτική επιτροπή; Τρεις
βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ που
δεν ήταν μέλη της επιτροπής:
Στρατούλης, Πάντζας και Αυ-
λωνίτου. Οι υπολοιποι απλώς
έκαναν τουμπεκί.

Τους χάλασαν, όμως, τα
σχέδια οι λίγοι εύψυχοι του
Συντονιστικού Κατοίκων Νέ-
ας Φιλαδέλφειας, Νέας Χαλ-
κηδόνος και Γύρω Περιχώων.
Βγήκαν στον αγώνα, δέχτη-
καν δολοφονικές επιθέσεις
από τους χούλιγκαν-τραμπού-
κους, όμως δεν έκαναν πίσω.
Κατάφεραν να αλλάξουν το
κλίμα και -εκτός των άλλων-
να αναγκάσουν τον ΣΥΡΙΖΑ να
καταψηφίσει τη ρύθμιση. Δεν
μπορούσε να κάνει αλλιώς, κα-
θώς είχε ξεσηκωθεί σάλος και
μέσα στις γραμμές του, ακόμα
και σε ψηλό επίπεδο. Δεν είναι
τυχαίο ότι το «σύστημα Μελισ-
σανίδη» δεν έκανε τότε καμιά
καταγγελία για την αλλαγή
στάσης του ΣΥΡΙΖΑ. Η συμφω-
νία παρέμενε ισχυρή και -όπως
όλα δείχνουν- ο Φλαμπουρά-
ρης ήταν ο εγγυητής της, ως
εκπρόσωπος του Τσίπρα. Ολ'
αυτά περιγράφουν μια δράση
που προσιδιάζει σε μαφία.

Ολετήρες του αστικού περιβάλλοντος

«Οι τελευταίες εξελίξεις είναι μεγάλο πλήγμα, είναι έγκλημα κατά του αστικού περιβάλλοντος και κατά των αθηναίων πολιτών. Είναι πλήγμα στον πυρήνα του Μητροπολιτικού Πάρκου Γουδή, η θεσμοθέτηση του οποίου εκκρεμεί εδώ και δεκαετίες και το οποίο έχουν εξαγγείλει και οι δυο πιο πρόσφατοι πρωθυπουργοί, ο κ. Σημίτης και ο κ. Καραμανλής». Λάβρος ξιφουλκούσε στο δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας κατά των επεμβάσεων στο χώρο που προβλεπόταν να κατασκευαστεί το Μητροπολιτικό Πάρκο Γουδή ο επικεφαλής της «Ανοιχτής Πόλης» και πρόεδρος του ΣΥΝ, Αλέξης Τσίπρας. Μπορεί κανείς να διαβάσει περισσότερα σε ρεπορτάζ της Μ. Γαλανοπούλου στην «Αυγή», στις 23.9.2008.

Στις 20 Ιούνη της ίδιας χρονιάς, η κοινοβουλευτική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ (στην οποία δε συμμετείχε ακόμα ο νεαρός πρόεδρος του ΣΥΝ) κατήγγειλε υπουργούς της κυβέρνησης Καραμανλή ότι με το σχέδιο για την κατασκευή «Πολιτιστικού Κέντρου Ελληνικής

Αστυνομίας» «επιχειρούν να πλήξουν και άλλο το πολύπαθο Πάρκο Γουδή, να το περιορίσουν ακόμα περισσότερο και να υπονομεύσουν το μητροπολιτικό χαρακτήρα του». Και δεσμευόταν: «Θα κάνουμε ό,τι περνά από το χέρι μας ώστε να αποσυρθούν από το νομοσχέδιο οι παραπάνω ρυθμίσεις».

Επειδή η Ελλάδα είναι ένα μεγάλο χωριό, σημειώνουμε ότι ο πρώτος από τους υπουργούς που κατήγγειλε τότε ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν αυτός που έμελλε να εκλέξει πρόεδρο της Δημοκρατίας η «πρώτη φορά Αριστερά»: ο Προκόπης Παυλόπουλος. Ο Πάκης, όμως, δε δήλωσε ποτέ περιβαλλοντικά ευαίσθητος. Υπηρετής της καπιταλιστικής αδηφαγίας υπήρξε ανέκαθεν. Ο Τσίπρας, όμως, που ήταν μονίμως σκαρφαλωμένος στα κάγκελα κραυγάζοντας υπέρ του αστικού περιβάλλοντος, δέχτηκε στα τέλη της περασμένης εβδομάδας στο Μαξίμου τον Γ. Καμίνη, ποζάρισαν με βαθυστόχαστο ύφος πολεοδόμων μπροστά σε ανοιχτούς χάρτες και ανακοίνωσαν -μεταξύ πολλών άλλων- ότι το νέο γήπεδο του Πα-

ναθηναϊκού θα κατασκευαστεί σε χώρο της ενιαίας έκτασης του στοιχειωμένου Μητροπολιτικού Πάρκου Γουδή.

Αγανάκτησε ακόμα και ο συριζαίος Νίκος Μπελαβίλας (αρχιτέκτονας, διδάσκων στο ΕΜΠ) και πήγε να τους προλάβει: «Ετοιμάζεστε να ανοίξετε μία πληγή, ανάλογη με αυτή που με αβάσταχτη ελαφρότητα άνοιξε πριν 13 χρόνια η ΑΕΚ μαζί με την τότε κυβέρνηση στη Νέα Φιλαδέλφεια. Καμμία τρόικα δεν μας πιέζει για αυτό, κανένα μνημόνιο δεν έχει ως προαπαιτούμενο την καταστροφή του Μητροπολιτικού Πάρκου στο Γουδί ούτε των Ζωνών Προστασίας Υμηττού. Δεν υπάρχει καμμία δικαιολογία για αυτή την κίνηση που με περισσή ρηχότητα και άγνοια κινδύνου πάτε να δημοσιοποιήσετε σήμερα».

Ο Μπελαβίλας τους θύμισε και τι έλεγαν στο παρελθόν για την περιοχή και την τσιμεντοποίησή της, αλλά στο Μαξίμου αντιμετωπίζουν τους Μπελαβίλας ως γραφικούς ή ως χρήσιμους ηλίθιους. Η φέεστα Τσίπρα-Καμίνη με τους χάρτες πάνω στο τραπέζι συσκέψαν

του Μαξίμου είχε κανονιστεί και δε θα τη σταματούσε μια ανάρτηση του Μπελαβίλα στο facebook.

Η κίνηση έχει περισσότερο προπαγανδιστικό χαρακτήρα. Λεφτά δεν υπάρχουν, ενώ τα νομικά εμπόδια που θα πρέπει να ξεπεράσουν για να υλοποιήσουν ένα τόσο καταστροφικό σχέδιο είναι τεράστια και θ' απαιτήσουν χρόνο. Πολιτικά, όμως, τι σηματοδοτεί αυτή η κίνηση; Γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ επιλέγει να ανοίξει ένα ακόμα περιβαλλοντικό μέτωπο, στήνοντας απέναντί του ανθρώπους με τους οποίους συμπορεύτηκε για δεκαετίες; Δεν αναφερόμαστε μόνο στον Μπελαβίλα και σε τμήματα της Σχολής Αρχιτεκτόνων του ΕΜΠ, που έχουν ασχοληθεί για χρόνια με το ζήτημα (υπάρχει και η γειννίαση με την Πολυτεχνειούπολη), αλλά και σε κινήσεις πολιτών, περιβαλλοντικές ομάδες και άτομα που επίσης δραστηριοποιούνται εδώ και χρόνια με όραμά τους την κατασκευή του Μητροπολιτικού Πάρκου. Όταν υπάρχουν δικαστικές αποφάσεις για το γκρέμισμα του Μπάντμιντον (που

από προσωρινό έγινε μόνιμο), αυτοί θέλουν να «φυτέψουν» στην καρδιά του Μητροπολιτικού Πάρκου και ένα μεγάλο γήπεδο ποδοσφαίρου, καταστρέφοντας δάσος, μπαζώνοντας τον Ιλισσό, κι όλα αυτά δίπλα σε τρία νοσοκομεία!

Αν αυτή η κίνηση συνδυαστεί με το ξεπούλημα του Ελληνικού, που το έφερε η τύχη να χρειαστεί να το υπογράψει ο ΣΥΡΙΖΑ, με τη στήριξη του καταστροφικού σχεδίου του Μελισσανίδη στη Νέα Φιλαδέλφεια, με τη μεθόδευσή για το μαζικό αποχαρκτηρισμό δασών και δασικών εκτάσεων μέσω των κάλπικων Δασικών Χαρτών, με την προκλητική παράνομη (μέσω Γνωμοδότησης του ΝΣΚ) μεθόδευσή του αποχαρκτηρισμού των περιμετρικών δασών της περιοχής Ελληνικού-Αγίου Κοσμά και με μια σειρά άλλα περιβαλλο-

ντοκτόνα σχέδια (γράφουμε συνέχεια στην εφημερίδα μας γι' αυτά), αλλά και με τη διατήρηση άθιχτου ολόκληρου του μνημονιακού αντιδασικού και περιβαλλοντοκτόνου νομικού οπλοστάσιου, ο ΣΥΡΙΖΑ σβήνει τη ρετινιά του «υπερασπιστή των κορμοράνων», που του είχαν προσδώσει τα άλλα αστικά κόμματα, και αποδεικνύει ότι έχει την ίδια αντίληψη για την καπιταλιστική ανάπτυξη. Μια αντίληψη πλιάτσικου από πλευράς των καπιταλιστών, που δε σέβεται τίποτα και δε σταματά μπροστά σε τίποτα.

Ο ΣΥΡΙΖΑ σπάει τη συμμαχία του με διάφορα μικροαστικά περιβαλλοντικά κινήματα και σφυρηλατεί τη συμμαχία του με το μεγάλο κεφάλαιο. Γιατί αυτή η συμμαχία φέρνει υποστήριξη από το μιντιακό σύστημα, που το ελέγχει η κεφαλαιοκρατία, αλλά γεμίζει και τα κομματικά ταμεία.

Εκτίθενται το Ελεγκτικό Συνέδριο και ο πρώην πρόεδρός του

Οι ανακοινώσεις Τσίπρα-Καμίνη για την κατασκευή γηπέδου του Παναθηναϊκού στην καρδιά του Μητροπολιτικού Πάρκου Γουδή, και μάλιστα με διαδικασίες fast track, εκθέτουν ανεπανόρθωτα το Ελεγκτικό Συνέδριο και τον πρώην πρόεδρό του Ν. Αγγελάρα, που μέσα από διάτρητες διαδικασίες ενέκρινε τη χρηματοδότηση της επέκτασης του γηπέδου της Λεωφόρου Αλεξάνδρας από την περιφέρεια Αττικής. Δηλαδή, ενέκρινε τη χρηματοδότηση (σε εποχές σκληρής λιτότητας, μάλιστα) της επέκτασης ενός γηπέδου που πρόκειται να κατεδαφιστεί. Θυμίζουμε εν τάχει τη σκανδαλώδη αυτή υπόθεση.

Το 2013, η περιφερειακή διοίκηση Σγουρού, με γαλαζοπράσινη πλειοψηφία, ενέκρινε τη χορήγηση στον Αλαφούζο 7 εκατ. ευρώ, για να προσθέσει κερκίδες και σουίτες στο γήπεδο της Λεωφόρου. Υποτίθεται ότι θα έβαζε και ο Παναθηναϊκός (ο Αλαφούζος, δηλαδή) άλλα 7 εκατ. ευρώ.

Το Σεπτέμβριο του 2014, το Ε' Κλιμάκιο (ΣΤ' Διακοπών) του Ελεγκτικού Συνεδρίου δεν ενέκρινε τη χρηματοδότηση από την Περιφέρεια της επέκτασης του γηπέδου, με μια συγκροτημένη επιχειρηματολογία, που πέραν των υπόλοιπων ουσιαστικών λόγων, επικαλούνταν και το νόμο της διπλής ανάπλασης, σύμφωνα με τον οποίο το γήπεδο της Λεωφόρου πρέπει να γκρεμιστεί και η περιοχή να γίνει πράσινο, και να κατασκευαστεί νέο γήπεδο στο Βοτανικό.

Ο Αλαφούζος έβαλε τον Ερασιτέχνη Παναθηναϊκό να ζητήσει ανάκληση της απόφασης. Στο μεταξύ, η περιφέρεια είχε αλλάξει χέρια. Η Δούρου είχε αντικαταστήσει τον Σγουρό, ο ΣΥΡΙΖΑ την Πασοκονεοδημοκρατία. Ο Αλαφούζος συναντήθηκε με τη Δούρου, τα βρήκαν και η περιφέρεια αποφάσισε να απόσχει από τη συζήτηση της αίτησης ανάκλησης. Δηλαδή, η νέα, συριζαϊκή περιφερειακή

διοίκηση δεν υπερασπίστηκε αυτά που ως αντιπολίτευση κατήγγειλε και καταψήφισε. Αφησε τον Αλαφούζο να «παίζει μπάλα» μόνος του και χωρίς αντίπαλο. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός πως, κατά τη συνεδρίαση του VI Κλιμακίου, από την έδρα έγινε δυο φορές ερώτηση αν παρίσταται η περιφέρεια και απάντηση δεν υπήρξε.

Παρά ταύτα, και το VI Τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου ακολούθησε την ίδια γραμμή και δεν ενέκρινε τη χρηματοδότηση της μπίζνας του Αλαφούζου από την περιφέρεια. Ο Αλαφούζος υπέβαλε αίτηση αναθεώρησης της απόφασης του ΣΤ' Τμήματος, την οποία εκδίκασε η Επταμελής Μείζων Σύνοψη του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Μέχρι να εκδικαστεί η υπόθεση σ' αυτό το τελικό επίπεδο, έγιναν συγκροτημένες προπαρασκευαστικές κινήσεις διακομματικού χαρακτήρα.

Η διοίκηση Δούρου ενέγραψε το κονδύλι των 7 εκατ. ευρώ για τις σουίτες και την επιπλέον κερκίδα του Αλαφούζου στον προϋπολογισμό της περιφέρειας για το 2015, δείχνοντας έτσι με τον πιο σαφή τρόπο ότι η νέα περιφερειακή διοίκηση ως προς αυτό συμφωνεί με την προηγούμενη. Οι Σαμαροβενιζέλοι, στην τελευταία νομοθετική τους κίνηση, το νομοσχέδιο κουρελού που ψηφίστηκε παραμονή Χριστουγέννων (νόμος 4315/2014), φρόντισαν να βάλουν διάταξη με την οποία παρέτειναν κατά 10 χρόνια τη dead line για την ολοκλήρωση της διπλής παρέμβασης. Τέλος, την υπόθεση πήρε στα χέρια τον ο διορισμένος από τους Σαμαροβενιζέλους πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ο οποίος ήταν ταυτόχρονα προεδρεύων της Μείζονος Σύνοψης και εισηγητής της υπόθεσης!

Στο σκεπτικό της απόφασης αναφέρεται με νόημα ότι για τα 7 εκατ. ευρώ υπάρχει «αντίστοιχη πρόβλεψη προϋπολο-

γισμού οικονομικού έτους 2015, ο οποίος εγκρίθηκε με την 366/23.10.2014 απόφαση του Περιφερειακού Συμβουλίου». Αναφέρεται ακόμα ότι τα λεφτά δε θα πάνε στο βρόντο, γιατί υπάρχει χρόνος μέχρι να γκρεμιστεί το γήπεδο: «Το Δικαστήριο κρίνει ότι, ύστερα από την παράταση της λειτουργίας του γηπέδου με το άρθρο 10 παρ. 22 του ν. 4315/2014, ο χρόνος που καταλείπεται για τη νόμιμη λειτουργία αυτού - χωρίς να υπολογίζεται ενδεχόμενη στο μέλλον εκ νέου παράταση της λειτουργίας του - είναι επαρκής για να δικαιολογήσει τον αναπτυξιακό χαρακτήρα των προγραμματιζόμενων εργασιών αναβάθμισης των εν λόγω Αθλητικών Εγκαταστάσεων Ποδοσφαίρου (ΑΕΠ), με συνέπεια, με τη σύναψη της εν λόγω προγραμματικής σύμβασης, να μην γεννάται ζήτημα παραβίασης της αρχής της οικονομικότητας και της αποδοτικότητας»!

Εκαναν και άλλους λογικούς και νομικούς ακροβατισμούς (μέχρι και ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού «είδαν» στη χρηματοδότηση για τις σουίτες και την επιπλέον κερκίδα), αλλά εμείς μένουμε μόνο στα περι «οικονομικότητας και αποδοτικότητας». Ο Τσίπρας με τον Καμίνη λένε ότι με διαδικασίες fast track θα φτιάξουν νέο γήπεδο στο Πάρκο Γουδή! Το ΕΣ ενέκρινε την επέκταση του γηπέδου της Λεωφόρου Αλεξάνδρας με το σκεπτικό ότι αυτό θα λειτουργήσει τουλάχιστον μια δεκαετία και μπορεί να πάρει και νέα παράταση. Επομένως, το Ελεγκτικό Συνέδριο χρησιμοποιήθηκε σαν εργαλείο για να εγκριθεί η χρηματοδότηση της μπίζνας ενός καπιταλιστή με δημόσιο χρήμα. Το ίδιο το ανώτατο οικονομικό δικαστήριο είναι έκθετο στα μάτια του ελληνικού λαού (τουλάχιστον όσων θυμούνται την προκλητική απόφαση της Μείζονος Σύνοψής του). Αλλά τέτοιου είδους ευαισθησίες δεν υπάρχουν στους αστούς δικαστές.

Χάινερ Μίλερ

Η ΜΗΧΑΝΗ ΑΜΛΕΤ

περί της κοινωνικής χρησιμότητας των διανοούμενων

αννοικείωση

Ενδειξη: η αννοικείωση είναι η διαδικασία με την οποία οι άνθρωποι, οι οργανισμοί και οι χώροι αποκτούν μια νέα λειτουργία, έναν χαρακτήρα, έναν σκοπό, έναν τρόπο ζωής, έναν τρόπο σκέψης, έναν τρόπο δράσης, έναν τρόπο ύπαρξης.

www.annoikeiosi.gr

Η Μηχανή Αμλετ επιστρέφει

Πέντε χρόνια μετά την πρεμιέρα της, η εμβληματική παραγωγή με την οποία η αννοικείωση συστήθηκε στο κοινό επανέρχεται για οχτώ μόνο παραστάσεις

**Τελευταίες παραστάσεις αύριο και μεθαύριο
25 και 26 Μάρτη**

Η παράσταση έχει ξαναδουλευτεί σε αρκετούς τομείς έτσι που - χωρίς να παρεκκλίνει από την αρχική της σύλληψη ως προς το μύθο και ως προς το σχεδιασμό της δραματικής εξέλιξης - να αντανakλά τις κατακτήσεις της κολοκτιβας στον υποκριτικό και τον τεχνικό τομέα, αλλά και μια δεύτερη ανάγνωση του έργου.

Στο ανακαινισμένο νεοκλασικό της Κόντρας
Αγαθουπόλεως 65 και Αχαρνών (τηλ. 210 8675243)

Εναρξη στις 8:30μμ

Είσοδος Ελεύθερη

(απαιτείται προκράτηση στο τηλ. 6975507005)

**Μετά την παράσταση ακολουθεί συζήτηση
για το έργο, το συγγραφέα, την παράσταση**

Περισσότερα στο www.annoikeiosi.gr

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Η ΟΠΑΠ ΑΕ είναι ο μεγάλος κερδισμένος στη διαμάχη με τους πράκτορες, αφού σύμφωνα με τα μέχρι στιγμής δεδομένα η συντριπτική πλειοψηφία των πρακτόρων έχει υπογράψει τη νέα σύμβαση σύμφωνα με τις απαιτήσεις της εταιρίας.

Όπως είχαμε τονίσει σε προηγούμενα φύλλα, σχολιάζοντας τις εξελίξεις στο χώρο του αθλητικού τζόγου, οι πράκτορες είχαν να αντιμετωπίσουν, εκτός από τις επιδιώξεις του στοιχηματικού μονοπωλίου, τις διαφορετικές επιδιώξεις και τα αλληλοσυγκρουόμενα συμφέροντα ανάμεσα στους μικρούς και τους μεγάλους πράκτορες. Από το ρεπορτάζ της στήλης προκύπτει ότι αυτές οι εσωτερικές «έριδες», ήταν ο καθοριστικότερος παράγοντας που δεν επέτρεψε στους πράκτορες να αντιμετωπίσουν την επίθεση που δέχτηκαν.

Μετά το φιάσκο της απεργιακής κινητοποίησης (σύμφωνα με εκτιμήσεις, η συμμετοχή ήταν κάτω του 50%), στους κόλπους των πρακτόρων επικράτησε ο αλληλοσπαραγμός. Οι συνδικαλιστές του κλάδου ανταλλάσσουν κατηγορίες: οι μεν καταγγέλλονται ότι υπονόμισαν τον κλάδο υπέρ της ΟΠΑΠ ΑΕ και οι δε ότι επιθυμούν τη διάλυση του μονοπωλίου για να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντα ξένων στοιχηματικών εταιριών που θέλουν να επεκτείνουν τη δραστηριότητά τους στην ελληνική αγορά. Το γεγονός αυτό επιτρέπει στον Οργανισμό να υλοποιήσει απρόσκοπτα τα επιχειρηματικά του σχέδια με τη σιγουριά ότι για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα οι αντιδράσεις από την πλευρά των πρακτόρων θα είναι μηδενικές.

Η επικράτηση της ΟΠΑΠ ΑΕ συνοδεύτηκε από ένα επικοινωνιακό μπαράζ για τη «νέα εποχή» που ξεκινάει για τον αθλητικό τζόγο στην Ελλάδα, με το οποίο επιχειρείται η αντιστροφή της πραγματικότητας, αφού παρουσιάζεται η εταιρία να δρομολογεί μέτρα υπέρ των πρακτόρων. Τα δημοσιεύματα αναφέρονται σε τέσσερις κινήσεις της ΟΠΑΠ ΑΕ, οι οποίες είτε θα αυξήσουν το τζίρο και κατά συνέπεια τα έσοδα των πρακτόρων (το γεγονός ότι με τη νέα σύμβαση θα μειωθεί το ποσοστό της προμήθειας των πρακτόρων «διαφεύγει» από τους αβανταδόρους), είτε με τη μείωση των λειτουργικών εξόδων των πρακτορειών (η εταιρία Ηρων Θερμοηλεκτρική ΑΕ έχει έρθει σε συμφωνία με τον Οργανισμό και εξασφαλίζει μείωση 32% στο κόστος του ηλεκτρικού ρεύματος για τα πρακτορεία).

Ταυτόχρονα με την επικράτηση επί των πρακτόρων, ξεκίνησε και η πιλοτική εγκατάσταση των VLTs (κυλοχέρηδες) σε πρακτορεία της Αθήνας, ενώ τις επόμενες μέρες θα επεκταθεί στα πρακτορεία σε 40 νομούς, η πιλοτική εφαρμογή των Virtual Sports σε 91 πρακτορεία σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη και Γιάννενα (η πλήρης ανάπτυξη τους αναμένεται να ολοκληρωθεί αμέσως μετά το Πάσχα), καθώς και η αναβάθμιση του Πάμε Στοιχήμα live (οι παίχτες μπορούν να στοιχηματίζουν κατά τη διάρκεια ενός αγώνα). Σε απλά ελληνικά, ξεκινάει η διαδικασία εγκατάστασης μίνι καζίνο σε κάθε γειτονιά της χώρας και το «ξεπουπούλιασμα» όσων προσπαθούν να βρουν λύση στο οικονομικό τους αδιέξοδο μέσω του αθλητικού τζόγου.

Καμιά επαφή με την πραγματικότητα

Στο κενό έπεσε η επικοινωνιακή προσπάθεια της παιδικής χαράς του Μαξίμου σχετικά με την ανέγερση των γηπέδων του Παναθηναϊκού και της ΑΕΚ, αποδεικνύοντας για μια ακόμη φορά ότι οι συριζαίοι έχουν χάσει κάθε επαφή με την πραγματικότητα. Παρά την απεγνωσμένη προσπάθεια του δημοσιογραφικού εσμού να αποδείξει ότι η κυβέρνηση έχει πλάνο, σχέδιο και αποφασιστικότητα για να δρομολογηθούν άμεσα οι απαραίτητες διαδικασίες για την υλοποίηση των «οραμάτων» της «Διπλής Ανάπτυξης» και της «Αγία-Σοφιάς», το αποτέλεσμα ήταν αποκαρδιωτικό.

Η συντριπτική πλειοψηφία των πράσινων οπαδών δεν τσίμπησε, αφού γνωρίζει αφενός ότι ο Αλαφούζος «δεν έχει μαντίλι να κλάψει», οπότε δεν μπορούν να βρεθούν τα φράγκα που απαιτούνται, και αφετέρου ότι διαφωνεί ο Γιαννακόπουλος (ο ισχυρός άντρας του μπασκετικού Παναθηναϊκού αρχικά εξέφρασε την αντίθεσή του στην πρόταση για γήπεδο στο Γουδή, στη συνέχεια δήλωσε ότι θα συμμετάσχει στην προσπάθεια ανέγερσης του γηπέδου, αν οι οπαδοί του Παναθηναϊκού συμφωνήσουν με αυτή την πρόταση, και εκμεταλλεύτηκε την υπόθεση για να δείξει ότι είναι ο μοναδικός αξιόπιστος πράσινος παράγοντας και ο μοναδικός που μπορεί να ενώσει τους πράσινους).

Δεν υπάρχει λόγος να καταναλώσουμε φαίδια ουσία για να πείσουμε ότι η προσπάθεια της κυβέρνησης να εκμεταλλευτεί το θέμα του γηπέδου του Παναθηναϊκού για να αλλάξει την ατζέντα της επικαιρότητας λειτούργησε αρνητικά γι' αυτήν.

Όλα τα δεδομένα συγκλίνουν στο ότι η πρωτοβουλία για να ανοίξει το θέμα ήταν Καμίνη, ο Τσίπρας τσίμπησε, βγάζοντας τελικά μια αρνητική εικόνα που τον δείχνει σε ένα κρίσιμο σημείο της διαπραγμάτευσης για το κλείσιμο της αξιολόγησης να ασχολείται με την εξεύρεση της περιοχής που θα χτιστεί το γήπεδο μιας ΠΑΕ. Δε γνωρίζουμε γιατί ο Καμίνης επέλεξε να ασχοληθεί με το γήπεδο του Παναθηναϊκού και το θέμα της «Διπλής Ανάπτυξης», σε μια περίοδο που δεν υπάρχει η παραμικρή πίεση από τους πράσινους οπαδούς, οι οποίοι δείχνουν να έχουν συμβιβαστεί με το δεδομένο ότι όσο είναι ο Αλαφούζος στο τιμόνι της ομάδας δεν υπάρχουν πιθανότητες να ανακάμψουν αγωνιστικά οι πράσινοι και να αποκτήσουν νέο γήπεδο.

Οι κακές γλώσσες λένε ότι φιλοδοξεί να ηγηθεί της ενωμένης Κεντροαριστεράς ως πρόσωπο κοινής αποδοχής από τις κινήσεις, τα κόμματα και τα αποκόμματα που θα συμμετέχουν στο συγκεκριμένο εγχείρημα. Ανοίξε το θέμα φιλοδοξώντας ότι θα δημιουργηθεί ντόρος, θα αυξηθεί την επιρροή του στους πράσινους οπαδούς και θα ενισχυθεί το προσωπικό του προφίλ. Το μόνο που κατάφερε ήταν να αποδείξει ότι βρίσκεται σε πλήρη ταύτιση με την κυβέρνηση, αφού ούτε αυτός δείχνει να έχει επαφή με την πραγματικότητα.

Ας αφήσουμε το δήμαρχο Καμίνη στο προσωπικό του δράμα και ας δούμε τις συνέπειες της πρωθυπουργικής παρέμβασης στην περίπτωση της ΑΕΚ και στην ανέγερση της «Αγία-Σοφιάς». Το αποτέλεσμα

ήταν αρνητικό αφού τα «έγκυρα» και «λεπτομερή» ρεπορτάζ που αναφέρονταν στις συζητήσεις του Τσίπρα με τον δήμαρχο της Νέας Φιλαδέλφειας και τη διαβεβαίωση ότι η πόλη της Νέας Φιλαδέλφειας θα έχει σημαντικά οφέλη (χρηματοδότηση για υποδομές και έργα στην πόλη, χώρους πάρκινγκ κτλ.), αν ο Βασιλόπουλος υπογράψει για τα υψόμετρα προκειμένου να μην χρειαστεί να ψηφιστεί νομοθετική ρύθμιση, αντί για θετικό κλίμα δημιουργήσαν προβληματισμό στις τάξεις του κόσμου της ΑΕΚ.

Το προηγούμενο διάστημα τα «παπαγαλάκια» του Γατούλη προσπαθούσαν να πείσουν ότι όλα είναι έτοιμα για να εκδοθεί η οικοδομική άδεια και το μοναδικό εμπόδιο είναι ο Βασιλόπουλος που παρανομεί και δεν υπογράφει την υψομετρική μελέτη. Ήφαινα, ο ίδιος ο πρωθυπουργός της χώρας φέρεται να σηκώνει το τηλέφωνο και να συνομιλεί με τον Βασιλόπουλο, που «παραινόμεν» μη υπογράφοντας για τα υψόμετρα, και να του προσφέρει σημαντικά οφέλη για να ικανοποιήσει το «δίκαιο αίτημα του κόσμου της ΑΕΚ για γήπεδο στη Νέα Φιλαδέλφεια». Όσο καλοπροαίρετοι και να είναι οι κιτρινόμαυροι οπαδοί, οι εντυπώσεις από μια τόσο κακοστημένη επικοινωνιακή προσπάθεια μόνο αρνητικές θα μπορούσαν να είναι. Αν στα παραπάνω προσθέσουμε ότι η κυβέρνηση έχει «έτοιμη» νομοθετική ρύθμιση, η οποία σύμφωνα με τα δημοσιεύματα στις φίλες προσκεείμενες στον Γατούλη φυλλάδες αναμένεται να ψηφιστεί εντός του καλοκαιριού, μπορούμε να καταλάβουμε τη δυσάρεσκεια στις τάξεις των κιτρινόμαυρων οπαδών.

Κος Πάπιας
 papias@eksegersi.gr

ΥΓ. Σύμφωνα με πληροφορίες από το χώρο των οργανωμένων οπαδών του ΠΑΟΚ, ο Σαββίδης ακολουθώντας το παράδειγμα των αθηναίων συναδέλφων του προσπαθεί να εξασφαλίσει επιπλέον στρέμματα στη Θέρμη για να φτιάξει ειδικό κέντρο στο οποίο θα γίνεται η προετοιμασία ομάδων από τη Ρωσία. Όπως λέει και ο λαός, «έμαθαν πως πηδιάμαστε, ήρθαν να πάρουν μάτι»...

ΣΙΝΕΜΑ

ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΚΑΡΑ

Το κρύο της Τραπεζούντας

Η νέα ταινία του Μουσταφά Καρά αποτέλεσε και την υποψηφιότητα της Τουρκίας για το Οσκαρ Καλύτερης Ξενόγλωσσας Ταινίας 2016.

Σε ένα απομακρυσμένο χωριό στα βουνά της Τραπεζούντας, ένας άντρας με τη γριά μάνα του, την εξουθενωμένη γυναίκα του και τα παιδιά του ζουν σε ένα πολύ φτωχικό σπίτι, σε μια καλύβα. Τα λίγα ζωντανά τους φτάνουν ίσα ίσα για να τους προσφέρουν τα ελάχιστα για να μη πεθάνουν. Κι ενώ όλη η οικογένεια παρακαλά τον άντρα να πάει να δουλέψει στο κοντινό ορυχείο, όπως όλοι, μιας κι έχουν και χρέη να πληρώσουν, αυτός επιμένει να ψάχνει καθημερινά στο βουνό για μια φλέβα χρυσού, που θα τους λύσει το πρόβλημα μια για πάντα.

ΞΑΒΙΕ ΝΤΟΛΑΝ

Ακριβώς το τέλος του κόσμου

Ο νεαρός σκηνοθέτης από τον Καναδά (Mommy) επιστρέφει με μια καινούρια ταινία που εστιάζει στη δυσκολία των ανθρώπων να ακούσουν και να αγαπήσουν. Η ανάγκη για κατανόηση και αγάπη διαπερνά όλες τις μέχρι τώρα ταινίες του Ντολάν.

Ενας συγγραφέας, μετά από δώδεκα χρόνια απουσίας, επιστρέφει στο σπίτι του γιατί θέλει να ανακοινώσει κάτι πολύ σοβαρό στην οικογένειά του. Όλο το απόγευμα ψάχνει μια αφορμή, την κατάλληλη ατμόσφαιρα ή μια σχετικά ήσυχη συνθήκη ώστε να τους μιλήσει. Ο χρόνος κυλά με την οικογένεια να βρίσκεται συνεχώς σε ένταση, με μικροτσακωμούς, προβλήματα από το παρελθόν, γκρίνια κλπ. Όλες οι απόπειρες του συγγραφέα να τους μιλήσει γι' αυτό που ήθελε αποτυγχάνουν παταγωδώς, επειδή κανένας δε βρίσκεται πραγματικά εκεί για να του δώσει σημασία.

Η ταινία έχει κερδίσει το Μεγάλο Βραβείο στο Φεστιβάλ των Κανών και Σεζάρ Σκηνοθεσίας.

ΓΙΑΝΝΗ ΣΑΚΑΡΙΔΗ

America square

Στη δεύτερη μεγάλου μήκους του ταινία ο σκηνοθέτης του «Wild Duck» προσπαθεί να αποτυπώσει τη σύνθετη κοινωνική πραγματικότητα γύρω από την πλατεία Αμερικής.

Ο Μπίλι είναι ένας σαραντάρης tattoo artist, που έχασε εδώ και καιρό την ευκαιρία να «την κάνει», η γνωριμία του όμως με την Τερέζα από την Αφρική θα είναι καθοριστική για αυτά που θα «χτυπήσει» από δω και πέρα στο κορμί του και το κορμί των άλλων. Ο Νάκος, ένας άνεργος που έχει πατήσει τα 30 και ζει ακόμη με τους γονείς του, θα βρει νόημα στην ευκολία του ρατσισμού και εμπνευσμένος από «κινηματογραφικά» σχέδια εξόντωσης των αλλοδαπών θα σχεδιάσει το δικό του. Ο Ταρέκ, πρόσφυγας από τη Συρία, προσπαθεί να βρει τον πιο σίγουρο τρόπο για να φύγει από τη χώρα μαζί με τη δεκάχρονη κόρη του.

Τσίπρας και Καμίνης συσκέπτονται (λέμε τώρα) για να καταλήξουν στο χώρο ανέγερσης του νέου γηπέδου του Παναθηναϊκού. Παραφράζοντας τη λαϊκή ρήση η στήλη αναφωνεί: «χώροι υπάρχουν, λεφτά δεν υπάρχουν».

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

**Λίγα γαρούφαλα απομένουνε στις γλάστρες
Στον κάμπο θα 'χουν κιόλας οργώσει τη γης
Ρίχνουν το σπόρο
Έχουν μαζέψει τις ελιές
Ολα ετοιμάζονται για το χειμώνα**

**Κι εγώ γεμάτος από την απουσία σου
Φορτωμένος με την ανυπομονησία των μεγάλων τα-
ξιδίων
Περιμένω σαν αγκυροβολημένο φορτηγό
Μέσα στην Προύσα
(Ν. Χικμέτ: «Λίγα γαρούφαλα»)**

**Είτε ανασχηματισμός, είτε εκλογές, με ποιων τη σάρ-
κα «δένεται τ' ατσάλι»;**

► «Κλιμακώνουμε τον αγώνα απέναντι στην ενιαία επίθεση κυβέρνησης, κεφαλαίου, ΕΕ». Αυτό είναι... σύνθημα του ΠΑ-ΜΕ. Πλέον η κλιμάκωση γίνεται σύνθημα. Πιο εύκολο, βλέπεις...

► Στο ψυγείο εκατόν τριάντα χιλιάδες (130.000) επικουρικές συντάξεις. Από πότε; Απ' το Γενάρη του 2015. Και με-τά την ψύξη έρχεται ο κόφτης να θερμάνει την κατάσταση.

► «Ακαδημαϊκά Συμβούλια Εκπαίδευσης» εξήγγειλε ο υπουργός Γαβρόγλου από τη Φλώρινα. Α.Σ.Ε. καλύτερα...

► Προσοχή στον χαρακτηρι-σμό «υπεύθυνος πολίτης»... (www.tovima.gr/politics/article/?aid=868700).

► Είπε η Σπυράκη: «Ο Κ. Μητσο-τάκης θα κάνει πράξη τα ιδιωτι-κά Πανεπιστήμια». She means, it's only money, isn't it?

► Παραδοχή Καρτερού (στην ηλεκτρονική ΑΥΓΗ, 19/3/2017). «Εμείς άλλα λέγαμε και άλλα κάνουμε». Και προσθέτει και τον «πόνο ψυχής»: «Σε πάρα πολλά πράγματα το ήπιαμε, και το πί-νουμε, το πικρό ποτήρι». Υπογρά-φουνε και κλαίνε, υπογραφή και θρήνος. Ουσί!

► Συμφωνεί, συμφωνούν = χάνω, χάνεις, χάνει, χάνουμε...

► Σε τι ακριβώς συνίσταται ο «αγωνιστικός γιορτασμός» του Κιλελέρ; Γιατί απ' ό,τι (δεν) συμ-βαίνει δεν βγαίνει κάποιο τέτοιο συμπέρασμα...

► Καθόρισε ή δεν καθόρισε την

ΟΛΗ πορεία του Περισσού - από τα '74 και πέρα - η υπογρα-φή (μετανοίας) του Χ. Φλωράκη τον Οκτώβρη του 1974; Σαφής η απάντηση.

► Αι έθνοπλοι δυνάμεις.

► Πως τόλεγε ο Sakis; Αντεξα... «Ο τουρισμός άντεξε και έδω-σε την ώθηση που χρειάζεται η οικονομία». Παπαριά του Αλέξη (Τσίπρα) παρούσης της υπουρ-γού Τουρισμού Ε. Κουντουρά κατά τη διάρκεια συνάντησης με την αντιπροσωπεία του ΣΕΤΕ (καπιταλιστές του τουρισμού). Περηφάνεια (βλέπεις είναι και η επέτειος κοντά) για τη «βαριά βιομηχανία» της Ελλάδας (κατ' ευφημισμόν...).

► Nazis raus!

► Γαβρόγλου: ανακοίνωσε και 'μύρια για τα ΑΕΙ (πάρε κόσμε...).

► «Θετική η απόφαση του Eurogroup» - Γ. Δραγασάκης. Ευρωλιγυρισμός.

► Απουσία λόγω τεχνικών (λογω-τεχνικών) προβλημάτων.

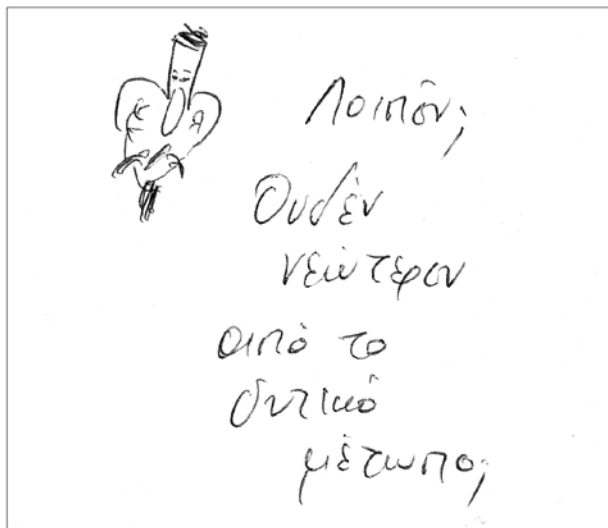
► Ζεύς εσθ', ίν' ειδήξ, Ζεύς, ο τήσδε γης κρατών, Ζεύς, ω δέ-δοκται ταύθ': υπηρετώ δ' εγώ (Οδυσσεύς προς Φιλοκτήτη).

► Βατοπέδιο; Απεδόθησαν άπα-ντες «άμωμοι» στην κοινωνία...

► Ανοιξη μύριζα, νέα μέτρα σύ-ριζα.

► 'Σωραίος (εκ του είσαι ωραίος ή «Σωραίος»).

► Φλεβάρης 2017: 1.095.866 άνεργοι (and counting...). Επίδο-

Πηγαίνετε ο Τζαντζόκορος

μα ανεργίας: 157.000. Ιδού ποιοι πληρώνουν την καπιταλιστική κρίση (διάβαζε κινεζοποίηση).

► Τόπε, ρε, ο Πάκης; Ενωμένοι σφειλούμε να βγούμε από τη βαθιά κρίση. Εμ, τι, άδικα παίρ-νει τα μικικίνια και έχει τις... διευκολύνσεις;

► Ενα τραγούδι, για νάν' τραγού-δι, πρέπει να έχει λόγια απλά.

► Γαλλία: ντιμπέιτ υποψηφίων: επί... Μακρόν;

► «Είναι ζήτημα λίγων εβδομά-δων να έχουμε καλά νέα για το χρέος» - Α. Τσίπρας, 12/11/2016. Βουνό γίναν τα «καλά νέα». Σω-ρός που μας έπνιξε...

► Χέρνιπτρον.

► Ψόφησε ο Ρόκ(ε)φέλερ. Ο Δρακουμέλ ζει!

► The lady is a Trump (Ivanka).

► «Αχέρων», αχ! ο (γ)έρων Βέλ-τσος.

► Το μόνο, λοιπόν, που μένει υπό αμφισβήτηση, είναι η ορθογρα-φία. Βατο-πέδι ή Βατό παιδί...

► Νάτος και ο «κουρα-σμένος πρωθυπουργός» (www.tovima.gr/opinions/article/?aid=868815). Απλώς τούτος δω δεν είναι... δάμαλος.

► Εγώ Γραικός γεννήθηκα, Γραι-κός θε να πεθάνω (η ελληνικό-τητα των Ελλήνων και άλλες επίσημες ιστορίες...).

► «Η ανοδική πορεία των τιμών των τροφίμων και των καυσίμων ανεβάζει το ποσοστό πληθω-ρισμού στο Ην. Βασίλειο στο 2.3%» - «υψηλότερο από τον Ιανουάριο - 1.8% - και το πιο υψηλό από τον Σεπτέμβριο του 2013» (από την ηλεκτρονική έκ-δοση του Guardian, 21-3-2017). Περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων ο λόγος...

► Ταξιδεύεις από χώρες όπου υπάρχει μουσουλμανική πλει-οψηφία προς Ην. Βασίλειο και θέλεις να έχεις ηλεκτρονικές συσκευές στο αεροπλάνο; Αμ,

δε... Φρόντισε - και γι' αυτό - ο... Τρόμπας...

► Μπορεί ο Μακ Γκίνες να ερ-γάστηκε για την «ειρήνη» στη Β. Ιρλανδία», όμως πόσοι προθυ-μοποιήθηκαν να τον ακολουθή-σουν;

► Επιπλέον, υπάρχουν και τα συλλυπητήρια της βρετανίδας βασίλισσας...

► Ποια μεγάλη εβδομάδα των παθών; Εδώ ΚΑΘΕ μέρα είναι μέρα παθών.

► Παγκόσμια Ημέρα Ποίη-σης Ανεξαιρέτως. Αλλη μια... Π.Η.Π.Α.

► Ως πότε παλληκάρια θα ζώ-μεν στα στενά (μονοπάτια του φόβου);

► Πρόκληση! «Ο πρωθυπουργός Αλ. Τσίπρας θα εγκαινιάσει την προσεχή Δευτέρα στις 12:00 το μεσημέρι τη μόνιμη έκθεση Νίκος Μπελογιάννης που βρί-σκεται στο σπίτι του αγωνιστή, στελέχους του ΚΚΕ, στη γενέτει-ρά του, την Αμαλιάδα».

► Αλλά ΚΑΙ στα Ιεροσόλημα (πρωτεύουσα των σιωνιστών κατά Τσίπραν).

Αηδία!

► Εμετός!

► Χάιλ Coca-Cola!

► Χάιλ του κόσμου η συφιλίδα!

► Και το ανεκδοτάκι: «Η Ελλάδα στηρίζει την εδαφική ακεραιότη-τα της Ουκρανίας». Χα!

► Τρίζουν

Οι θρόνοι

Σπάνε

Αλυσίδες.

Ορθοί

Στον αγώνα

Εμείς.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Με πανηγυρικό τρόπο η «Αυγή» («Νυστέρι στη διαφθορά»), πιο... σεμνά η «Εποχή» («Οι ασθενείς της υγείας στο τραπέζι της εξεταστικής»), υλοποιούν τον προπαγανδιστικό σχεδιασμό του επιτελείου του Μαξίμου. Καταρχάς, προσπαθούν ν' αλλά-ξουν την πολιτική ατζέντα: κύριο θέμα η εξεταστική επιτροπή για την Υγεία, που ανακοίνωσε ο Τσίπρας στη Βουλή. Ούτε η αξιολόγηση που ακόμα δεν έκλεισε, ούτε τα νέα αντιλαϊκά μέτρα στα οποία έχουν συμφωνήσει (πετσόκομμα αφορολό-γητου και συντάξεων, επέκταση του Μνημόνιου μετά το 2018 κτλ.). Αλλά και στην Υγεία να περιοριστούμε, η εξεταστική για το παρελθόν είναι που λείπει; Θα προσλάβει γιατρούς και νο-σηλεύτες η εξεταστική; Θα ανοίξει τα κλειστά κρεβάτια στις ΜΕΘ; Θα περιορίσει την αθλιότητα που βασιλεύει σε όλες τις βαθμίδες του δημόσιου συστήματος Υγείας;

◆ Τη φωτογραφία την ανασύραμε από ένα πακέτο παρόμοι-ων φωτογραφιών. Σχεδόν καθημερινά, σε κάποιο μέρος της χώρας, βλέπουμε συμβασισόχους να διαμαρτύρονται ζητώ-ντας την παράταση των συμβάσεών τους. Οι εργαζόμενοι που απεικονίζονται στη φωτογραφία ανήκουν στο Φορέα Δι-αχείρισης Στερεών Αποβλήτων Κεντρικής Μακεδονίας, είχαν προσληφθεί το Δεκέμβρη του 2014 και παρά την ψήφιση σχε-τικής διάταξης από τον Βερναρδάκη για παράταση όλων των συμβάσεων, απολύθηκαν, καθώς πολλοί δήμαρχοι αρνούνται να εφαρμόσουν το νόμο. Ετσι, εργαζόμενοι μετατρέπονται σε μπαλάκι του πινγκ πονγκ ανάμεσα στους υπουργούς του ΣΥΡΙΖΑ και τους γαλαζοπράσινους δημάρχους.

◆ Εδώ δε χωράει πλάκα για τον κυρ-Αλέκο με το φρέντο. Εδώ έπεσαν και εξακολουθούν να πέφτουν κορμιά. Και ο Φλαμπου-ράρης ποζάρει με κάτι παλαιμάχους ποδοσφαιριστές της ΑΕΚ, φέρνοντάς μας μνήμες από τις κινηματογραφικά εκπληκτικές αντιστίξεις που έκανε ο Φράνσις Φορντ Κόπολα στην τριλογία του «Ο Νονός». Την ώρα που ο αρχιμαφιόζος συμμετέχει σε μια βάπτιση και δίνει όρκους πίστης στην αγία τριάδα, οι άνδρες του καθαρίζουν σε παράλληλες ενέργειες τους αντιπάλους του. Την ώρα που ο Φλαμπουράρης ποζάρει με τα λάβαρα της ΑΕΚ, οι μπράβοι του Μελισσανίδη, με τις πλάτες των ΜΑΤ του Τόσκα, «καθαρίζουν» στη Νέα Φιλαδέλφεια.

18ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΓΑΛΛΟΦΩΝΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Το Φεστιβάλ Γαλλόφωνου Κινηματογράφου για πρώτη φορά φιλοξενείται ταυτόχρονα σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Από την Πέμπτη 23 ως και την Τετάρτη 29 Μαρτίου 2017, το 18ο ΦΓΚ -που εκπροσωπείται φέτος από το Βέλγιο, τον Καναδά, το Λουξεμβούργο, το Μαρόκο, την Τσέχικη Δημοκρατία, την Ελβετία και την Τυνησία- θα παρουσιάσει προβολές, σεμινάρια και συνοδευτικές εκδηλώσεις, στην Αθήνα, στην Αίθουσα Θόδωρος Αγγελόπουλος του Γαλλικού Ινστιτούτου και στις αίθουσες Δαναός και Αστορ, και στη Θεσσα-λονίκη, στην αίθουσα Παύλος Ζάννας.

Ελένη Π.

Σιγά μη στάξει η ουρά του γαϊδάρου

Η μόνη που δεν αντέδρασε στην άκρως προσβλητική δήλωση του Ντεϊσελμπλούμ ήταν αυτή την οποία κατεξοχήν φωτογράφιζε: η ελληνική κυβέρνηση. Αντίθετα, με δριμύτητα αντέδρασαν Ισπανοί και Ιταλοί. Κι αυτό δεν είναι τυχαίο. Η ελληνική κυβέρνηση θεωρεί τελευταία τον Ντεϊσελμπλούμ «φιλέλληνα», που τη διευκολύνει στις διαπραγματεύσεις για το τέταρτο Μνημόνιο, ενώ η ιταλική και η ισπανική κυβέρνηση θα ήθελαν να αντικατασταθεί ο Ντεϊσελμπλούμ από τον Παντοάν (η Ιταλία) ή τον Ντε Γκίντος (η Ισπανία).

Ο ίδιος ο Ντεϊσελμπλούμ δίνει μάχη για να διατηρήσει το πόστο του προέδρου του Eurogroup, ώστε αυτό να λειτουργήσει και σαν εκβιασμός πάνω στον Ρούτε για να ξαναπάρει το Εργατικό Κόμμα (που συνετρίβη στις πρόσφατες ολλανδικές εκλογές) στη συμμαχική κυβέρνηση που θα φτιάξει. Γι' αυτό και επέλεξε μια μεγάλη γερμανική εφημερίδα για να πει όσα είπε, θυμίζοντας τα παλαιότερα ρατσιστικά-ιμπεριαλιστικά παραληρήματα γερμανικών φυλλάδων όπως η Bild. Είπε, λοιπόν, στη Frankfurter Allgemeine Zeitung (φροντίζοντας να διαρρεύσει το σχετικό απόσπασμα στους Financial Times): «Κατά τη διάρκεια της κρίσης του ευρώ, οι χώρες του βορρά είχαν δείξει αλληλεγγύη προς τις χώρες που είχαν επηρεαστεί από την κρίση. Ως σοσιαλδημοκράτης προσοδίδω εξαιρετική σημασία στην αλληλεγγύη. Όμως υπάρχουν και υποχρεώσεις. Δεν μπορείς να δαπανάς όλα τα χρήματα σε ποτά και σε γυναίκες και μετά να ζητάς βοήθεια».

Ο πρώτος που του την έπεσε ήταν ο πρόεδρος της ευρωμάδας των σοσιαλδημοκρατών, Τζιάνι Πιτέλα, που τον αντιμετώπισε περίπου σαν... ντροπή της σοσιαλδημοκρατίας. Αφού χαρακτήρισε τις δηλώσεις «ντροπιαστικές και σοκαριστικές», μπήκε στο «ζουμί» τονίζοντας: «Δεν είναι η πρώτη φορά που ο Ντεϊσελμπλούμ εκφράζει απόψεις οι οποίες είναι ανοιχτά αντίθετες με τη γραμμή της ευρωπαϊκής προοδευτικής οικογένειας. Πραγματικά αναρωτιέμαι αν ένα άτομο που έχει τέτοιες απόψεις μπορεί να θεωρείται ακόμα κατάλληλο για πρόεδρος του Eurogroup».

Ακολούθησε μια ομοβροντία από ισπανούς ευρωβουλευτές, για να βάλει το κερασάκι στην τούρτα ο Ματέο Ρέντσι, που μέσω Ντεϊσελμπλούμ

την έπεσε στον Σόιμπλε, γράφοντας ένα διακηρυκτικό χαρακτηρισμό στο facebook: «Ο Πρόεδρος του Eurogroup, Γερούν Ντεϊσελμπλουμ έχασε μια καλή ευκαιρία να σωπήσει. Σε συνέντευξή του σε γερμανική εφημερίδα προτίμησε να πει ηλίθια αστεία -δεν βρίσκω καλύτερο όρο- ενάντια στις χώρες της Νότιας Ευρώπης, όπως η Ιταλία και η Ισπανία (σ.σ. την Ελλάδα την ξέχασε, σκόπιμα). Νομίζω πως άνθρωποι σαν τον Ντεϊσελμπλουμ, που ανήκουν

στο Ευρωπαϊκό Σοσιαλιστικό Κόμμα, **δεν αξίζουν να κατέχουν τη θέση που έχουν**. Είναι καλύτερο να παραιτηθεί. Γι' αυτόν αλλά και για την αξιοπιστία των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων. Αν θέλει να προσβάλει την Ιταλία να το κάνει στο Sports Bar στην αυλή του, όχι με τον θεσμικό του ρόλο. Και πιστεύω πως **η πρότασή μας για τις πρωτογενείς θέσεις ευθύνης στην Ευρώπη** είναι απαραίτητη και ελπίζω να στηρίζεται από όλους (...) Υπάρ-

Ες αύριον τα σπουδαία...

Ο διεθνής αστικός Τύπος, πιστός στην παραπολιτική (αν όχι σκανδαλοθηρική) διάσταση της «ενημέρωσης» που υπηρετεί, έμεινε στα εξωτερικά στοιχεία της συνάντησης Τραμπ-Μέρκελ στην Ουάσινγκτον. Στο επιτηδευμένα βλοσυρό ύφος του Τραμπ, στην άρνησή του να κάνει μια χειραψία ακόμα, που τη ζητούσαν οι φωτορεπόρτερ και την πρότεινε η Μέρκελ, στο «ποστάρισμά» του στο twitter για τα λεφτά που χρωστάει η Γερμανία στο NATO κτλ. Δε διαβάσαμε ρεπορτάζ ουσίας για τη συνάντηση των επικεφαλής των δύο ισχυρότερων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων της «δυτικής συμμαχίας».

Το πιθανότερο είναι να μην υπήρξαν συζητήσεις ουσίας, αλλά η συνάντηση να έμεινε στο επίπεδο της «αναγνώρισης». Αλλωστε, συζητήσεις ουσίας γίνονται αφότου τις προετοιμάσουν καλά τα επιτελεία των δύο ιμπεριαλιστικών δυνάμεων. Και στην προκείμενη περίπτωση ο χρόνος ήταν πολύ λίγος για να γίνουν ουσιαστικές προετοιμασίες, που θα καθόριζαν μια ενδεχομένως νέα σχέση ανάμεσα στις ΗΠΑ και τη Γερμανία. Αλλωστε, ο μεν Τραμπ είναι φρεσκοεκλεγμένος πρόεδρος, η δε Μέρκελ διάγει τους τελευταίους μήνες της τρίτης θητείας της ως καγκελαρίου και τον ερχόμενο Σεπτέμβρη θα διεκδικήσει μια τέταρτη, ίσως την πιο δύσκολη, αφού απέναντί της έχει τον (μέχρι στιγμής) ανερχόμενο αστέρα της γερμανικής σοσιαλδημοκρατίας Μάρτιν Σουλτς.

Τα σπουδαία, λοιπόν, πρέπει να περιμένουν. Και μάλλον δε θα ξεκαθαριστούν ούτε το Μάη, όταν ο Τραμπ θα πραγματοποιήσει το πρώτο ταξίδι του στην Ευρώπη, για να συμμετάσχει στην ετήσια σύνοδο κορυφής του NATO. Μέχρι τότε η διοίκηση Τραμπ θα έχει αποσαφηνίσει περισσότερο τις προτεραιότητές της, δε νομίζουμε όμως ότι θα ζητήσει τη διάλυση του... παρωχημένου NATO, όπως έλεγε προεκλογικά ο Τραμπ.

χουν ηγέτες στην Ευρώπη που αγωνίζονται **για να κερδίσουν την ψήφο των στενών συγγενών**: είναι καιρός να υπάρξει περισσότερη δημοκρατία παντού. Κατά τη διάρκεια της εβδομάδας για τη Συνθήκη της Ρώμης θα εργαστούμε όλοι για μια Ευρώπη της Δημοκρατίας και όχι της γραφειοκρατίας».

Ο Ντεϊσελμπλούμ, αφού δήλωσε ότι «δε θα απολογηθεί», έκανε το καθιερωμένο σε τέτοιες περιπτώσεις μάζεμα: «Μην προσβάλλετε, δεν πρόκειται για μία χώρα, αλλά για όλες τις χώρες μας. Και η Ολλανδία απέτυχε πριν από κάποια χρόνια να τηρήσει τους συμφωνημένους οικονομικούς κανόνες. Δε βλέπω καμιά σύγκρουση ανάμεσα σε περιοχές της Ευρωζώνης».

Προφανώς γνωρίζει ότι έχει τη στήριξη της Γερμανίας για να παραμείνει στο πόστο του. Ο Σόιμπλε, που ρωτήθηκε σχετικά στις αρχές της εβδομάδας στις Βρυξέλλες, απάντησε με νόημα ότι η θητεία του Ντεϊσελμπλούμ λήγει το Δεκέμβρη του 2018. Επειδή το Eurogroup είναι άτυπο όργανο, δεν υπάρχουν θεσμικοί κανόνες για την προεδρία του. Και ο Ντεϊσελμπλούμ και ο Γιούνκερ, που ήταν πρόεδρος πριν απ' αυτόν, είχαν την ιδιότητα του υπουργού Οικονομικών της χώρας τους. Δεν υπάρχει καμιά ρητή υποχρέωση, όμως, ότι δεν μπορεί κάποιος να παραμείνει πρόεδρος, αν πάψει να έχει την ιδιότητα του υπουργού Οικονομικών.

Ο Ντεϊσελμπλούμ θέλει το πόστο, για να πιέσει εμμέσως τον Ρούτε να τον ξανακάνει υπουργό Οικονομικών της Ολλανδίας ή -αν δεν το πετύχει αυτό- για να έχει ένα προβλεβόμενο πόστο στην ΕΕ. Γι' αυτό γλείφει τόσο χυδαία τους Γερμανούς, αναπαράγοντας τα ρατσιστικά-νεοφιλελεύθερα ιδεολογήματά τους. Φυσικά, θα γίνει παζάρι. Και ο Σόιμπλε, που έχει κυρίαρχο ρόλο στο Eurogroup, ή θα επιβάλει τον Ντεϊσελμπλούμ ή θα τον πετάξει στον σκουπιδοτενεκέ, επιβάλλοντας κάποιο άλλο, αφού προηγουμένως πάρει ανταλλάγματα για την «υποχώρησή» του. Ετσι παίζεται το παιχνίδι στα ιμπεριαλιστικά διαβούλια. Πάντως, αν πετάξει τον Ντεϊσελμπλούμ, δύσκολα θα δώσει το πόστο στον Παντοάν, που είναι άνθρωπος του Ρέντσι. Θα ρίξει το βάρος του υπέρ του Λουίς Ντε Γκίντος, που ανήκει στο κόμμα και την κυβέρνηση του πιστού στους Γερμανούς Μαριάνο Ραχόι.

βαθύ κόκκινο

Αρετή η αμορφωσιά

Η κ. Πέπη Ραγκούση (της γνωστής εκ Πάρου οικογένειας που έχει έως τώρα κοσμήσει την αστική πολιτική με δύο εκλεκτά τέκνα της, τον Γιάννη Ραγκούση και την Αννα-Ραγκούση-Νταλάρα, αδελφή της Πέπης) είναι αρθρογράφος στα «Νέα». Μη φανταστείτε τίποτα βαθυστόχαστα πράγματα. Κάπου μεταξύ δωδεκάποντης γόβας και ξεκατινιάσματος με τη Βίσση (επειδή έθιξε τον γαμπρό της) κινείται η αρθρογραφία της.

Και πάντοτε με ένα μίσος για οτιδήποτε το αριστερό. Και με μίσος για τον ΣΥΡΙΖΑ, όχι γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ έχει σχέση με την αριστερά, αλλά γιατί η Ραγκούση είναι πιστή υπάλληλος του Ψυχάρη (και ένθερμη θαυμάστρια του Σημίτη). Καμιά φορά, όμως, όταν οι φανατικοί αντικομμουνιστές θέλουν ν' απλώσουν τα πόδια τους πέρα από το πάπλωμα της ημιμάθειάς τους (μπορείς να την πεις και αμορφωσιά), δεν αποφεύγουν τη γελοιοότητα, παρά το στιλπνό ύφος του λόγου που χρησιμοποιούν.

Εγραψε, λοιπόν, προ ημερών η μαντάμ Πέπη, ψέγοντας τη σημερινή κυβέρνηση (τη Τζάκρη συγκεκριμένα): «Είναι αυτή η άποψη που έχουν οι συριζανελίτες - απ' όπου κι αν προέρχονται - περί εργασίας, μορφών ανάπτυξης και επιχειρηματικότητας. Τόσο σύγχρονη και φρέσκια όσο και το “Πώς δενότανε τ' ατσάλι”, το έπος του σοβιετικού κινηματογράφου, παραγωγής 1942. Όταν, δηλαδή, ο ανειδίκευτος εργάτης έχαιρε μέγιστης κομματικής εκτίμησης».

Η Ραγκούση δεν ξέρει ότι το «Πως δενότανε τ' ατσάλι» είναι αυτοβιογραφικό μυθιστόρημα του Νικολάι Οστρόφσκι, που δεν αναφέρεται στην οικοδόμηση της σοσιαλιστικής βιομηχανίας, αλλά στα πρώτα χρόνια μετά την Οκτωβριανή Επανάσταση, στον εμφύλιο πόλεμο και στην προσπάθεια να εδραιωθεί η σοβιετική εξουσία. Η Ραγκούση προφανώς δεν έχει δει ούτε την ομώνυμη ταινία που γύρισε ο σπουδαίος Μαρκ Ντονσκόι το 1942. Κάπου κάτι διάβασε ή πήρε τ' αυτί της, «γκουγκλάρισε» τον τίτλο, είδε βιαστικά ότι υπάρχει τέτοια ταινία και σου λέει: αφού μιλάει για ατσάλι, στην οικοδόμηση της βιομηχανίας θα αναφέρεται.

Και τι να πεις για τον ανειδίκευτο εργάτη που «έχει μεγίστης κομματικής εκτίμησης»; Οποιος έχει στοιχειώδη επαφή με την περίοδο της σοσιαλιστικής οικοδόμησης στην ΕΣΣΔ γνωρίζει την προσπάθεια που καταβαλλόταν για να μην υπάρχουν ανειδίκευτοι εργάτες. Για το διάβασμα που έριχναν -στις πιο αντιξοές συνθήκες- τα εργατικά στελέχη του κόμματος ώστε να μπορέσουν να ανεβάσουν την ειδικεισή τους, ν' αποκτήσουν γνώσεις μηχανικών κτλ.

Αν σχολιάζουμε αυτή την εκδήλωση αμορφωσιάς μιας αστής δημοσιογράφου που το παίζει σπουδαία είναι γιατί μας δίνει την ευκαιρία να μιλήσουμε για το ρόλο που παίζουν όλοι αυτοί οι αμόρφωτοι ή μισομορφωμένοι της αστικής δημοσιογραφίας, που έτυχε να γράφουν καλούτσικα και «γλείφοντας, έρποντας και με τα κέρατά τους» κατάφεραν να πιάσουν πόστα στα διάφορα Συγκροτήματα, δημιουργώντας γύρω από τον εαυτό τους ένα μύθο. Από το βάθρο αυτού του μύθου κουνάνε το χέρι σε όλο τον κόσμο. Για τους περισσότερους απ' αυτούς ισχύει κάτι που έλεγε ο αλησμόνητος Γιάννης Σκαρίμπας: είναι σαν φουσκωμένα μπαλόνια που ξεφουσκώνοντας κάνουν μόνο φσος.

Ενας άλλος πραγματικός διανοούμενος, ο ηπειρώτης Γιώργος Κοτζιούλας, φίλος στενός και σύντροφος του Σκαρίμπα, του έγραφε σε μια επιστολή το 1950, αναφερόμενος σ' αυτόν τον εσμό της αστικής διανοήσης:

«Βάρα στο σταυρό! Αυτό πρέπει νάναι το σύνθημά μας. Πρέπει να σπάσουμε κόκαλα, να τους αγκαλιάσουμε κυριολεκτικά, γιατί κι αυτοί θέλησαν να μας θάψουν ζωντανούς, όχι μονάχα εμάς τους δυο, αλλά ολόκληρον κόσμο, τον κόσμο το δικό μας. Θα γίνουμε “δίκης οφθαλμός” για να τιμωρήσουμε τους ασύδοτους και αυθάδεις, εμείς που δόξα τω Θεώ δε διακρινόμαστε και τόσο για λεπτότητα τρόπων, ώστε να υπάρχει φόβος μήπως μεταχειριστούμε το καμουτσίκι του λόγου χαλαρά και χλιαρά».

Μακάρι να μπορούμε κι εμείς να το κάνουμε αυτό.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση